

This PDF you are browsing now is a digitized copy of rare books and manuscripts from the Jnanayogi Dr. Shrikant Jichkar Knowledge Resource Center Library located in Kavikulaguru Kalidas Sanskrit University Ramtek, Maharashtra.

KKSU University (1997- Present) in Ramtek, Maharashtra is an institution dedicated to the advanced learning of Sanskrit. The University Collection is offered freely to the Community of Scholars with the intent to promote Sanskrit Learning.

Website

<https://kksu.co.in/>

Digitization was executed by NMM

<https://www.namami.gov.in/>

Sincerely,

Prof. Shrinivasa Varkhed
Hon'ble Vice-Chancellor

Dr. Deepak Kapade
Librarian

Digital Uploaded by eGangotri Digital Preservation Trust, New Delhi
<https://egangotri.wordpress.com/>

M2445

कविकुलबुरु कालिदास संस्कृत विश्वविद्यालय, रामटेक	
हस्तलिखित संग्रह	
दाखल क.	M2445
विषय	वेदांग
नाव	महोपाध्याय वली
लेखक/लिपीकार	वासुदेव सरस्वती
पृष्ठ	128
काळ	पूर्ण/अपूर्ण

M2445

नंवर १४६ ॐ तत्सत् ॥ श्रीकृष्णानंदरामसमर्थ ॥ श्रीक्षेत्रकाशिः
दणारेचिंतोवापुनारी नारायणाचे काशिस्थ वाखशु० शके १८१९

अथ महावाक्यरत्नावलिः प्रारभ्यते

अ

पत्र	पृष्ठ	सूचीपत्र
१	१	महावाक्यरत्नावलीपद्योजना.
२	१	अष्टोत्तरशतोपनिषत्.
३	२	पंचशांती.
५	२	साद्वीतिकविधिवाक्यानि.
१०	१	बंधमोक्षवाक्यानि.
११	२	विद्वन्निंदावाक्यानि.
१३	१	जगन्मिथ्यावाक्यानि.
१४	२	उपदेशवाक्यानि.
१८	१	जीवब्रह्मैक्यवाक्यानि.
२०	१	मननवाक्यानि.
२२	१	जीवमुक्तिवाक्यानि.
३०	२	स्वानुभूतिवाक्यानि.
३६	१	समाधिवाक्यानि.
३६	१	अष्टस्वरूपवाक्यानि. नानालिङ्गस्वरू.
४०	२	पुल्लिङ्गस्वरूपवाक्यानि.

पत्र	पृष्ठ	सूचीपत्र
४३	२	स्त्रीलिङ्गस्वरूपवाक्यानि.
४४	२	नपुंसकलिङ्गस्वरूपवाक्यानि.
४८	१	आत्मस्वरूपवाक्यानि.
४८	२	सर्वस्वरूपवाक्यानि.
५१	१	ब्रह्मस्वरूपवाक्यानि.
५४	१	अवशिष्टवाक्यानि.
५६	१	फलवाक्यानि.
५८	१	विदेहमुक्तिवाक्यानि.

श्रीगणेशायनमः ॥ महावाक्यरत्नावलीपदयोजना ॥ प्रार्थना ॥ अनन्तशक्तिसंदोहपूर्णस्य परमात्मनः
 ॥ विघ्नविघ्नं सिनीशक्तिंगणराजमुपास्महे ॥ हरिः ॥ ॐ श्रीमद्विष्वाधिष्ठानपरमहंससद्गुरुश्रीरामचंद्रायन
 मः ईशाद्युपनिषदोद्यन्महावाक्यकलेवरम् ॥ विकलेवरकैवल्यंरामचन्द्रपदंभजे । विश्वाधिष्ठानसन्मा
 त्रवासुदेवंद्रमूर्तये । श्रीदेशिकस्वरूपाय परस्मैब्रह्मणेनमः । नत्वा श्रीदेशिकं ब्रह्ममात्रानंदाप्तिमिच्छताम् ।
 महावाक्यरत्नजातकिराणावलिरीर्यते । इह खलु परमदयाकलेवरेयं भगवतिलीलाविभूतिस्त्रांशजप्राणि
 पटलनिष्प्रतियोगिकनिर्विशेषब्रह्ममात्राप्लये ऋगादिचतुर्वेदप्रविभक्तेशाद्यष्टोत्तरशतोपनिषत् प्रसिद्धा
 शोत्तरसहस्रमहावाक्यरत्नान्युद्धृत्यविध्यादिविदेहान्तभेदेन त्रयोदशधाविभज्य । तत्रस्वरूपमहावाक्य

ॐ श्रीमद्विष्वाधिष्ठानपरमहंससद्गुरुश्रीरामचंद्रायनमः योविध्यादिविदेहान्तमहावा
 क्यार्थविग्रहः श्रीरामचंद्ररूपाय तस्मै भूमात्मने नमः १

ॐ जातं नाना लिंगाद्यवशिष्टान्तभे
 देनाष्टधाविधायमुख्याधिकारिणमुद्दिश्य तदर्थं बुभुक्षूनां परस्परसापेक्षतो महावाक्यरत्नाज्ञातप्रकाश
 कैकोतरसप्तशतप्रकरणगर्भितप्रभावलिप्तद्रासकलोचनंच प्रकटयामास तस्यातिविस्तरत्वेन पंडि
 ताधिकारत्वात् तदवलोकनासमर्थानुकंपयानुबन्धचतुष्टयवद्दिंशतिप्रकरणगर्भितविध्यादिविदेहां
 तमहावाक्यजातपदयोजनां प्रतिजाननुपोद्धातप्रकरणस्य श्रीरामचंद्रं हूं दोमयांगतयानमस्करोति
 यदति सर्वखल्विदं ब्रह्मेत्युपक्रम्य वैदेहीमुक्तस्वसद्व्यंतविध्यादिविदेहमुक्त्यंतमहावाक्यानामर्थोनि
 ष्प्रतियोगिकब्रह्ममात्रावस्थानलक्षणविकलेवरकैवल्यं तदेव विग्रहो यस्य सतथोक्तः कैवल्यश्रीवासुदेवंद्र

मिधंप्रणोमिश्रीगुरुचरणानुसंधानं करोमीत्यर्थः १

यच्छब्दसप्रविभक्तिभिरस्मदेशिकस्य ब्रह्मविद्विष्टत्वेन सर्वज्ञेश्वरत्वं प्रत्यगभिन्नब्रह्मत्वं निष्प्रतियोगि
कब्रह्ममात्रतां च स्वतः सिद्धमित्याह । य इति स्वातिरिक्तानात्मनिरसनपूर्वकं स्वात्ममात्रप्रापको धर्मः स्वध
र्मस्तत्रैव निरतास्तनिष्ठास्तैर्यतिभिः पूज्यः स्वाश्रमाचारसंपन्नत्वात् । योगिनो यमीशत्वेन ध्यायंतियेनैव स
मस्तनिगमान्तवेद्यं ब्रह्म स्वमात्रमित्यातंसम्यग्ज्ञानिनो निरावृत्तेश्वरत्वात् । स्वेष्टसिद्धये यस्मै वैश्वा नर
रूपाय हविर्दीयते यस्मादीशभावमापन्नात्स्यावरजंगमात्मकं जगत् । समभवत् । यस्यां शमानोऽवरो जी

यः पूज्यो यतिभिः स्वधर्मनिरतैर्ध्यायंतियं योगिनो येनात्तं निगमान्तवेद्यमनिशंयस्मै ह
विर्दीयते यस्मात्स्यावरजंगमं समभवद्यस्यां शमानो वरो यस्मिन्लीनमिदं प्रणौमि स तत्तं
तं वासुदेवं गुरुं २ नत्वा श्रीवासुदेवं द्रपादपंकेरुहद्वयं ग्रथ्य ते वै महावाक्यरत्नावलि
रियं मया ३ अथ खलु ऋग्वेदादिविभागेन वेदाश्चत्वारः

ॐ वपूगो भवति ममैवांशो जीव
लोके जीवभूतः सनातन इति स्मृतेः यस्मिन् प्रत्यगभिन्ने ब्रह्मणि परिदृश्यमानमिदमविद्यापदं ली
नं प्रलयमुपैति तं प्रत्यगभिन्नब्रह्मरूपं वासुदेवं प्रत्यक् परविभागा सह ब्रह्ममात्ररूपं वा स्मच्छ्रीग
रुं श्रीवासुदेवं द्वाभिधं प्रणौमि श्रीगुरुचरणानुसंधानं करोमीत्यर्थः २ उक्तविशेषणविशिष्टं देशि
कं नत्वा महावाक्यरत्नावलिं प्रतिजानी तेन त्वेति ३ ग्रंथ्यमानमहावाक्यरत्नावल्याश्चतुर्वेदप्रविभक्ते
शाव्यष्टोत्तरशतोपनिषत्सारसंग्रहतां प्रकटयितुं दत्तमनुकीर्तयति अथेति तथा च मुक्तिकोपनि
षद्याम्नायते ऋग्वेदादिविभागेन वेदाश्चत्वारि रीताः तेषां शाखा ह्यनेकाः स्युस्तासूपनिषदस्त

था ऋग्वेदस्य तु शाखास्युरेकविंशतिसंख्याया न बाधिका शतं शाखाय जुषोमारुतात्मज सहस्रसंख्याया
जाताः शाखाः साम्नः परंतप अथर्वणस्य शाखास्युः पंचाशद्वेदतो हरे एकैकस्यास्तु शाखाया एकैको
पनिषन्मता तासामेकामचंयेन पठ्यते भक्तितोमयि समन्तायुज्यपदवीं प्राप्नोति मुनिर्दुर्लभं भांडूक्य
मेकमेवालं मुमुक्षूणां विमुक्तये तथाप्यसिद्धं चेत् ज्ञानं दशोपनिषदं पठ ज्ञानं लब्ध्वा चिरादेव मामकं
धामयास्यसि तथापि दृढतानो चेद्दिज्ञानस्यांजनी सुत द्वाविंशाख्योपनिषदं समभ्यस्य निवर्त्तय विदेह

तत्रैकविंशति शाखा ऋचः न बाधिका शाखाय जुषः सहस्र शाखाः साम्नः पंचाशच्छा
खा अथर्वणस्य एकैकस्याः शाखाया एकैकोपनिषत् आहत्याशीतिसहितशताधि
क सहस्रसंख्या का उपनिषदः ता सुश्रीरामचन्द्रेण रामदूताय सारतरोपनिषदं अष्टो
त्तरशतसंख्या का उपदिष्टाः तथा च मुक्तिकोपनिषत्स्याष्टोत्तरशतोपनिषन्नाम श्लोकालिख्यते

मुक्ता विच्छाचेदष्टोत्तरशतं पठ ईशादष्टोत्तरशतोपनिषदां शाखाभेदं दर्शयति तत्रेत्यादिना ईशादष्टोत्तर
शतोपनिषदां पूर्वाचार्यप्रकाशितत्वं दर्शयति तत्रेत्यादिना महावाक्यरत्नावल्याख्यायिकात्रयोदशधा वि
भागं च दर्शयति रामचन्द्रेणेति अविद्वान्हेयो यैर्वाक्यैस्तानि अविद्वद्भेदवाक्यानि महावाक्यरत्नावल्या
यथोक्ताधिकारिणं दर्शयति यद्विदुर्गुरीयातीतावधूतयोर्महावाक्योपदेशाधिकारः परमहंसस्यापि
तिष्ठतेः महावाक्यरत्नावल्या ईशादष्टोत्तरशतोपनिषत् सिद्धांतसंग्रहवाक्यत्वात् तत्रत्यपंचशांति
रेवात्र वक्तव्येत्याह वागिति पंचशांतिं तदर्थं च तत्प्रकटयति ॥ ॥

म. वा.

२

ईशकेनकठप्रश्नमुंडमांडूक्यतितिरिः ऐतरेयंच क्वांदोग्यंबह्वदरण्यकंतथा १ ब्रह्मकैवल्य
जाबालश्चेताम्वोहंस आरुणिः गर्भो नारायणो हंसो बिंदुनादशिरः शिखा २ मैत्रायणी कौ
षीतकीबहज्जाबालतापिनी कालाम्निरुद्रमैत्रेयी सुबालशुरिमंत्रिका ३ सर्वसारं निरा
लंबं रहस्यं वज्रसूचिकं तेजोनादध्यानविद्यायोगतत्त्वात्मबोधकं ४ परिव्राज्जन्निशिखीसीता
चूडानिर्वाणमंडलं दक्षिणाशरभंस्कंदं महानारायणाद्वयं ५ रहस्यं रामतपनं वासुदेवं च
मुद्रलं शांडिल्यं पैंगलं भिक्षुं महच्छारीरकं शिखा ईतुर्यातीतंच संन्यासं परिव्राजाक्षमालि
का अव्यक्तैकाक्षरं पूर्णसूर्याक्ष्यात्मकुंडिका ७ सावित्र्यात्मापाशुपतं परंब्रह्मावधूतकं
त्रिपुरातपनंदेवीत्रिपुराकठभावना ८ तृदयंकुंडलीभस्मरुद्राक्षगणदर्शनं तारसारमहा
वाक्यपंचब्रह्माग्निहोत्रकं ९ गोपालतपनं कृष्णायाम्बलक्यं वराहकं शाठ्यायनीहयग्री
वंदन्तात्रेयंच गारुडं १० कलिजाबालिसौभाग्यरहस्यं ऋचमुक्तिकेति ईशाद्यष्टोत्तरशतोपनि
षदां शाखाभेदं दर्शयति तत्र दशोपनिषदः ऋग्वेदगताः शुक्लकृष्णभेदेन यजुष एकपं
चाशत् तत्र शुक्लयजुष एकोनविंशतिः कृष्णयजुषो द्वात्रिंशत् साम्नः षोडश अथर्व
णस्यैकत्रिंशत् आहत्याष्टोत्तरशतं ईशाद्यष्टोत्तरशतोपनिषदां पूर्वाचार्यप्रकाशि
तत्वं दर्शयति तत्र गौडपादाचार्यैः प्रकाशितत्वं दर्शयति मांडूक्योपनिषद् व्याख्याता श्री
मच्छंकरभगवत्पादाचार्यैर्देशोपनिषदः पंचरुद्रन्दसिंहतापिनीचशंकरानंदैः सदा
शिवब्रह्मैद्वैः स्वयंप्रकाशानंदाद्वैश्च द्वात्रिंशोपनिषदः विद्यारण्याचार्यैरष्टोत्तरशतोप

स्व.

रामः

२

वागित्यादिनासमाहितदशायां मेममवागा दींद्रियप्रततिर्मनसिप्रतिष्ठितायच्छेद्वाङ्मनसीप्रा

निषदोव्याख्याताः महावाक्यरत्नावल्याख्यायिकायाः त्रयोदशधाविभागं दर्शयति प्रक
तेतुरामचन्द्रेणोपदिष्टे रामदूतायधीमते ईशाद्यष्टोत्तरशतोपनिषद्वादसांपतौ
निमज्ज्यान्महावाक्यरत्नावलिरुदाहृता विभाव्यते विभागेन सान्नयोदशधा पुनः
तान्नादौ विधिवाक्यानि बंधमोक्षपराणि च अविद्वद्धेयवाक्यानि जगन्मिथ्यापरा
णि च तथोपदेशवाक्यानि जीवेशैक्यपराणि च ब्रह्मविन्मननाख्यानि जीवन्मु
क्तिपराणि च ब्रह्मानुभूतिरूपाणि तत्समाधिपराणि च अष्टस्वरूपवाक्यानि फ
लवाक्यान्त्यनंतरं विदेहमुक्तिवाक्यानि लिख्यंते निश्चितक्रमात् महावा
क्यरत्नावल्यां यथोक्ताधिकारिणं दर्शयति य इति ॥ यः स्वाश्रमाचाररतः परि
व्राड् विजितेन्द्रियः सोधिकारी महावाक्यरत्नावल्यां नचापरः वाक्पूर्णसहना
प्याये भद्रं कर्णेभिरेव च पंचशांतीः पठित्वा दौ पठेद्वाक्यान्त्यनंतरं ॥ वाङ्मे
मनसि प्रतिष्ठिता मनोमेवाचि प्रतिष्ठिता विरावीर्मण्यधि वेदस्य मआणीस्थः

तद्वतिश्रुतेः व्यावहारिकदशायां तु मेममूनोतः करणं वाचि वागादि करणसमूहे प्रतिष्ठितं
वागादिव्यापृतेरंतःकरणधीनत्वात् अन्यत्र मना आभूवंनादर्शमित्यादि श्रुतेः मेममवाचि

मन्वा

३

मनसि च हे ब्रह्मत्यात्मक प्राणलं आविः प्रकाशरूपेणैषि दास निधिं कुरु हे परमात्मन् मे मम मनस्य
खंडाकारवृत्तिरूपे आविराविः स्वातिरिक्ता नात्मतिमिरग्रासात्ममात्रज्योतिरूपेणैषि स्वातिरिक्त
कलनाविस्मरणपूर्वकं स निधिं कुरु मे मम बाहु मनः प्रज्ञासिमदर्थं वेदस्य यथोक्ततत्त्वविद्याप्रति
पादकस्य ग्रंथस्य आणीष्यः आनयनार्थं भवतं मे मया देशिकमुखतः श्रुतमधीतं कदापि मा प्र
हासीः विस्मृतिं मा कार्षीरित्यर्थः अनेन मया धीतेन परा परा पर विद्या जातेन अहोरात्रान् अहो
रात्रं सदा त्वां संदधामि अपररूपेण परं त्वामहस्मीति अनुसंधानं करोमीत्यर्थः ॥ हे प्राज्ञात्मन्यथा
रूपेण वा

श्रुतं मे मा प्रहासीरनेनाधीतेनाहोरात्रात्संदधाम्यतं वदिष्यामि सत्यं वदिष्यामि तन्मा
मवतु तद्वक्तारमवत्ववतु मामवतु वक्तारमवतु वक्तारं । ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

शास्त्रकर्तव्यार्थं मृतं व्यावहारिकसत्यं वा वदिष्यामि वागादिकरणग्रामतो यथा ब्रह्मसत्यं तद्वत्
हे यां शापाये पारमार्थिकसत्यस्वरूपं त्वां वदिष्यामि तत्परमपरं वा ब्रह्म परा पर विद्या संयोजने
न विद्यार्थिनं मामवतु तदेव पुनः परमपरं वा ब्रह्म मद्दिद्या वक्तारमाचार्यमवतु अवतु मामवतु
वक्तारमिति पुनर्वचनमादरार्थं परा पर विद्या प्राप्यंतरायकाध्यात्मिकादिताय नयनिरसनाय शान्
तिः शान्तिरिति निर्वचनं इत्थं शान्तिर्विद्याप्रारंभावसानयोः कार्यकृतायामस्यां विद्या प्रसीदती
ति सिद्धं विद्या प्रादुर्भावं समकालमयं विद्वान्कृतार्थो भवतीत्यर्थः ॥ ॥

र. व.

रामः

३

पूर्णमद इति यद्देशतः कालतो वस्तुतः परिच्छेदविरलंतत्पूर्णं यत् अद इति परोक्षाभिधायी सर्वना
मतदपि पूर्णं निरूपाधिकत्वात् यदिदं शब्दवाच्यं व्यवहारापन्नंतदपि पूर्णं शबलात्मना व्याप्तत्वात्
यददः शब्दवाच्यं कारणभावमापन्नं पूर्णं ब्रह्मतदेव हीदं शब्दवाच्यं कार्योपाध्यवच्छिन्नमिव भाति
वस्तुतः कार्यकारणकलनाविरलमित्यर्थः यदेवेहतदमुत्रेति श्रुतेः इदं शब्दगोचरहैतत्प्रपंचारोपाधि
करणत्वेन पूर्णं तत्प्रपंचापवादाधिकरणतया पूर्णं ब्रह्मोदच्यते उद्दिच्यते अतिरिच्यत इत्यर्थः एवंका
र्यकारणात्मना पूर्णस्य वस्तुनः व्यष्टिसमष्टिस्वाविद्योपाधिसापेक्ष्य कार्यकारणकलनाविरलमहंब्रह्मा

ॐ पूर्णमदः पूर्णमिदं पूर्णं पूर्णमुदच्यते पूर्णस्य पूर्णमादाय पूर्णमेवावशिष्यते ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॐ सहनाववतु सहनौ भुनक्तु सहवीर्यं करवावहैते जस्विनावधीतमस्तु
विद्दिषावहै ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ३ ॥

— हे दनसमकालं स्वातिरिक्तकार्यकारणकलनास्ति नास्तीति विभ्रमापन्नवद्वृत्तिसिद्धनिष्प्रतियोगिनि
कपूर्णमेव ब्रह्मस्य मात्रमवशिष्यते ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः रिति उक्तार्थं २ सहनाविति औपनिषदं ब्रह्म
नौशिष्याचार्यौ सहैवावतु सहनौ विद्याफलं भुनक्तु भोजयतु सहविद्यानिमित्तं वीर्यं सामर्थ्यं करवावहै
निर्वृतयावहैते जस्विनौ आवयोरधीतं स्वधीतमस्तु ब्रह्मयाथात्म्यज्ञानयोग्यमस्तु आवयोरधीतं ते जस्वि
चास्तु आवयोः स्वाध्यायप्रवचननिमित्तं यदि प्रमादकृतापराधादिद्वेषो भवेत्तदा तन्मास्त्विति तच्छ्रमनाये
यमाशीः प्रार्थनामाविद्दिषावहै मैवैतरेतरविद्वेषमापाद्यावहै ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः रित्युक्तार्थं ॥ ३ ॥

म.वा.

४

व्यष्टिसमष्टिप्रपंचारोपापवादाधारविराड्हरण्यगर्भेश्वरतुर्याः मुमुक्षोः ममांगानिकरचरणादीनिस्वध्या-
नानुकूलतयाप्यायंतुचिन्मुद्रासिद्धासनादिव्याष्टतानिकुर्वंतु तत्प्रसादादितोमदीयवाक्प्राणश्चक्षुः श्रो-
त्रमित्युपलक्षितकर्मज्ञानेन्द्रियाणि प्राणपंचकमपि पराकृष्टवृत्तिं विहाय प्रत्यक्प्रवणतया अथो यथाव-
त्सर्ववेदांतश्रवणमनननिदिध्यासनपर्यवसन्नानि भवंतु यदीशाद्यष्टोत्तरशतोपनिषत्प्रतिपाद्यन्त-
दोपनिषदंब्रह्मैव सर्वं सर्वं खल्विदं ब्रह्मेति श्रुतेः ब्रह्मातिरिक्तास्तित्वधियाऽहंब्रह्म मानिराकुर्या ब्रह्मे-
वास्मीत्यनुसंधानं कुर्यामित्यर्थः ब्रह्मापि प्रत्यग्भावमापन्नं मामानिराकरोत् आवयोरहं ब्रह्मास्मि ब्रह्मे-
वाहमस्मीत्यनिराकरणमस्त्वनिराकरणं मे अस्तु अतदनात्मा पन्ह वसिष्ठे तदात्मनि निरते तद्वावमापन्नेम

ॐ आप्यायंतु ममांगानि वाक्प्राणश्चक्षुः श्रोत्रमथो बलमिन्द्रियाणि च सर्वाणि सर्वं ब्रह्मो
पनिषदं माहं ब्रह्म निराकुर्या मामा ब्रह्म निराकरोदनिराकरणमस्त्वनिराकरणं मे अस्तु त-
दात्मनि निरते य उपनिषत्सु धर्मास्ते मयि संतु ते मयि संतु ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॐ भद्रं क-
र्णेभिः शृणुयाम देवाः भद्रं पश्येमा

ॐ यिये उपनिषत्सु प्रकाशिता धर्माः शमादयस्त्यक्तकामा-
दयः सच्चिदानंददयश्च विद्यंते त एव संतु आवृत्तिरादरार्थी ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिरित्युक्तार्थम् ४ भद्रमिति हे विरा-
डादयो देवाः मुमुक्षवो वयं भवत्प्रसादतः मुमुक्षूणां बहुला दूहवचनं कर्णेभिरिति च्छांदसं कर्णैः भद्रं निर्विशेषत-
र्यब्रह्म प्रतिपादकवेदांतं शृणुयाम संशयादिपंचदोषशान्त्यवधिवेदांतश्रवणं कुर्मदित्यर्थः केवलश्रवणतः किं
स्यादिति अत आह भद्रमिति यथा शास्त्रं ब्रह्मविद्याश्रवणतो यजत्राध्यानयज्ञयजनशीला वयं अक्षभिरक्षभिः प्र-
जातं शृणुयाम

र.व.

रामः

४

साकल्यं नैष्कल्यं तुरीयं तुरीयातीतं वा पश्ये मपश्यामः अत्यायुषस्तत्सिद्धिः केत्यत आह स्थिरैरिति तत्तदं
गाभिमानां द्राघिदेवताप्रसादतः स्वस्वविषयव्यापृतिरून्मैः स्थिरैरंगैः करचरणादिभिर्विशिष्टाः संतः
पश्यते हापि सन्मात्रमसदन्यत्मद्वयतिरिक्तमणुमात्रं न विद्यते चिन्मात्रमेव चिन्मात्रमखंडैकरसं
सर्ववर्जितचिन्मात्रं ब्रह्ममात्रमसन्नहीत्यादितनूभिः सूक्ष्मवस्तुगोचरश्रुतिभिस्तुष्टुवांसस्तुतिमनु
संधानं कुर्वाणाः संतो देवेत्येकवचनं छांदसं निष्प्रतियोगिकब्रह्ममावध्यानहितं यन्निरोगादिगुणवि

सामिर्यजत्राः स्थिरैरंगैस्तुष्टुवां सस्तनूभिः व्यशेम देवहितं यदायुः स्वस्ति न इन्द्रो व
द्धश्रवाः स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः स्वस्ति नस्तार्क्ष्यो अरिष्टनेमिः स्वस्ति नो बृहस्पति
र्दधातु ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥ ५ ॥

ॐ शिष्टमायुर्दीर्घायुश्चिरजीवित्वंतद्व्य
शेमविशेमप्राप्नुयामेत्यर्थः मंदबुध्य न कंपया प्रकारांतरेण पुनः प्रार्थ्यते स्वस्तीति इन्द्रस्त्रिलोकी
पतिः बृहश्रवाः बृहत्कीर्तिः नोस्माकमखंडाकारवृत्तिमन्मनः स्वस्य स्तुविश्ववेदाः सर्वज्ञः
पूषा नोस्माकं ब्रह्ममात्रध्यानस्वस्य वच्छिन्नं भवत्वित्यनुगृह्णातु अरिष्टा अकुंठिताने
मिर्गतिर्यस्य सोयमरिष्टनेमिः तार्क्ष्यः नोस्माकं मनो ब्रह्मैकतानं स्वस्ति स्यादित्यनुगृह्णातु
बृहस्पतिः सुराचार्यो नोऽस्माकं करणजालं ब्रह्ममात्रपर्यवसानं दधातु ददात्वित्यर्थः ॐ
शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥ ५ ॥

स.वा.

५

एवं पंचशांतिं कृत्वा गुरुनस्कारपूर्वकं विध्यादिमहावाक्यं ज्ञातं पठेत् तत्रेति अर्हंति किं किमित्यत्र संहि
ताकालेन क्रमिरेव सामान्यमवसानमिति संज्ञातेषामवसानानां क्रमकाले संध्यभावादर्थोक्तिकमिति संज्ञेति वेद
नक्षणेऽभिहितं विधि विचारस्तु लोचने द्रष्टव्यः अविधेयब्रह्मप्रापकविधिच्छायापन्नवाक्यानि कानीत्यत
आह सर्वमित्यादिना स्वाऽज्ञानं विकल्पितव्यक्तप्रपञ्चजातमिदं शब्दगोचरं सर्वब्रह्मैव खलु कार्यकारणयोरे
कत्वाभिप्रायेण सर्वप्रपञ्चस्य ब्रह्मत्वं युज्यते कुतः प्रपञ्चजातस्य तज्जलात्तस्य त्वत्तत्त्वत्वादिति तज्जलानितिका
र्यकारणकलनाशान्तः सन्निष्प्रतियोगिकं ब्रह्मस्वमात्रमित्युपासीत सदानुसंधानं कुर्यादित्यर्थः १ मुमुक्षुर्गुरु
मुखतः पराकृष्टप्रपञ्चग्रासं प्रत्यक्षमात्मानमेवाहं ब्रह्मास्मीत्यावेदितवान् प्रत्यगभिन्नं ब्रह्मास्मीति स्वात्मा

नत्र साक्षात्तिका विधिवाक्यानि ॐ सर्वं खल्विदं ब्रह्म तज्जलानीति शांत उपसीत १ आत्मान
मेवावेदहं ब्रह्मास्मीति २ आत्मावा अरे द्रष्टव्यः श्रोतव्यो मंतव्यो निदिध्यासितव्यः ३ मह
त्तदं ज्ञात्वा वक्षसमूले वसेत् ४ सच्चिदानंदं आत्मानमहितीयं ब्रह्म भावयेत् ॥ ५ ॥

उपज्ञातवान् इ
त्यर्थः २ अरे मैत्रेयी अनात्मा पण्डवसिद्धः परमात्मैव स्वमिति द्रष्टव्यः तदुपायत्वेन सर्ववेदांतार्थः श्रोत
व्यः युक्तिमिमेतव्यः प्रत्यगभावमापन्नबुद्ध्या ब्रह्मैवाहमिति निदिध्यासितव्यः स्वात्मदर्शनमुद्दिश्य
दांतश्रवणमनननिदिध्यासनं कर्तव्यमित्यर्थः ३ महद्भिर्ब्रह्मविद्वरिष्ठैः पद्यते ज्ञायत इति महत्पदं ब्र
ह्मस्वमात्रमिति ज्ञात्वा वक्षसमूले संसारवक्षसमूले वा ब्रह्मणि स्वमहिम्नि वा वसेत् स्वावशेषधियाऽवति
ष्ठेदित्यर्थः ४ अदतजडदुःखात्मकप्रपञ्चापण्डवसिद्धात्मानमहितीयं प्रत्यगभिन्नं ब्रह्मास्मीति भावयेत्

स.वा.

॥ ५ ॥

तम.

५

देहो हंजी वो वा ह मिति परिच्छिन्नभावनां विहाय सदाहं प्रत्यगो व परब्रह्मास्मीत्यनुसंधां कुर्यात् न पुनर्दे
हाद्यात्मभावमियादित्यर्थः ६ यस्तत्पदलक्ष्यं ब्रह्मस्वमात्रमिति जानाति स तज्ज्ञो ब्रह्मविद्गोविद्वान् स्वत
स्थैकतानचित्तबानवदुन्मत्तवर्त्यशाचवच्चस्वलक्ष्यैतरहिस्मृत्ययथा लोकाज्ज्ञेयमिति मन्येरंस्तथा
जडवत्या लोकमाचरेत् स्वशीलप्रकटनन कुर्यादित्यर्थः ७ गुरुमुखतो वेदान्तार्थब्रह्मजानातीति ब्राह्मणो
ब्रह्मवित्पराक् प्रवृत्तिनिरसनपूर्वकं प्रतीच्येव समाहितकरणग्रामो भूत्वा तत्त्वं पदवाच्यं सर्वज्ञत्वं किंचि
जज्ञत्वादिकं त्यक्त्वा तत्त्वं पदलक्ष्यं ब्रह्म प्रतीच्यो ब्रह्माह मस्मीत्येक्यानुसंधानमेव सदा कुर्यात् कदापि
परावरभेदबुद्धिं न कुर्यादित्यर्थः ८ ॥ स्वात्तदृष्ट्या द्वैतप्रपंचे सत्यपि ब्रह्मातिरिक्तं न किंचिदस्तीत्यनुभवब

अहं ब्रह्मास्मीत्यनुसंधानं कुर्यात् ६ स तत्त्वो बालो न्यतपि शाचवज्जडवत्या लोकमाचरेत् ७ ब्रा
ह्मणः समाहितो भूत्वा तत्त्वं पदैक्यमेव सदा कुर्यात् ८ सर्वत्रा द्वैतब्रह्मबुद्धिं कुर्यात् ९ आशां
रो न न मस्कारो न स्वाहाकारो न स्वधाकारो न निंदास्तुतिर्यादृच्छिको भवेत् १० सर्वतः स्वरू
पमेव पश्यन् जीवन्मुक्तिम् ॥

॥ लेन सर्वत्रा द्वैतब्रह्मेव विद्यत इति ब्रह्मबुद्धिं कुर्यात् कदाप्यब्रह्मबुद्धिं
न कुर्यादित्यर्थः ९ ब्रह्मविद्गोरीयान्निर्विशेषब्रह्मस्वमात्रमिति ज्ञात्वा मानावमानास्य देहादावात्मीय्याभिमत्य
भावाद्दिगंबरो भूत्वा ज्येष्ठकनिष्ठफलनाभावान्नमस्कारः स्वाहास्वधावषट्कारगोचरकर्मसामान्यस्य सत्यस्त
त्वान्न स्वाहाकारो न स्वधाकारः दुश्चरित्रसच्चरित्राभावान्न निंदास्तुतिविषयो भवति प्रवृत्तिनिरतिव्यावृत्तिवैर
त्यपूर्वकं यादृच्छिको भवेत् न स्वेच्छाचारो भवेदित्यर्थः १० ब्रह्मविद्गोमुनिः स्वात्तदृष्ट्या प्रपंचप्रसक्तावपि

सर्वतो विभातनामरूपपापवादाधिकार

म. वा.
६

णंब्रह्मैवास्माति स्वस्वरूपमेव पश्यन्स्वरूपचित्तलयलक्षणजीवन्मुक्तिं प्राप्य परदृष्टिसमर्पितप्रारब्धभासना
शपर्यंतमद्वयतिरिक्तमणुमात्रं न विद्यत इति श्रुत्य नरो धेनस्वरूपानुसंधानेन कालं नयेदित्यर्थः ११ पूर्वोत्तरवाक्य
योः पौनरुक्त्यमिति चेन्न प्रतिवाक्यानां भिन्नोपनिषत्पठितत्वात्सर्वत्र न पुनरुक्तिः ब्रह्मविद्भरः कदाचिदपि स्वरूपा
नुसंधानं विनान्यथाचारपरो न भवेत् स्वमात्रस्मृतिं विना स्वातिरिक्तं न स्मरेदित्यर्थः १२ सर्ववेदांतश्रवणमन
नतः स्वस्वरूपं निश्चित्य सर्वापहवसिद्धब्रह्मस्वमात्रमिति अस्य श्रयोऽसमारभेत निर्विकल्पकसमाधिं कुर्यादित्य
र्थः १३ अपानाकुंचनेनाभिवर्द्धितप्राणाग्निसंतप्तकुंडलिनीशक्त्या ग्रंथित्रयान्वितसुषुम्ना कवाटमुद्धा

अवाप्य प्रारब्धप्रतिभासनाशपर्यंतस्वरूपानुसंधानेन वसन् ११ स्वरूपानुसंधानं विना
न्यथाचारपरो न भवेत् १२ वेदांतश्रवणं कुर्वन् योगं समारभेत् १३ आकुंचनेन कुंडलित्या
कपाटमुद्धात्य मोक्षद्वारं विभेदयेत् १४ यच्छेदाद्भ्रमनसि प्राज्ञस्तद्यच्छेत्तानात्मनि ॥
१५ ज्ञानमात्मनि महति नियच्छेत्तद्यच्छेच्छान्तात्मनि १६

त्यतस्तद्वत्तमोक्षद्वारं कैवल्यनाडिकां विभेदयेत् । तद्वत्तच्चिदाकाशपर्यवसन्नो भवेदित्यत्यर्थः १४ वाक्श्रोत्रादिदशेन्द्रियं स्वार्थाग्र
हणपूर्वकं संकल्पादिमन्मनसि नियच्छेन्मनोमात्रतया विलापयेत् १५ निःसंकल्पोपायतस्तन्मनो ज्ञानात्म
नि निश्चयात्मकबुद्धौ नियच्छेद्बुद्ध्यात्मकज्ञानं ब्रह्माहमस्मीत्यखंडाकारवत्युपायतो महत्यात्मन्यव्यक्ते
नियच्छेत्तच्च निर्विकल्पाख्यमहत्त्वात्मानं ब्रह्मावममन हीति श्रुति सिद्धोपायतः स्वातिरिक्तशान्ति
प्रतियोगिकपरमात्मनि नियच्छेत्परमात्मावशेषणमापादयेदित्यर्थः ॥ १६ ॥

र. व.

रामः

६

सरासरभावविरलः पुरुषएवपुरुषः १७ परमात्मायमहमस्मीति प्रत्यं चमात्मानं विजानीयाच्चेद्यदितदास्व
स्याप्तकामत्वेन कस्यकामाय किमिच्छन् शरीरमनुसंज्वरेत् रुच्छं चांद्रायणादिना शोषयेत् घृतसूपादिना कि
मर्थं पोषयेत् देहेन्द्रियादिनिर्वर्त्य ज्ञानफलस्यासादितत्वादित्यर्थः १८ ब्राह्मणो ब्रह्मविद्वरः धीरो विद्वानुयः सर्वा
पहवतः संसिद्धो भवति तमेव परमात्मानं स्वमात्रमिति विज्ञाय तत्रैव प्रज्ञां निष्ठां कुर्वीत तन्निष्ठातिरेकेण परा
ग्वस्तु गोचरान् ब्रह्मं ब्रह्मान्नानुध्यायान्नोचरेत् तदुच्चारणतः किं भवेदित्यत आह वाचद्विवाचो विग्लापनं
कंठशोषणकरमित्यर्थः १९ २० यतोऽस्य निर्विषयस्य संकल्पादिवृत्तिविरलस्य मनसः ब्रह्ममात्रावशेषलक्ष

आत्मानं चेद्विजानीयाद्यमस्मीति पुरुषः १७ किमिच्छन् कस्यकामाय शरीरमनुसंज्व
रेत् १८ तमेव धीरो विज्ञाय प्रज्ञां कुर्वीत ब्राह्मणः १९ नानुध्यायान् ब्रह्मं ब्रह्माद्यो विग्लाप
नं हितत् २० यतो निर्विषयस्य मनसो मुक्तिरिष्यते २१ अतो निर्विषयं नित्यं मनः कार्यं मु
मुक्षुणा २२ चित्तमेव हि संसारस्तत्त्वयत्नेन शोधयेत् २३ दृश्यं ह्यदृश्यतां नीत्वा ब्रह्माका
रेण चिंतयेत् २४

७ णामुक्तिरिष्यते २१ अतो मुमुक्षुणानित्यं

स्वमनो निर्विषयं निः संकल्पं कार्यं ब्रह्मातिरिक्तमनस्तत्कार्यं नास्तीति भावनीयमित्यर्थः २२ अचिद्रूप
चित्तमेव जनिमृत्वात्मकसंस्तति हेतुः हि शब्दो निः संशयार्थः ब्रह्मातिरिक्तचित्ततत्कार्यं नास्तीति शो ध
येत् निष्प्रतियोगिकब्रह्ममात्रमेव भावयेदित्यर्थः २३ स्वातिरेकेण यदृश्यते तददृश्यमनंतकोटिब्रह्मांड
जातं ब्रह्मातिरिक्तं नास्तीति ब्रह्माकोरेणादृश्यतां नीत्वा ब्रह्ममात्रं चिंतयेदित्यर्थः २४

म.वा.

७

कालत्रयेपि स्वातिरेकेण यामासा माया तत्कार्याण्यनंतकोटिब्रह्मांजानितद्वेदोयमस्ति चेन्न दातस्सर्वं ब्रह्मे
ति ब्रह्म भावनं कर्तव्यं २५ माया तत्कार्याभावे ब्रह्म भावनापिन कर्तव्या स्वातिरेकेण देहोस्मीति ब्रुतिर्दुःखरू
पा चेत्तद्विहाय ब्रह्माहमिति मिश्रयः कार्यः २६ हृदित्यहंकारोयमिति साक्षीतयोस्तप्रायः पिंडवत्तादा
त्म्यं हृदयग्रंथिरस्ति त्वे ब्रह्मचक्रमादाय तच्छेदनं कुर्यात् २७ अहं ब्रह्म न वेति संसृदिते ब्रह्माहमस्मीति निश्च
यमाप्नुयादित्यर्थः २८ चतुर्वेदषट्शास्त्रादिकमभ्यस्याथ ब्रह्मविचारः कर्तव्य इत्याकांक्षायां जीवितस्याति
चंचलत्वेक्षणभंगुरत्वात् क्षरापहं वेति सिद्धाक्षरतन्मात्रमिति विज्ञेयः २९ यतएवमतः सर्वशास्त्राभ्यासं वि

मायाकार्यमिदं भेदमस्ति चेद्ब्रह्म भावनं २५ देहोहमिति दुःखं चेद्ब्रह्माहमिति निश्चयः
२६ हृदयग्रंथिरस्ति त्वेच्छेदने ब्रह्मचक्रकं २७ संशये समनुप्राप्ते ब्रह्मनिश्चयमाप्नुयात्
२८ विज्ञेयोक्षरतन्मात्रं जीवितं चापि चंचलं २९ विहाय शास्त्रजालानियत्सत्यंतदुपास्य
तां ३० यस्य स्त्रीतस्य भोगेच्छा निस्त्रीकस्य कृमो गभूः ३१ स्त्रियं त्यक्त्वा जगत्यक्तं जगत्यक्त्वा
सुखी भवेत् ३२ चित्तं कारणमर्थानां तस्मिन् सति जगन्नयं ३३ ७ हाययदसत्प्रपंचापहं

वसिद्धं सन्मात्रं तदेव स्वमात्रमित्युपास्य तां तन्मात्रतया तिष्ठेदित्यर्थः ३० ३१ स्त्रीसापेक्षभोगाणां विषाक्तदुग्ध
वद्धित्वा तत्कलनाकलितजगद्विमुखो भूत्वा तदसंभवप्रबोधसिद्धं ब्रह्मसुखं स्वमात्रमिति भजेदित्यर्थः ३२ ज
गन्नयोपलक्षितकार्याः विद्यापदस्य चित्तविकल्पितत्वेन मिथ्यात्वात् तत्कल्पकचित्तं स्वातिरिक्तं नेति ज्ञानात्
त्कार्यं जगदपि विलीयते ततः यत्प्रयत्नतः चित्तमात्रमपह्नोत व्यंतदपहं वसिद्धं ब्रह्मस्वमात्रमिति चिंतये

र.व.

दित्यर्थः ३३

रामः

७

३४ सुप्तेरुत्थाय पुनः सुप्तं तमेवमाह ते श्वानेक प्रपंचापहवसिद्धं निश्चतियोगिकैक ब्रह्मैवस्वमात्रमिति प्रवि-
चिंतयतामित्यर्थः ३५ अनात्मकलनाविरलपरमात्मन्येव सदा रहमत इत्यात्मारामो मुनिर्ब्रह्मविद्वरीयान्गम-
नागमनशयनादावपि यथेच्छया ब्रह्मैवास्मीति स्वच्छंदेन वसेत् ३७ ब्रह्मभावाय यत इति यतिर्मसुक्षुर्भुवो-
र्मध्ये नित्यं प्रत्यगभिन्नं ब्रह्म ज्योतिर्लिङ्गं स्वाभेदेन सदा ध्यायेदित्यर्थः ३८ जातिवर्णाश्रमोचितसत्कर्मनु-
ष्ठाता मुनिः । गुरुमुखाच्छ्रुतवेदशास्त्रपुराणार्थसंस्कृतात्मना मनसा पराक् प्रपंचावभासकप्रत्यगात्मानं

तस्मिन् क्षीणे जगत्क्षीणं तच्चिकित्सं प्रयत्नतः ३४ सुप्तेरुत्थाय सुप्तं तं ब्रह्मैकं प्रविचिंतयतां
३५ गच्छंस्तिष्ठन्नुपविशंश्च यानोवा न्यथापि वा ३६ यथेच्छया वसेद्विद्वानात्मारामः सदा मुनिः
३७ ज्योतिर्लिङ्गं भुवोर्मध्ये नित्यं ध्यायेत्सदा यतिः । ३८ आत्मानमात्मना साक्षाद्ब्रह्म बुद्ध्वा
मुनिश्चलं ३९ देहजात्यादिसंबंधान्वर्णाश्रमसमन्वितान् ४० वेदशास्त्रपुराणानि पदपांसु-
मिव त्यजेत् ४१ एककीर्तिस्ते हस्तिष्ठेन्न हि केन सहा लयेत् ४२ दद्यान्मारायणेत्येवं प्रति-
वाक्यं सदा यतिः ॥ ४३ ॥

ॐ साक्षात्सुनिश्चलं निर्विशेषं ब्रह्मस्वमात्रमिति बुद्ध्वा त-
तः प्रयोजनाभावाद्देहजातिवर्णाश्रमविभ्रमकलितवेदशास्त्रपुराणादिकमपि पदपांसुमिव त्यजेत् त-
न्निर्वर्त्य फलस्य सिद्धत्वादित्यर्थः ३९ ४० ४१ यतिः सर्वत्र निष्ठः सन्न हस्येकाकी तिष्ठेत् कदाचिज्जनप्रस-
क्तावपि तत्संगमियान हि केन सहा लयेत् व्यवहारप्रसक्तौ तत्तत्कार्यानुरोधेन नारायणेत्येव सदा प्रतिवाक्यं
दद्यात् ब्रह्माहमस्मीति ध्यानतत्परो मुनिर्हृदकमंडलुवस्त्रादिकं परित्यज्य कौपीनधारी दिगंबरो वा भूयादित्यर्थः ४२

म-वा-

८

४४ पराक्सापेक्षप्रत्यगात्मानमधिकृत्य तदभिन्नपरमात्मनियोरमते सोऽयमध्यात्मरतिस्वे महिम्यासीनः स्वा-
तिरिक्तनिरपेक्षः निर्गतसंकल्यो निराशिषः इहास्मिन्लोके निष्प्रतियोगिकब्रह्ममात्रसुखार्थी स्वात्मनैव सहायेन ए-
काकीविचरेत्तिष्ठेदित्यर्थः ४५ ४६ ब्रह्मभावापन्नोऽतिवर्णाश्रमाचारविवर्जितः सन् सर्वभूतानामयं ब्राह्म-
णो वानवेत्यादिसंदिग्धवेषो भूत्वा स्वातिरिक्तजातकामसंकल्पादिवृत्तिकदंबोच्चावचशब्दजालाग्रहणपू-
र्वकमंधवज्जडवन्मूकवद्वधिरवच्चापि संकल्यविरलकीटवन्महीचरेदिहरेदित्यर्थः ४७ ४८ मुमुक्षुश्च सुश्रो-

र-व-

मुनिः कौपीनवासाः स्यान्नग्नो वा ध्यानतत्परः ४४ अध्यात्मरतिरासीनो निरपेक्षो निराशिषः
४५ आत्मनैव सहायेन सुखार्थी विचरेदिह ४६ संदिग्धः सर्वभूतानां वर्णाश्रमविवर्जितः
४७ अंधवज्जडवच्चापि मूकवच्च महीचरेत् ४८ यद्यत्पश्यति चक्षुर्भ्यां तत्तदात्मेति भा-
वयेत् ४९ यद्यच्छृणोति कर्णाभ्यां तत्तदात्मेति भावयेत् ५० लभते नासया यद्यत्तत्त-
दात्मेति भावयेत् ५१ जिह्वायां तद्दृश्यं तत्तदात्मेति भावयेत् ५२ त्वचा यद्यत्प-
श्येद्योगी तत्तदात्मेति भावयेत् ५३ दृष्टिं ज्ञानमग्नीं कृत्वा पश्येद्ब्रह्ममयं जगत् ॥ ५४ ॥

नादि करणजातं तद्ब्राह्मरूपशब्दादिकं तद्बोचरज्ञानं च परमात्मेति भावयेत् स्वातिरेकेण सविषय-
चक्षुरादिकरणज्ञानं च नास्तीत्यर्थः ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ब्रह्मातिरिक्तं न किंचिदस्तीति दृष्टिं ज्ञानम-
ग्नीं सम्यग्ज्ञानरूपां कृत्वा परिदृश्यमानं जगत् ब्रह्ममयं ब्रह्ममात्रं पश्येत् भावयेदित्यर्थः ॥ ५४ ॥

रामः

८

द्रष्टादिनामत्रिपुटीयत्रविरूपविलयं भजते तत्रैव तल्लयाधिकरणे अधिष्ठेयसापेक्षाऽधिष्ठानताविरलनिरधि
ष्ठानं ब्रह्मास्मीति दृष्टिः कर्तव्या ततो नासायाव लोकनी दृष्टिर्न कार्येत्यर्थः ५५ ५६ ब्रह्मेवाहमस्मीति ब्रह्मात्म
भावारूढो मुनिः परैरलक्षित शीलवृत्तः स न सर्वत्रासंगो भूत्वा देवालयग्न्यगारतरुमूले गुहादौ समाधिं कुर्व
सेत्यत्र कुत्रापि स्वातिरिक्तप्रतीता बुद्धिजेदपवदेद्यद्वा स्वातिरिक्तमस्तीति न चोद्धिजेन्नापवदोत् स्वस्य स्वा
तिरिक्तस्य च निष्प्रतियोगिकभावाभावज्ञानी ब्रह्ममात्रे स्वे महिम्नि निरिन्धनज्योतिरिवोपशान्तो भवेन्निर्व्या
पारतयावतिष्ठेदित्यर्थः ५७ ५८ नियमितान्तरिन्द्रियः शान्तः तथा बाह्येन्द्रियोदांतः स्वातिरिक्तनेत्युपस्तः

द्रष्टृदर्शनदृश्यानां विरामो यत्र वा भवेत् ५५ दृष्टिस्तत्रैव कर्तव्या न नासायाव लोकनी ५६
देवाग्न्यगारे तरुमूले गुहायां वसेदसंगोलक्षित शीलवृत्तः ५७ निरिन्धनं ज्योतिरिवोप
शान्तो न चोद्धिजेदुद्धिजेद्यत्र कुत्र ५८ शान्तो दांत उपस्तस्ति तिसुर्यो नूचानो ह्यभिजज्ञौ
ब्रह्मसमानः ५८ त्यक्तैषणो ह्यनृणः स्तं विदित्वा मौनी वसेद्वाश्रमे यत्र कुत्र ई० ॥

शीतोष्णादिद्वंद्वसहिष्णुस्ति तिसुः श्रद्धा समाधानाभ्यां युक्तः सत्कुलप्रसूतो
ह्यनूचानः इत्थं भूतो योगी ब्रह्मसमानो ब्रह्माभिन्नः प्रत्यगस्मीति ज्ञानाभ्यामात्मत्वेन सर्व
मभिजज्ञौ जानाति एवं सर्वात्मभावारूढो मुनिर्ब्रह्मचर्यं यज्ञप्रजोत्पादतः कृषिदेवपितृऋणतोमुक्ते
ह्यनृणः त्यक्तैषणा त्रयो मौनीयः सर्वापहवसिद्धस्तमात्मानं विदित्वा यत्र कुत्र वाश्रमे कुटीचकव
हृदकहंसपरमहंसतुर्यातीतावधूतभेदभिन्ने वसेत् तिष्ठेदित्यर्थः ॥ ५८ ॥ ई० ॥

म. वा.
८

अहिंसासत्यास्तेयब्रह्मचर्यदयार्जवक्षमाधृतिमिताहारबाह्यांतःशौचमेदेनदशविधयमैश्चतपःसंतोषा
स्तिक्यश्वादादानेशपूजनवेदांतश्रवणह्रीमतिजपव्रतमेदेनदशविधनियमैश्चस्वस्तिकगोमुखपद्मवीरसिं
हभद्रमुक्तमयूरसुरवासनमेदेननवविधासनैश्चसुसंयुतःसन्योगीआदौपूरककुंभकरेचकान्विताशीतिप्रा
णायामैर्नाडीशुद्धिंचकृत्वाथसर्वापन्हवसिद्धंब्रह्मनिष्प्रतियोगिकंस्वमात्रमितिभावनापूर्वकंकेवलकुंभ
कप्राणायामंचरेत्कुर्यादित्यर्थः ६१ ६२ सिद्धाद्यासनारूढोयोगीसावधानेनचेतसाबाह्यांतर्विलसितसकल
चिंतांपरित्यज्यनानाविधविकल्पशून्यतयानिर्विकल्पेःब्रह्मणिसमाहितचित्तःप्रसन्नात्माब्रह्मातिरिक्तं

यमैश्चनियमैश्चैवह्यासनैश्चसुसंयुतः ६१ नाडीशुद्धिंचकृत्वादौप्राणायामंसमाचरेत् ६२
सर्वचिंतांपरित्यज्यसावधानेनचेतसा ६३ निर्विकल्पःप्रसन्नात्माप्राणायामंसमाचरेत्
६४ मरुदभ्यसनंसनंसर्वमनोयुक्तंसमभ्यसेत् ६५ इतरत्रनकर्तव्यामनोरतिर्मनीषिणा
६६ ओं तत्सदितिसाद्धांतिकविधिवाक्यानिषट्षष्टिःअथसाद्धांतिकबंधमोक्षवाक्यानि॥

नकिंचिदस्तीतिकेवलकुंभकप्राणायामंसमभ्यसेत्कुर्यादित्यर्थः ६३ ६४ रेचादिसहितकेवलकुंभकात्मकम
रुदभ्यसनंसर्वंब्रह्मणियथामनोयुक्तंपर्यवसन्नंभवेत्तथासमभ्यसेत् अतोमनीषिणायोगिनामनोरतिरि
तरत्रब्रह्मातिरिक्तेनकर्तव्याब्रह्मात्रविरूपविलयनेतव्यमित्यर्थः ६५ ६६ ॐ तत्सदितिसाद्धांतिकविधिवा
क्यानिषट्षष्टिः ६६ ॥ विधिप्रकारणविवरणंसंपूर्णं ॥ विधिच्छायापन्नमहावाक्यसंस्कृतचित्तानांबंधमो
क्षयाश्चाख्यावगतयेबंधमोक्षमहावाक्याजातंप्रकटयति ॥ देहादीनित्यादिना ॥ ॥

अथसाक्षात्तिकबंधमोक्षमहावाक्यानि लिख्यंते ॥ चार्वाकादिबौद्धपंचकवदेहादीन्देहेन्द्रियमनोबुद्ध्यादीनात्मत्वे
नचाभिमन्यते देहो ह मिन्द्रियाण्यहमित्याद्याकारकोयः सोभिमानआत्मनोबंधः तत्रात्मात्मीयाभिमतिवैरस्यपू
र्वकंतनिवृत्तिर्मोक्षः देहाद्यभिमतिभावाभावप्रभवोबंधमोक्षौभवत इत्यर्थः १२ स्वमेदेनकामनाधियाब्रह्म
विष्णवीशेन्द्रादिदेवानांमनुष्याणांशुकादिमुनीनामुपासनाकर्तव्येतिसंकल्पोबंधः ३ सर्वकर्मकर्तातत्फलभो
क्ताहमित्यहंभावनाकलितसंकल्पोबंधः ४ अणिमामहिमागारिमालधिमाप्राप्तिप्राकाम्येशित्ववशित्वाष्टैश्वर्यं

देहादीनात्मत्वेनाभिमन्यतेसोभिमानआत्मनोबंधः १ तन्निवृत्तिर्मोक्षः २ देवमनुष्याद्यु
पासनाकामसंकल्पोबंधः ३ कर्तृत्वाद्यहंकारसंकल्पोबंधः ४ अणिमाद्यष्टैश्वर्यादिसंकल्पो
बंधः ५ यमाद्यष्टांगयोगसंकल्पोबंधः ६ केवलमोक्षापेक्षाकामसंकल्पोबंधः ७ संक
ल्पमात्रसंभवोबंधः ८ नित्यानित्यवस्तुविचारादनित्यसंसारसुखदुःखविषयसमस्तक्षे
त्रममताबंधस्योमोक्षः ॥ ८ ॥

५ मेत्यादित्याशासिद्धसंकल्पोबंधः ५ यमनियमासनप्राणा
यामप्रत्याहारधारणाध्यानसयो—ध्यष्टांगयोगः साधनीय इतिसंकल्पोबंधः ६ स्वाविद्याबंधमोक्षोमेत्या
दितिकेवलमोक्षापेक्षासंकल्पोपिबंधएवस्वस्यनित्यमोक्षस्वरूपत्वेनबंधसापेक्षसंकल्पस्यापिनविशे
षत्वेनबंधत्वंसिद्धमित्यर्थः ७ किंबहुनासंकल्पमात्रस्यसंभवः उत्पत्तिरपिबंधोभवतिमोक्षसंकल्पस्यापि
बंधत्वेमोक्षः कीदृशइत्यत्राहानित्येति—नित्यानित्यवस्तुनोरात्मानात्मनोनिष्प्रतियोगिकभावाभाव
रूपतयाविचारात्स्वाज्ञविकल्पितनित्यसंसारप्रादुर्भूतसुखदुःखविषयपूरितस्वदेहादिसमस्तक्षेत्रेष्व

हंताममताचबंधः तस्यैवमोक्षः ॥ ८ ॥

म.वा.

१०

मनुष्यादीनां बंधमोक्षकारणं मन एव तत्र विषयासक्तं मनो बंधहेतुः निर्विषयं मनो मुक्तये भवतीति स्मृतं १०
११ जंतुः सामान्यं जीवजातं देहदारादावहं ममेति अभिमानतो बध्यते निरहं ममाभिमानतो बंधान्मुच्यते १२ स्व
स्मिन् स्वातिरिक्ते चाहंत्वेन ममत्वेन च जीवो भवतीति तत्र पुनरहंकारममकाराभावेन केवलः परमात्मैव भवति
१३ इदं मे स्यादिति जीवः स्वसंकल्पवशाद्बध्यते संकल्पनीय स्वातिरिक्तं किमपि नेति निःसंकल्पवशाद्बिमु
च्यते १४ दृष्टादृश्याभिनिवेशतो बध्यते तदभिमानाभावाद्बिमुच्यते १५ आविद्यकभोगमात्रेच्छाबंधो
हं मे स्यादि

मन एव मनुष्याणां कारणं बंधमोक्षयोः १० बंधाय विषयासक्तं मुक्त्यै निर्विषयं स्मृतम् ११ म
मेति बध्यते जंतुर्निर्ममेति बिमुच्यते १२ ममत्वेन भवेज्जीवो निर्ममत्वेन केवलः १३ स्वसं
कल्पवशाद्बद्धो निःसंकल्पाद्बिमुच्यते १४ दृष्टादृश्यावशाद्बद्धो दृश्याभावे बिमुच्यते १५
इच्छामात्रमविद्येयं तन्नाशो मोक्ष उच्यते १६ भोगेच्छामात्रको बंधस्तत्यागो मोक्ष उ
च्यते १७ चित्तैत्यकलितो बंधस्तन्मुक्तिर्मुक्तिरुच्यते १८ अनास्यैव हि निर्वाणं दुःखमा
स्यापरिग्रहः १९ कर्मणा बध्यते जंतुर्विद्यया च बिमुच्यते २० स्वरूपावस्थितिर्मुक्तिस्त
द्धं शो हंत्ववेदनं ॥ २१ ॥

विद्यया तत्यागो मोक्ष उच्यते १६ १७ चित्तजीवस्य चित्तचैत्ययोगतो
बंधो भवति स्वातिरिक्तचित्तचैत्यवैरूपज्ञानतो मोक्षो भवति १८ सर्वत्रास्याऽनास्ये बंधमोक्षहेतू भव
त इत्यर्थः १९ सर्वो हि जंतुः सकामकर्मणा आगाम्यादिकर्मणापि बध्यते निष्कामकर्मणा विद्यया च
कर्मकृतबंधनाद्बिमुच्यते २० स्वस्वरूपावस्थानं मुक्तिः स्वरूपविभ्रंशतो देहादावहंत्ववेदनं बंधो भवति २१

र.व.

रामः

१०

स्वरूपतश्चेतश्चल नाचलनेबंधमोक्षहेतू भवत इत्यर्थः २२ बद्धः संसारी नानाविधवासनया बद्धो भवति ही
तिनिःसंशयार्थः सर्ववासनासयान्मोक्षो भवति २३ स्वातिरिक्तपदार्थो मे स्यादिति दृढवासनया बध्यते हे ब्रह्म
न निदायत द्वासनाजातस्य तानवमभावस्तेनयः सिध्यति समोक्ष इत्यभिधीयते २४ २५ एवं भूतो मोक्षः
कासनमर्हतीत्यत्र पाताले भूतले नभः पृष्ठे ब्रह्मलोकादावपि मोक्षो न विद्यते चे तः कल्पितसर्वाशासंक्षये चे तः
क्षयो भवति तत्क्षयतः प्रादुर्भूतो मोक्ष इतीष्यते २६ २७ स्वांतर्मनसि बंधसापेक्षमोक्षो मे स्त्विति तच्चिंता

चित्ते चलति संसारे निश्चलं मोक्ष उच्यते २२ बद्धो हि वासना बद्धो मोक्षस्या द्वासनाक्षयः २३
पदार्थभावनादाहं बंध इत्यभिधीयते २४ वासना तानवं ब्रह्मन् मोक्ष इत्यभिधीय
ते २५ न मोक्षो न भसः पृष्ठे न पाताले न भूतले २६ सर्वाशासंक्षये चे तः क्षयो मोक्ष इतीष्य
ते २७ मोक्षो मे स्त्विति चिंतां तर्जाता चेदु स्थितं मनः २८ मनो त्ये मनस्ये बंधः सांसारि
को मतः २९ तदमार्जनमात्रं हि महासंसारतां गतं ३० तत्प्रमाणं तु मोक्ष इत्यभि
धीयते ३१ ओं तत्स दितिसा र्थो तिक बंधमोक्षवाक्या न्ये कत्रिंशत् ॥ ३१ ॥ ॥

जाता चेत्स्वातिरेकेण मन उ स्थितं भवति २८ एवं मनो त्ये मनसि एष सांसारिको बंधो भवतीति म
तः २९ तन्मनो मार्जयितव्यं तदमार्जनतो बंधो दृढाय ते तत्प्रमाणं मात्रेण मोक्षः स्वत एवा विर्भव
तीत्यर्थः ३० ३१ स्वातिरिक्तवस्तु चिंता सामान्यं बंध उच्यते तच्चिंता पन्धवान्मोक्षः स्वत एव प्रसीदती
ति स्मृतेः आहत्य वाक्यसंख्या सप्तनवतिः ६७ बंधमोक्षप्रकरणं संपूर्णम् ॥ ॥

बंधमोक्षमहावाक्यार्थसंस्कृतधियामज्ञानिनिंदामहावाक्यानुसंधानतोमिथः सापेक्षस्वाज्ञस्वज्ञकलनाऽ
पहवसिद्धनिष्प्रतियोगिकब्रह्ममात्रावगतये अथसाद्धीतिकाविद्वन्निंदामहावाक्यानिलिख्यंते अथेत्यादि
नाअविद्वन्निंदारभ्यतइत्यथशब्दआरंभार्थः मद्भिन्नोऽयमन्योऽसावीश्वरः परमात्मावातस्मादप्यहमन्योजी
वोदेहोवास्मीतिआवयोर्भिन्नमिदंजगदिति यः स्वाभ्यां देवतामुपास्तेयथाज्ञानगंधविकलोऽयंपशुस्तथासोऽयं
नवेदयतएवमतोऽविद्वानहमेवेदंसर्वमितिजानीयादित्यर्थः १ अत्रास्मिन्निर्भेदेब्रह्मणिजगज्जीवेशसाक्षि
णांमिथोभिदामिवमन्यमानः स्वाज्ञोमूढः स्वाधिष्ठितशरीरेणसाकंशतधासहस्रधाभिन्नः स्वाविद्ययाखंडितः

अथसाद्धीतिकाविद्वन्निंदामहावाक्यानि अथयोन्यां देवतामुपास्तेऽन्योसावन्योहमस्मीतिन
सवेदयथापशुः २ अत्रभिदामिवमन्यमानः शतधासहस्रधाभिन्नोमृत्योः समृत्युमाप्नोति २
कर्तृत्वाद्यहंकारभावनारूढोमूढः ३ मृत्योः समृत्युमाप्नोति य इह नानेवपश्यति ४
अनुभूतिंविनामूढोवृथाब्रह्मणिमोदते ॥ ५ ॥

५ सन्नयोमुह्यतिसमृत्योर्मृत्युंजनिमृति
परंपरामाप्नोतिचटीयंत्रवद्विश्वांतंसंसारतीत्यर्थः २ तूलांतःकरणाविद्याकल्पितशरीरमास्थायकर्त्ताहं
कारभावनारूढोमूढः स्वाविद्यावृत्तोभवतीत्यर्थः ३ इह ब्रह्मण्यनानारूपेयस्तुजगज्जीवेशादिनानेव
पश्यतिसमृत्योर्मृत्युमाप्नोतीत्युक्तार्थः ४ जलाशयप्रतिबिंबितसहकारशाखाग्रलंबमानफलांस्वाद
नमोदोयथानार्थवानूतयामूढः स्वाज्ञः प्रत्यगभिन्नेब्रह्मणिब्रह्माहमस्मीत्यनुभूतिंविनावृथामोदतेस्वानु
भूत्यन्वितज्ञानकैवल्यफलदंहितदितिस्मृतेः ॥ ५ ॥ ॥

ह

अकारोकारमकारअर्धमात्राबिंदुनादकलाकलातीततत्परमेदेनाष्टांगविश्वतैजसप्राज्ञतुर्यभेदेनविराट्
सूत्रबीजतुर्यभेदेनचतुष्पादंकेलासवैकुण्ठब्रूलोकभेदेनचत्रिस्थानंतमोरजःसत्त्वभेदेनजाग्रत्स्वप्रसुषुप्ति
भेदेनब्रह्मविष्णुरुद्रेश्वरसदाशिवभेदेनपंचदैवतंएवमुक्तलक्षणलक्षितमोकारंपरमात्मानंस्वमात्रमिति
यो न जानाति स तु ब्रह्मनिष्ठो न भवतीत्यर्थः ७ ८ वर्णाश्रमविशिष्टदेहोपलक्षिताऽविद्यापदतत्कार्यजातमतीत्य
वर्तत इत्यतिवर्णाश्रमरूपं सच्चिदानंदलक्षणं ब्रह्मनिष्ठतियोगिकस्वमात्रमिति यो न जानाति सोऽयमविद्वान्
कदा वा मुक्तो भविष्यति न कदापीत्यर्थः ९० स्वातिरिक्तदेहात्माधिया सर्वत्र दृढं मे स्यादिदं मे स्यादिति सुरागिणः

प्रतिबिंबितशाखाग्रफलास्वादनमोदवत् ६ अष्टांगं च चतुष्पादं त्रिस्थानं पंचदैवतं ७
ॐ कारं यो न जानाति ब्राह्मणो न भवेत्तु सः ८ अतिवर्णाश्रमरूपं सच्चिदानंदलक्षणं ९
यो न जानाति सो विद्वान्कदा मुक्तो भविष्यति १० कुशला ब्रह्मवार्त्तियां वृत्तिहीनाः सुरागि
णः ११ तेष्य ज्ञानतया नूनं पुनरायांति च १२ काष्ठदंडोऽथ तोये न सर्वाशी ज्ञानवर्जि
तः ॥ १३ ॥

अतएव ब्रह्ममात्रवृत्तिहीना अपि न्यायादितं त्रयपारीणत्वेन सकृद्वाप्याव
लोकनतो ब्रह्मवार्त्तियामतीव कुशला भवन्ति तद्वार्त्तकौशल्येन ते कृतकृत्या भवेयुरित्यत्राह तेषीति ब्र
ह्मानुभववत्यभावात्तेऽपि अज्ञानतया पुनरायांति च तेषामाभासज्ञानित्वेन जननमरणादिसंसारनिव
र्तिर्न स्यादित्यर्थः ११ १२ ज्ञानदंडवैकल्येन काष्ठदंडोऽथ तोये न सर्वाशी कुक्षिं भरि भवति तिति सा ज्ञानवे
राग्यशमादिगुणवर्जितः भिसामात्रेण प्रोजीवेत्स पापीयति वृत्तिहेति श्रुतेः ॥ १३ ॥ ॥ ॥

म. वा.
१२

यस्य स्वाज्ञाना महिम्ना इदं मे स्यादिति स्वेप्सितोयः कामपूराः तद्ब्रह्मातिरिक्तं नेतित्यागवेदनं स्वा
तिरिक्ता पद्मवसिष्ठस्वमात्रज्ञानं सहायांतरनैरपेक्ष्येणहितांतराभावादेकांतहितं स्वाप्नतं स्वेनैव निर्वर्ति
तुं शक्यमपि दुष्करतां यातं कर्तुं मशक्यतया भातं भवेतं पुरुषकीटकं धिगधिगिति श्रुतिः कुत्सयतीत्यर्थः
१४ १५ अखिलवेदशास्त्राध्येतारो ब्राह्मणाय दानिष्प्रतियोगिकाद्वितीयब्रह्मतत्त्वं स्वमात्रमिति न जानंति त
देव ते आंता भवंति तेषां स्वातिरिक्तमुक्तिः स्वमात्रसुखं वाक्केह सिध्यति तदधीलमखिलं भारमेवेत्यर्थः भारोऽ
विवेकिनः शास्त्रमिति श्रुतेः १६ १७ बाल्ययौवनकौमाराद्यवस्थासु स्वश्रेयश्चित्तनं विना स्वाज्ञानतत्कार्यकल

स्वायतमेकांतहितं स्वेप्सितत्यागवेदनं १४ यस्य दुष्करतां यातं धिक्तं पुरुषकीटकं १५ अ
द्वितीयब्रह्मतत्त्वं न जानंति यदा तदा १६ आंता एवाखिलास्तेषां कमुक्तिः केह वा सुखं १७
अज्ञानोपहतो बाल्येयौवने वनिताहतः १८ शेषे कलत्रचिंता र्तः किं करोति नराधमः
इच्छाद्वेषसमुत्थेन द्वंद्वमोहेन जंतवः २० धराविवरमग्नानां कीटानां समतांगताः २१
ओं तत्सदिति सार्द्धं तिकाविद्वन्निंदावाक्यान् एकविंशतिः ॥ ॥ ॐ न पुत्रादिचिंतन्याभिहि

तः सन्ततसत्त्वाऽसत्त्वाभ्यामार्तिभजतिसनराधमः स्वात्मनोहितं किं करोति न किमपीत्यर्थः ॥ १८ १९
मानुषभावापत्याजंतवो ब्राह्मणाः सर्वा पद्मवसिष्ठब्रह्मनिष्प्रतियोगिकस्वमात्रमिति परमार्थचिंतनं वि
नेदं मे स्यादिति च्छातकुंठकोद्वेषः आभ्यामिच्छाद्वेषाभ्यां सम्यगुत्थेन द्वंद्वमोहेण मूढाः धराविवरमग्नकी
टानां समतांगताः प्राप्ता इत्यर्थः २० २१ आहत्यवाक्यानि ११८ इति अविद्वन्निंदाप्रकरणं संपूर्णं ॥ ३ ॥ ॥

र. व.

रामः

१२

अज्ञाननिंदा महावाक्यार्थसंस्कृतानामतत्त्वहेत्वतत्त्वपंचापन्थवसिद्धब्रह्ममात्रावगतयेऽथसाद्धीतिकजग
 मिथ्यामहावाक्यानि लिख्यंते नान्यदित्यादिना ब्रह्मातिरेकेण किंचन किंचिदपि अन्यत् मिषच्च तत्तज्जगमंस्था
 वरंचनास्तीत्यर्थः १ मत्स्थानीयकारणब्रह्मातिरिक्तघटस्थानीयकार्यजगत्वाचारंभणं विकारः नामधेयं
 नाममात्रं मत्स्थानीयब्रह्मातिरिक्तघटशरावादिस्थानीयं जगज्जातं नास्तीत्यर्थः २ अतो ब्रह्मणो न्यज्जगज्जात
 मात्रं मिथ्येत्यर्थः ३ तद्वैतब्रह्मातिरेकेण द्वितीयमविद्यापदं न त्यजि ४ अत्र प्रत्यगात्मनिकामसंकल्पादि
 रूपेण न कदाचन भिदास्ति तत्र परमात्मनि नामरूपाकारेण नैव काचन भिदास्ति ५ स्वातिरेकेण यद्यद्विकारजा
 अथसाद्धीतिकजगमिथ्यावाक्यानि नान्यत्किंचन मिषत् १ वाचारंभणं विकारो नामधेयं
 २ अतो न्यदार्तं ३ न तु तद्वितीयमस्ति ४ नात्र काचन भिदास्ति नैव तत्र काचन भिदास्ति
 ५ सर्वविकारजातमायामात्रं ई सर्वत्र न ह्यस्ति द्वैतसिद्धिः ७ नास्ति द्वैतं कुतो मर्त्यं ८ प्र
 पंचो यदि विद्येत निवर्तते न संशयः ९ मायामात्रमिदं द्वैतमद्वैतं परमार्थतः १० विक
 ल्यो विनिवर्तते तत्कल्पितो यदि केनचित् ॥ ११ ॥

तं भानि तत्तत्सर्वमायामात्रमिथ्येत्यर्थः १ सर्वत्र अखंडै करसे ब्रह्मणि द्वैतं पंचसिद्धिर्न ह्यस्ति ७ अद्वैतस्य
 निष्प्रतियोगिकत्वेन जगज्जीवेशादिभेदमिदं द्वैतरूपं जगन्नास्ति तत्रावांतरभेदरूपं मर्त्यं कुतः संभव
 ति ८ शशविषाणकल्पः प्रपंचो यदि विद्येत भवेत्तदा ब्रह्मातिरिक्तं न किंचिदस्तीति ज्ञानतो निवर्ततेत्यत्र न हि
 संशयोस्ति ९ इदं परिदृश्यमानं द्वैतजातं मायाकार्यत्वेन मायामात्रं परमार्थतस्त्वद्वैतं निष्प्रतियोगिकब्रह्ममा
 त्रमवशिष्यत इत्यर्थः १० निष्प्रतियोगिकब्रह्मणि गुरुशिष्यशास्त्रादिविकल्पः केनचित्स्वाज्ञेन यदि विकल्पितः स्यात्त

दास्वत्तद्व्यानिवर्तन ॥ ११ ॥

म. वा.
१३

उपदेशात् उपदेशार्थं गुरु शिष्यादि वा दो विकल्पितोऽभूत् केवलं ब्रह्ममात्रतत्त्वान्नास्त्यनात्मेति निश्चिन्वितिश्रुत्य
र्थज्ञानतः निष्प्रतियोगिकास्वडैकरसब्रह्मणि स्वमात्रमिति ज्ञाते गुरु शिष्यशास्त्रादि भेदमिदं न विद्यते अद्वै
तस्य निष्प्रतियोगिकस्वमात्रत्वादित्यर्थः १२ स्वातिरिक्तकारणांतरवैरत्यादिदं जगदनुत्पन्नमेव कार्यकारणयोरप्य
जन्मात्सबाह्याभ्यंतरोह्यजइति श्रुतेः एतत्तदुत्तमं सत्यं यत्र किञ्चिन्न जायत इति गौडपादाचार्योक्तेश्च १३ स्वात्तद
स्याजन्मगच्छतीति जगत्सम्पगृह्णान भोवच्छून्यमेव ब्रह्मणः स्वमात्रत्वादित्यर्थः १४ इदं प्रपञ्चमित्यादि लिंग
व्यत्ययश्चाह सः अयं प्रपञ्चः स्वाविद्यापादस्तत्र जगति स्वाविद्यापादे सत्यत्वेन व्यावहारिकत्वेन प्रातिभासिकत्वे
उपदेशादयं वा दो ज्ञाते द्वैतं न विद्यते १२ द्वितीयकारणाभावादन्यत्पन्नमिदं जगत् १३ यथैवे
दं न भः शून्यं जगच्छून्यं तथैव हि १४ इदं प्रपञ्चं यत्किञ्चिद्यद्यज्जगति वीक्ष्यते १५ दृश्यरूपं च
दृग्ग्रूपं सर्वशशविषाणवत् १६ इदं प्रपञ्चं नास्त्येव नोत्पन्नं नो स्थितं जगत् १७ चित्तं प्रपञ्च
मित्याहुर्नास्ति नास्त्येव सर्वदा १८ मायाकार्यादिकं नास्ति मायानास्ति भयं न हि १९ परं ब्र
ह्माहमस्मीति स्मरणस्य ममो न हि ॥ २० ॥ अनवापदादिदृश्यरूपमिन्द्रियादिदृग्ग्रूपं च यद्यत्किञ्चिद्
स्यते तत्सर्वशशविषाणवदलीकं मंतव्यमित्यर्थः १५ १६ स्वात्तादिदृष्टिमोहे सत्यसति निर्विशेषे ब्रह्मणि अयं प्र
पञ्चो नास्त्येव उत्पत्त्यादि विशिष्टं जगदस्तीति चेत्तत्राह नेति कदापि नोत्पन्नं न स्थितं न नष्टं चेति मंतव्यं प्रपञ्च
तिव्यवहारः किं मूलक इत्यत आह चित्तमिति प्रपञ्चकलनामूलं चित्तमित्याहुः ब्रह्मातिरेकेण प्रपञ्चकल्प
नामूलं चित्तमपि सर्वदा नास्ति नास्त्येवेत्यावृत्तिरपह्नवार्थः १७ १८ निष्प्रतियोगिकनिर्माये कालत्रयेऽपि यामा
नास्ति सामाया तत्कार्यमनंतकोटिब्रह्मांज्जातं ब्रह्माहमस्मीति वृत्तिमन्मनोपितत्कल्पितद्वैतजं भयं चापि न

र. ब.

॥ २० ॥
अ. ब. १३
रामः
१३

कालत्रयेष्वलब्धात्मकवंध्याकुमारकगोरवचनेनधीरोभीतश्चेत् २१ शशशृंगांकुशेननागेंद्रोभिन्नमूर्ध्ना
सम्मतश्चेत् २२ मरुमरीचिकां पीत्वा लघुश्वेतश्चेत् २३ मुमूर्षावस्थाविभातगंधर्वनगरं नित्यं चेत् २४ ग
गनाज्ञानिविकल्पितगगननीलिमावास्तवश्चेत् २५ मासत्रयात्पूर्वमृतो जरठः पुनः स्वगृहमेत्यदोरेषु स्रजं
जनयेच्चेत् २६ गोस्तनजं क्षीरं पुनस्तन्मार्गेण समारोपितं चेत् २७ वह्निज्वाला मंडले पद्मवद्विश्चेत् २८ निर्वि

बंध्याकुमारवचनेभीतिश्चेदस्त्विदं जगत् २१ शशशृंगेण नागेंद्रो मृतश्चेज्जगदस्ति तत्
२२ मृगलक्षणाजलं पीत्वा लघुश्वेतश्चेदस्त्विदं जगत् २३ गंधर्वनगरे सत्येजगद्भवति सर्वदा
२४ गगने नीलिमासत्येजगत्सत्यं भविष्यति २५ मासात्पूर्वमृतो मर्त्यो ह्यागतश्चेज्जगद्
वेत् २६ गोस्तनादुद्भवं क्षीरं पुनरारोपणे जगत् २७ ज्वालाग्निमंडले पद्मवद्विश्चेदस्त्विदं
जगत् २८ ज्ञानिनो हृदयं मूढैर्ज्ञातं चेदस्त्विदं जगत् २९ अजकुक्षौ जगन्नास्ति ह्यात्मकु
क्षौ जगन्नास्ति ३० सर्वदा भेदकलनं द्वैता विद्यते ३१ नास्ति नस्ति जगत्सर्वं गुरुशिष्यादिकं न हि ३२
द्वैतं न

शेषब्रह्मज्ञानिनो हृदयं स्वाज्ञैर्विस्पष्टं ज्ञातं चेत्तदनिर्विशेषब्रह्मणिका लत्रयेपि जगत्सत्यं स्यादेवेत्यर्थः
२९ चतुराननकुक्षौ स्वकुक्षावपि कालत्रयेपि सर्वथा सर्वप्रकारभेदकलनं सप्रतियोगिकद्वैतात्मकं जग
न्नविद्यते ३० ३१ अन्तर्जडदुःखप्रपंचापहवसिद्धनिष्प्रतियोगिकसच्चिदानंदमात्रोहं गुरुशिष्यादि
भेदकलितं जगत्कालत्रयेपिनोत्यनमित्यर्थः ॥ ३२ ॥

३३ प्रतियोगिविनिर्मुक्तपरमात्माज उच्यते प्रतियोगिविनिर्मुक्तमनात्माप्यज एव हीति स्मृततेः आहत्य वा
 क्यान्येकपंचाशदुत्तरशतं १५१ जगन्मिथ्याप्रकरणविवरणं संपूर्णं ४ जगन्मिथ्यामहावाक्यार्थसंस्कृतानां
 जगदपहवसिद्धं ब्रह्मास्मीत्युपदेष्टुं अथ साद्धांतिकोपदेशमहावाक्यानि लिख्यंते सय इत्यादिना य एषोऽ
 णिमासर्वप्रत्यक्तेनाभिमतः स एव परमात्मा तदज्ञानविकल्पितमिदं सर्वमैतदात्म्यं तत्सत्तातिरिक्तसत्ता
 भावात् यत्त्वातिरिक्तप्रपंचसत्ताप्रदंतदेवसत्यं यत्सत्तामात्रतयाऽवशिष्यते स परमात्मा हेतुकेतोयत्पर
 मात्मरूपेणावशिष्टं तत्त्वमसि तदेव त्वमसि नेतर इत्यर्थः १ हे जनक भय हेतु द्वैतापहवसिद्धपरमाद्वय

सच्चिदानंदमात्रोहमनुत्पन्नमिदं जगत् ३३ ॐ तत्सदिति साद्धांतिकजगन्मिथ्यावाक्या
 नित्रयस्त्रिंशत् अथ साद्धांतिकोपदेशवाक्यानि सय एषोऽ णिमेतदात्म्यमिदं सर्वं त
 त्सत्यं स आत्मा तत्त्वमसि हेतुकेतो १ अभयं वै जनकप्राप्तोसि २ ब्रह्मचर्यमहिंसांचा परि
 ग्रहं च सत्यं च यत्नेन हेरक्षतो हेरक्षतो हेरक्षत इति ॥ ३ ॥

रूपमभयमेव ब्रह्म प्राप्तोसि ब्रह्मेव भवसीत्यर्थः २ हे शिष्या यूयं निर्विशेषब्रह्मप्राप्तिसाधनतया बाह्यमां
 तरं चेति द्विविधं ब्रह्मचर्यं दर्शनं स्पर्शनं केलिः कीर्तनं गुह्यभाषणं संकल्पोध्यवसायश्च क्रियानिर्वर्तिरेव चारत
 नैशु नमः शृंगं प्रवदंति मनीषिणः विपरीतं ब्रह्मचर्यमनुष्ठेयं मुमुक्षुभिरिति श्रुतिसिद्धांशं गमैशु न वर्जितं वा
 ह्यब्रह्मचर्यं ब्रह्मानुसंधानमांतरं प्राणिमात्रापीडनमहिंसांच प्राणधारणेतरा परिग्रहं च भूतहितयथा
 र्थाभिभाषणं सत्यं च यथावत्तरक्षत आवृत्तिरादरा र्थारक्षत इति च्छांदसं ॥ ३ ॥ ॥ ॥

त्वं पदवाच्यो जीवः त्वं पदलक्ष्यं प्रत्यगात्मनस्तदवाच्य ईश्वरः तत्पदलक्ष्यं ब्रह्म तत्पदवाच्यार्थत्यागपूर्वकं जहदा
 हिलक्षणाया शोधितत्वं तत्पदलक्ष्ययोरपि पदघटकभागलक्षणयैक्यभागसिद्धं प्रत्यगभिन्नं ब्रह्मावशिष्यते जहदा
 दिभेदेन लक्षणाविविधागंगायां घोषः प्रतिवसतीत्यत्र गंगा प्रवाहे तदसंभवात् तत्प्रवाहस्यागपूर्वकं लक्षणया
 तत्तीरे घोषो वर्तत इति यासां जलस्य नाम नो ब्रह्मेति वत् मनस्तद्वृत्तित्यागात् तद्वृत्तिसहस्रभावाभावप्रकाशकतया प्र
 त्यगात्मा लक्ष्यते मन्त्राः कोशं तीत्यत्र वाच्यार्थापरित्यागपूर्वकं मन्त्रस्थाः पुरुषाः कोशं ति तिया लक्ष्यते सेयमजहन्न
 क्षणासत्यं ज्ञानमनंतं ब्रह्मेति वत् सत्यादिवाक्यार्थसत्यादि कमविहाय सत्यादि स्वरूपं ब्रह्मेति लक्ष्यते कश्चिदे को
 देवदत्तः काश्मीरदेशे सार्वभौमो दृष्टः कालविपर्ययात् स एव केरलदेशे तु मिहारी दृष्टः तद्देशतत्काले तद्देशे तत्का
 तत्त्वमसि त्वंतदसि ४ यन्मनसानमनु ते ये नाहुर्मनो मतः ५ तदव ब्रह्म त्वं विद्धि नेदं यदि दमु
 पासते ई यत्परं ब्रह्म सर्वात्मा विश्वस्यायतनं महत् ॥७॥ ॐ लगत सार्वभौम त्वं भिक्षुतां विहाय
 तद्देहमात्रग्रहलक्षणा भागलक्षणा तत्त्वमसीति वत् त्वंतत्पदगतवाच्यार्थैकदेशत्यागपूर्वकत्वं तल्लक्ष्यैक्यसिद्धं त
 द्देहहेयांशापाये ब्रह्ममात्रमवशिष्यत इत्यर्थः ४ कामादिवृत्तिमन्मनसा यत्स्वप्रवृत्तिनिमित्तं नमनु तेन संकल्पय
 तिमनो निमित्तस्य मनोवृत्तिजातभासकत्वान्ननादिसामर्थ्यस्य स्वाप्रवृत्तिनिमित्तत्वे तन्याधीनत्वाच्च ब्रह्मविदो
 येन स्वनिमित्तभूतेन सृष्टिकं मनोमतं विषयीकृतमित्याहुः तद्विप्रत्यक्तत्वं पराक्वसापेक्षप्रत्यक्त्वापाये ततदेव
 ब्रह्ममात्रं विद्धि अवधारणार्थं स्पष्टयति नेति यत्त्वा ज्ञं स्वज्ञा इति हं न ह त्वे — नो पासते ब्रह्म विष्णु रुद्रादिकंतद्
 ह्यनमयतीत्यर्थः ५ ईयन्निष्प्रतियोगिकपरं ब्रह्म स्वाज्ञविकल्पितभूतभौतिकप्रसक्तौ तत्स्वप्रत्यगात्मा भवति
 स्वाधेयविश्वप्रसक्तौ तदाधारतया महद्वापकं प्रत्यगभिन्नं ब्रह्मेव विश्वस्यायतनं विश्वापवादाधिष्ठानमित्यर्थः

म. वा.

१५

यत्सूक्ष्मात्प्रत्यगमिन्नब्रह्मणः सूक्ष्मतरं निर्विशेषब्रह्ममात्रं नित्यं हे शिष्य तत्त्वमेव तत् प्रत्यक् परयोरेकत्वे अ
हंब्रह्मास्मीति श्रुतेः ८ अर्णवस्य पूर्णकुं भवदंबरस्य शून्यकुं भवच्च निर्विशेषतयांतर्बाह्यकलनाशून्यं विभा
तांतर्बाह्यांतरालपूर्णरूपेण परमात्मावशिष्यत इत्यर्थः ८ १० मनः कल्पितशरीरादि विषयजातंग्राह्यं तत्क
ल्पकमानसवृत्तिजातंग्राहकं देहत्रयात्माजीवत्रयात्मा च मा भवग्राह्यग्राहकादिनिखिलभावनापहवशि
ष्टंब्रह्मस्वमात्रमिति ज्ञान्वातन्मात्रपदवीं भजेदित्यर्थः ११ १२ स्वातिरिक्तदृष्टाजीवः दर्शनं घटादिविषयक

सूक्ष्मात्सूक्ष्मतरं नित्यं तत्त्वमेव तत् ८ अंतः पूर्णो बहिः पूर्णः पूर्णकुं भ इवा र्णवे ८ अं
तः शून्यो बहिः शून्यः शून्यकुं भ इवां बरे १० मा भवग्राह्यभावात्माग्राहकात्मा च मा
भव ११ भावनामखिलां त्यक्त्वा यच्छिष्टं तन्मयो भव १२ द्रष्टृदर्शनदृश्या नित्यत्वा
वासनया सह १३ दर्शनं प्रथमाभासमात्मानं केवलं भज १४ चित्ताकाशं चिदाकाशमा
काशंचलतीयकं १५ द्वाभ्यां शून्यतरं विद्धि चिदाकाशं महा मुने ॥ १६ ॥

ज्ञानं दृश्यं घटादिः द्रष्टा हमित्यादि वासनया सह त्रिपुटीं निरस्यापवादं कृत्वा तदपवादप्रथमाभासंप्रत्य
चमात्मानं पराक्सापेक्षप्रत्यगभावविरलं केवलं परमात्मानं त्वमात्रमिति भज १३ १४ सदा चिद्रूपेण
काशत इति चिदाकाशं ब्रह्मस्य सृष्ट्या चिद्वद्वभातचित्तोपलक्षिता विद्यापवादाकाशं परिकल्पितं त
तो भूताकाशोपलक्षितपंचभूतभौतिकाकाशं कल्पितं द्वाभ्यां चित्ताकाशं भूताकाशाभ्यां शून्यतरं चि
ततत्कार्यापहवसिद्धं चिदाकाशं हे महा मुने स्वमात्रमिति विद्धि जानीहि इत्यर्थः ॥ १५ ॥ १६ ॥ ॥

र. व.

रामः

१५

ब्रह्माहमहंब्रह्मेति ध्यानेन हृदयाकाशे तद्वभासकायां चित्तिस्वाज्ञविकल्पितमन उपलक्षितलिंगशरीरं
 चिदतिरिक्तं नेति चिच्चक्रधारया निःशंकं निर्दयं मारय अपन्ह वं कुरु त तस्त्वां कामाद्यरयो नहि प्रबध्नां
 तिस्पृष्टं न पारयंतीत्यर्थः १७ १८ नानाविधस्रक्चंदनवनितामक्ष्यभोज्यादिभोग एव परायणपिति भोगै
 कवासनां जगज्जीवेशसाक्ष्यादिभेदवासनां चत्यत्का ततस्तदस्ति नास्तीति तद्भावाभावविभनावपित्यत्का
 पन्ह वं कृत्वा स्वयं निप्रतियोगिकनिर्विकल्पो भूत्वा स्थिरो भवेत्यर्थः १९ २० श्रुतिस्मृतिविहितं धर्मश्रुति
 स्मृतिप्रतिषिद्धमधर्मं च चाक्षुषं सत्यं मानसमनृतं चोभे सत्यान्तते स्वातिरिक्तं नेति त्यज यद्वा उभे सत्यान्

ध्यानेन तो हृदयाकाशे चित्तिचिच्चक्रधारया १७ मनोमारय निःशंकं त्वां प्रबध्नांति ना
 रयः १८ भोगैकवासनां त्यक्त्वा त्यज त्वं भेदवासनां १९ भावाभावौ ततस्त्यक्त्वा निर्वि
 कल्पः स्थिरो भव २० त्यज धर्ममधर्मं च उभे सत्यान्तते त्यज २१ उभे सत्यान्तते त्यक्त्वा येन त्य
 जसि तत्यज २२ आत्मन्यतीते सर्वस्मात् सर्वरूपेण वा तते २३ को बंधः कश्च वामो
 ह्यो निर्मूलं मननं कुरु ॥ २४ ॥

तेत्यत्का पन्ह वं कृत्वा येन सम्यग्ज्ञानेनापन्ह वं करोषि
 तद्वृत्तिमपि परित्यज्य ब्रह्ममात्रं भजेत्यर्थः २१ २२ सर्वं खल्विदं ब्रह्मेति श्रुतिसिद्धे सर्वरूपेण ते सर्वव्या
 पके अथ वा सर्वविशेषं नेति इति विहाय यद्वशिष्यते तदहं ब्रह्मेति श्रुतिसिद्धे सर्वस्मादतीते सर्वाप
 न्ह वसिद्धे निप्रतियोगिकपरमात्मनिको वातूलाविद्याभागत्रयविकल्पितो बंधः को वातूलाविद्यातुर्यभा
 गविकल्पितमोक्षश्चेत्याक्षेपतो निर्मूलं मननं कुरु स्वातिरिक्तबंधमोक्षकलनानातीति ब्रह्ममात्रं भवेत्यर्थः

म वा
१६

सर्वत्रासंगतया जीवतो जीवन्मुक्तस्य तव स्वदृष्ट्या कालत्रयेण संभवस्वतिरिक्ता शानिगशा त्वं या तु स्वातिरिक्त
वस्वस्तीति भावना प्रसक्तौ चेत्तदा साऽभावपदमपह्नवं वा या तु स्वातिरेकेण मनः प्रसक्तौ तदमनस्कं या तु आ
शादिवृत्तिमन्मनसो मायिकत्वेन कारणतुल्यत्वादित्यर्थः २५ २६ भूतादिकालत्रयेणैकरूपेण वर्तनादेकं मु
सति प्रलयाभावादाद्यंतरहितं चिद्रूपेणावशेषेणास्मिन्मात्रं परिच्छिन्नमायामलवैरल्यादमलं ततं अशब्दनि
र्गुणरूपेण शब्दगुणकत्वादपि अतितरां केशकोट्यंशैकभागसूक्ष्मं निर्विशेषचैतन्यमवशिष्यते तद्ब्रह्मासीत्य
न्ननहि संशयोस्तीत्यर्थः २७ २८ स्वाज्ञदृष्टिविकल्पितप्रपञ्चसत्त्वे तत्तदृष्टिस्थितिसंहारकारणतया ब्रह्मविष्णु
आशाया तु निराशात्वमभावं या तु भावना २५ अमनस्कं मनो या तु तवासंगेन जीवतः
२६ एकमाद्यंतरहितं चिन्मात्रममलं ततं २७ स्वादृष्ट्यऽतितरां सूक्ष्मं तद्ब्रह्मासिनसं
शयः २८ रसकोविणुरित्यादिब्रह्मासृष्टेस्तु कारणं २९ संहारे रुद्र इत्येवं सर्वमिथ्येति निश्चि
नु ३० मत्सक्तं नास्ति किंचिद्ब्रह्म मत्सक्तं पृथिवी तु वा ३१ मयातिरिक्तं यद्यद्वान्तं नास्तीति निश्चिनु
३२ अनात्मेति प्रसंगो वा अनात्मेति मनोपि वा ॥ ३३ ॥ ॐ रुद्रादयः संत्येव परमार्थदृष्ट्या प्रप
चस्य मायिकत्वेन कारणतुल्यत्वात् विष्णुः पालयति ब्रह्मासृजतिरुद्रः संहरतीत्यादिकं सर्वमिथ्येति निश्चि
नित्यर्थः २८ निर्विशेषब्रह्मरूपेण मया परित्यक्तं मत्तोतिरिक्तं वा पृथिव्याद्युपलक्षितभूतभौतिकजातं यद्य
किंचिदस्तीति मन्यसे तत्तन्नास्तीति निश्चिनु अहमेवेदं सर्वमिति श्रुतेः ३० ३१ ३२ अनात्मा पद्मवसिद्धात्म
निस्वमात्रमिति ज्ञाते तस्य निष्प्रतियोगिकतया मायारूपानात्मास्ति नास्तीति प्रसंगो वार्तापिनयुज्यते का
रणरूपेणाऽनात्माभावेऽपि उपलब्धविषयतो मनोरूपेण तद्विकल्पितजगद्रूपेण वा नात्मा स्यादिति तत्राहा

र. व.

रामः
१६

अनात्मेति अनात्मास्तीति मन न क नमनोपि नास्ति स्वाज्ञानतो जगत् गच्छतीति जगद्वापि नास्तीति निश्चिनुमाया
 नास्ति मनो नास्तीति श्रुतेः ३३ ३४ यस्मात्स्वातिरिक्ताऽविद्यायदतत्कार्यं जातमादि मध्यावसानेषु दुःखं भवति हे
 अनयतस्मात्सर्वं परित्यज्य निर्विशेष ब्रह्माहमस्मीति तत्त्वनिष्ठो भव ब्रह्मविद्वरिष्ठो भवेत्यर्थः ३५ ३६ निर्विशेष ब्रह्म
 ज्ञानमहिम्ना तदाष्टं तरायतयानि द्वादिकं सत्यं मत्वा तन्निरसन पूर्वकं स्वात्मतत्त्वमाप्तुं यदि मन्यसे सदा नित्यात्म
 चिंतां द्रावयतीति निद्रा तमो वृत्तिः लोकवार्त्ता च तम उपसर्जन रजो वृत्तिः सर्वानर्थहेतु शब्दादिश्च तमः सलोपस
 र्जन रजो वृत्तिः ब्रह्मभावं विना देहभावस्वात्मविस्मृतिः रजः सलोपसर्जन तमो वृत्तिः निद्राद्यात्मविस्मृत्यंतानां
 अनात्मेति जगद्वापि नास्त्यनात्मेति निश्चिनु ३४ आदि मध्यावसानेषु दुःखं सर्वमिदं यतः ३५
 तस्मात्सर्वं परित्यज्य तत्त्वनिष्ठो भवानघ ३६ निद्राया लोकवार्त्तायाः शब्दादेरात्मविस्मृतेः ३७
 क्वचिन्नावसरं दत्वा चिंतयतात्मानमात्मनि ३८ सर्वव्यापारमुत्सृज्य अहं ब्रह्मेति भावय ३९ अ
 हं ब्रह्मेति निश्चित्य त्वहं भावं परित्यज ४० यदा काशं महाकाशं द्वात्मानं परात्मनि ॥ ४१ ॥
 क्वचिदप्यवसरं न दत्वा स्वात्मानमात्मना अखंडाकारवृत्तिमन्मनसा ब्रह्माहमस्मीति चिंतय स्वाज्ञानावधिसदा
 उसंधानं कुर्वित्यर्थः ३७ ३८ हे शिष्य त्वं प्रापं चिकसर्वव्यापारमुत्सृज्य स्वांतर्बाह्यव्यापारापवादाधिष्ठानं प्र
 त्यगमिन्नं ब्रह्मास्मीति भावय ॥ अहं प्रत्यक् परविभागैक्यात् सोहं ब्रह्मेति निश्चित्य तद्रूपाहं भावं परि
 त्यज्य ब्रह्ममात्रं भवेत्यर्थः ३९ ४० उपाधिविनिर्मुक्त यदा काशे महाकाशे विलीयते यथा यदा काशे महाका
 शमात्रं भवति । तथानिरुपाधिकमात्मानं प्रत्यक्षं परमात्मनि विलाप्य स्वात्मा परमात्ममात्रमवशिष्य तद्रूप
 खंडभावेन हे मुने सदा तूष्णीं भवतूष्णीं भूतोस्मीति वृत्तित्यक्त्वा ब्रह्ममात्रं भवेदित्यर्थः ॥ ४१ ॥ ॥

म. वा.
१७

४२ इहामुत्रचचिदेवास्तिचिद्विकल्पितमिदंजगच्चिन्मायमेवचिन्मात्रमेवत्वंचाहंचैतेचलोकाश्चचिन्मात्र
मितिभावयचिन्मात्रमेवचिन्मात्रमितिश्रुतेः४३४४अन्तजडप्रपंचाधारत्वात्सत्यचिद्वनंजगज्जीवेशादिस
पेणखंडद्वैताभावादखंडमद्वयंघटादिदृश्यप्रपंचाभावात्सर्वदृश्यरहितंदेहत्रयाभावानिरामयंयत्सदंमु
क्तप्राप्तलवद्वैताशिवाभावादिमलमद्वयंशिवंतत्सदाहमिति करणग्राममौनमाश्रय४५४६देहत्रयाभावा
ज्जनिमृतिसुखदुःखजातिनीतिकुलगोत्रादिकलनातीतंचिदज्ञानविकल्पिताचिजगत्सत्वेयत्कारणत्वेना

विलाप्याखंडभावेनतूष्णींभवसदामुने४२चिदिहास्तीतिचिन्मात्रमिदंचिन्मयमेवच४३चि
त्वंचिदहमेतेचलोकाश्चिदितिभावय४४सत्यचिद्वनमखंडमद्वयंसर्वदृश्यरहितंनिरामयं
४५यत्सदंविमलमद्वयंशिवंतत्सदाहमितिमौनमाश्रय४६जन्ममृत्युसुखदुःखवर्जि
तंजातिनीतिकुलगोत्रदूरगं४७चिद्विवर्तजगतोस्यकारणंतत्सदाहमितिमौनमाश्रय४८
पूर्णमद्वयमखंडचेतनंविश्वभेदकलनादिवर्जितं४९अद्वितीयपरसंविदात्मकंतत्स
दाहमितिमौनमाश्रय॥५०॥

ॐ भिमतंयद्वस्तुतःकार्यकारणकलनापहवसिद्धंतदेवसदाहमिति
मौनमाश्रयनिर्व्यापारोभवेत्यर्थः४७४८सर्वस्यांतर्बहिश्चव्यापकत्वेनपूर्णंदैतरूपेणखंडाचेतनाभावा
दद्वयमखंडचेतनंविश्वभेदेसत्यखंडत्वंकुतइत्यत्रविश्वभेदकलनास्तीतिविकल्पितवर्जितंअतए
वनिष्प्रतियोगिकाद्वैतपरमानंदबोधस्वरूपंयदवशिष्यतेतत्सदाहमितिमौनमाश्रयेत्युक्तार्थः४९५०
नास्ती

र. व.

रामः
१७

स्वाज्ञदशायां यच्चराचरात्मकमिदं जगत्स्वात्मनो मिन्नतया भातं स्वज्ञदशायां तत्स्वातिरिक्तं नेति स्वात्ममात्रतया बुध्वा यत्सर्वविकारापहवसिद्धं तदस्मीति विभावयतद्वावनामपित्यजेत्यर्थः ५१ ५२ आत्मन आकाशसंभूत इत्यादिः संभवक्रमः एषिव्यपक्रमः प्रतीयत इत्यादिव्यत्ययक्रमः भूतभौतिकं भूतिवैपरीत्येन तद्विरुद्धं कृत्वा प्रविलाप्य प्रकृतिप्राकृतापहवतो यत्परिशिष्यते चिन्मात्रं सूचिदानंदस्वरूपं तत्स्वमात्रमिति चिंतयेत्यर्थः ५३ ५४ आहत्य पंचोत्तरद्विशतं उपदेशमहावाक्यप्रकरणं संपूर्णं उपदेशमहावाक्यजातार्थं यथावदज्ञानतां प्रत्यक् परमे

स्वात्मनो न्यतया भातं चराचरमिदं जगत् ५१ स्वात्ममात्रतया बुध्वा तदस्मीति विभावय ५२ विलाप्य विरुद्धं कृत्वा संभवव्यत्ययक्रमात् ५३ परिशिष्टं च चिन्मात्रं चिदानंदं विचिंतय ५४ तत्सदितिसाद्वीतिकोपदेशवाक्यानि चतुः पञ्चाशत् अयसाद्वीतिकजीवब्रह्मैक्यवाक्यानि सयश्चायं पुरुषे १ यश्चासावादित्ये २ स एकः ३ सत्यमात्मा ब्रह्मैव ब्रह्मात्मैवात्र ह्येव न विचिकित्स्यं ॥ ४ ॥

ॐ दप्रसक्तौ तन्निराकरणा यसाद्वीतिकजीवब्रह्मैक्यवाक्यानि लिख्यंते सयश्चेत्यादिनायः सर्वोत्तरत्वेन प्रसिद्धः सचायं पुरुषे जीववदं दे प्रत्यक् न प्रतिष्ठितः यश्चासावादित्ये आदित्योपलक्षितदेवताकदंबे च परमात्मतया प्रतिष्ठितः यस्त्वं तत्पदार्थत्वेन जीवेशवदं दे प्रतिष्ठितः सोयमुच्चावचोपाधिवैरत्यादेक एव एकमेवाद्वितीयमिति श्रुतेः १ २ ३ व्यष्टिप्रपञ्चप्रातिलोम्येनां च नात्प्रत्यगात्मा स एव समष्टिप्रपञ्चोपबह्वणा ब्रह्मैव भवति ब्रह्मात्मैवेति यत्तत्सत्यं न हि संशयो ऽस्ति तत्त्वमस्य हं ब्रह्मास्मीति श्रुतेः ॥ ४ ॥

म. वा.
१८

हे शिष्य देहत्रयावभासकस्त्वमेव भास्यतासापेक्षभासकतापाये निर्विशेषं ब्रह्मासि ५ हे स्वामिन् भवत्प्रसादादहं
प्रत्यगभिन्नं ब्रह्मास्मीति शिष्यानुभवस्यादित्यर्थः ६ स्वभक्तिसाधनोपायतो वैकुण्ठगतभक्तं प्रति भगवानेवमा
हत्वमिति यस्त्वं भक्तोऽसि सोऽहं भगवानहमेव त्वमावयोरंतरं न विद्यते आवयोर्भेदहेतुस्वाज्ञानाभावादित्यर्थः
७ यस्मिन्निर्विशेषे चिन्मात्रे स्वाज्ञादृष्ट्या स्वाविद्यापादार्भकत्वेन याः प्राणादीनामांतरकलाः पंचदशभेदाः स्वस्वका
रणरूपप्रतिष्ठागताः प्रतिष्ठा इति द्वितीया बहुवचनं श्रोत्रादिज्ञानेन्द्रियपंचकवागादिकर्मेन्द्रियपंचकमनआ
द्यंतः कारणपंचकभेदभिन्नाः सर्वे देवाश्च दिग्वातादिप्रतिदेवतासु आगम्यादिकर्माणि विज्ञानमयोजीवः च
त्वं ब्रह्मासि ५ अहं ब्रह्मास्मि ६ आवयोरंतरं न विद्यते त्वमेवाहमहमेव त्वं ७ गताः कलाः
पंचदशप्रतिष्ठा देवाश्च सर्वे प्रतिदेवतासु ८ कर्माणि विज्ञानमयश्च आत्मा परे व्यये स
र्वे एकी भवन्ति ९ येनेह सते शृणोतीदं जिघ्रति व्याकरोति च १० स्वाद्वस्वादु विजानाति तत्प्र
ज्ञानमुदीरितं ११ चतुर्मुखेन्द्रदेवेषु मनुष्याश्च गवादिषु १२ चैतन्यमेकं ब्रह्मांतः प्रज्ञा
नं ब्रह्ममय्यपि ॥ १३ ॥ ॐ शब्दाद्विद्यादयो विराजादयो अनादयश्च गृह्यते त एते सर्वे स्वप्रतिष्ठामे
त्यस्वस्वोपाधिलयात्परेऽव्यये एकी भवन्ति निर्विशेषब्रह्मभावं भजन्तीत्यर्थः ८ ९ प्रज्ञानं ब्रह्मेति महावाक्य
र्थश्रुतिरेव व्याकरोति येनेति येन चक्षुरादिप्रवृत्तिनिमित्ते नायं लोकः रूपजातमीक्षते शब्दजातं शृणोति
गंधजातमिदं जिघ्रति शब्दजातं च व्याकरोति स्वाद्वस्वादुरसभेदं विजानातीति यत्तत्प्रज्ञानमुदीरितं १०
११ यतो ब्रह्मविष्णुरुद्रेन्द्रादिदेवेषु मनुष्याश्च गवादिपिलिकांतेषु च मूढक ठाह घटशरावाद्यनुगतव्योमैकत्वं
वत् ब्रह्मादिपिलिकांतोपाध्यवच्छिन्नचैतन्यमेकं ब्रह्मैव अतो मय्यपि विद्यमानं प्रज्ञानं ब्रह्मैवेत्यर्थः

र. व.

॥ १३ ॥ १३ ॥
रामः
१८

अहं ब्रह्मास्मीति श्रुत्यर्थं श्रुतिरेव व्याकरोति परिपूर्ण इति उच्चावचोपाधिषु व्योमवत् पूर्णः परमात्मा ब्रह्मविद्या
 धिकारिणि अस्मिन् स्थूलदेहेतव्यहृदयाकाशगतबुध्युपलक्षितलिंगदेहस्य भावाभावसाक्षितया स्थित्वा सर्वप्र
 त्यक्त्वेन स्फुरन्नहमितीर्यते अहंशब्देनोच्यत इत्यर्थः अत्र साधनान्तरनैरपेक्षेण स्वतः परिपूर्णः परमात्मा तद्रूपेणो
 पबृंहणाद्ब्रह्मशब्देन वर्णितो भवति प्रत्यग्मिन्नंब्रह्मास्मीति प्रत्यक्ब्रह्मणोरैक्यपरामर्शात्तेनानुसंधानेनाहंब्र
 ह्मभवामि स्वाज्ञानेन साकमब्रह्मत्वस्य निरस्तत्वादित्यर्थः १४ १५ १६ १७ तत्त्वमसीति श्रुत्यर्थं श्रुतिरेव प्रकाशयति
 एकमितिसदेव सोम्येदमग्र आसीदिति श्रुतिसिद्धसच्छब्दलक्षितमेकमेवाद्वितीयं स जातीय विजातीयस्वगत
 परिपूर्णः परात्मा सिन्देहे विद्याधिकारिणि १४ बुद्धेः साक्षितया स्थित्वा स्फुरन्नहमितीर्यते १५ स्व
 तः पूर्णः परात्मा ब्रह्मशब्देन वर्णितः १६ अस्मीत्यैक्यपरामर्शात्तेन ब्रह्मभवाम्यहं १७ एक
 मेवाद्वितीयं सन्नामरूपविवर्जितं १८ सृष्टेः पुराधुनाप्यस्य तादृक् तद्वितीर्यते १९ श्रोतुर्दे
 हैंद्रियातीतं वस्तु त्वं पदेरितं २० एकता ग्राह्यतेसीतितदैक्यमनुभूयतां २१ स्वप्रकाशा
 परोक्षत्वमयमित्युक्तितोमतं ॥ २२ ॥ ॐ भेदविरलं स्वाज्ञा रोपितनामरूपविवर्जितं स सृष्टेः पुराधुनाप्र
 लयानंतरमपि तादृक् कूलं उक्तविशेषणविशिष्टनिर्विशेषब्रह्म तत्त्वं तत्पदलक्ष्यमितीर्यते अत्रास्मिन्नत्वमस्यादि
 वाक्ये सर्ववेदांतार्थश्रोतुरधिकारिणः देहेंद्रियातीतं वस्तु त्वं पदलक्ष्यमिति रितं तत्त्वं सस्ययोरसीत्येकता एकत्वं ग्राह्य
 तद्वन्नियतदैक्यमनुभूयतां तत्त्वं पदलक्ष्यं प्रत्यगभिन्नंब्रह्मास्मीत्यनुसंधानं कर्तव्यमित्यर्थः १८ १९ २० २१ अयमा
 त्मा ब्रह्मेति श्रुत्यर्थं श्रुतिरेव विशदयति स्वप्रकाशेति साधनान्तरनैरपेक्षेण स्वयंप्रकाशतया परोक्षत्वमयमित्युक्तितश्रुतित
 ईरितं अहंकारादिदेहांतप्रपंचात् प्रातिलोम्येनां चतीति प्रत्यगात्मेति गीयते स्वाज्ञादृष्ट्यादृश्यमानस्य सर्वस्य जगतः स्वज्ञद

ध्यातुं सर्वविदानंदलक्षणं ब्रह्मशब्देनैव तदेतद्ब्रह्म स्वप्रकाशात्मकं
 पतया अवशिष्यत इत्यर्थः ॥ २२ ॥

म. वा.
१६

२३ २४ २५ तत्त्वमर्थयोः परजीवयोरुपाधीमायाविद्ये स्वातिरिक्तं नेतीति विहाय तदपह्नवसिद्धमखंडं सच्चिदानं
दंपरंब्रह्म विलक्ष्यते स्वमात्रमवशिष्यत इत्यर्थः २६ २७ सोहं शब्दार्थमाह सकार इति खेचरी ये चरी युंजति
श्रुत्यनुरोधेन खेचरी बीजं सकारः त्वं पदार्थ इति निश्चितः आकाशं शरीरं ब्रह्मेति श्रुतिः तः हकारो वियद्बीजं त
दर्थः परमात्मेति निश्चितः सकारार्थं जंतुर्जीवः स्वगतजीवत्वापाये हकारलक्ष्यपरमात्मा भवेदिति ध्रुवं वास्तवमि
त्यर्थः २८ २९ ३० आद्योरेफस्तत्पदलक्ष्यार्थः अपरोमकारस्त्वं पदलक्ष्यार्थः तयोः संयोजनमसिपदार्थः राम

अहंकारादिदेहांतात्प्रत्यगात्मेति गीयते २३ दृश्यमानस्य सर्वस्य जगतस्तत्त्वमीर्यते २४ ब्रह्म
शब्देन तद्ब्रह्म स्वप्रकाशात्मरूपकं २५ मायाविद्ये विहायैव उपाधी परजीवयोः २६ अखं
डं सच्चिदानं दंपरंब्रह्म विलक्ष्यते २७ सकारः खेचरी प्रोक्तस्त्वं पदं चेति निश्चितं २८ हकारः प
रमेशस्यातत्पदं चेति निश्चितं २९ सकारो ध्यायते जंतुर्हकारो हि भवेत्क्रवं ३० आद्योरातत्पदा
र्थस्यान्मकारस्त्वं पदार्थवान् ३१ तयोः संयोजनमसीत्यर्थं तत्त्वविदो विदुः ३२ नमस्त्वमर्थो वि
ज्ञेयो रामस्तत्पदमुच्येते ३३ असीत्यर्थं चतुर्थी स्यादेवं मंत्रेषु योजयेत् ३४ क्षीरं क्षीरे यथा क्षिप्तं
तैलं तैले जलं जले ३५ ॥

॥ शब्देन प्रत्यगभिन्नपरमात्मा उच्यते इत्यर्थः ३१ ३२ नमः शब्देन त्वं पदलक्ष्यं रा
म इति त्र्यक्षरं तत्पदलक्ष्यं अयेति चतुर्थी असिपदार्थः एवं सप्तकोटि महामंत्रेषु प्रत्यगभिन्नब्रह्मानुसंधानं स
मानमित्यर्थः ३३ ३४ यथा क्षीरादिषु क्षीरादियोजने नैकतां याति तथा ब्रह्म विष्णु निर्ब्रह्मैव भवतीत्यर्थः ३५

र. च.

रामः
१६

३६ यथा घटेन ऐस्थिते वा कालत्रयेऽपि तद्रूपव्योमव्योमैव भवति तथैवोपाधिसत्त्वाभ्यां ब्रह्मवित्स्वयं ब्रह्मैव भव
 तीत्यर्थः नष्टे घटे स्थिते व्योमव्योममानं यथा भवेत् सोपाधिसत्त्वासत्त्वाभ्यां तथा ब्रह्मैव विद्वर इति स्मृतेः ३७ ३८ अ
 हत्यवाक्यानि त्रिचत्वारिंशदुत्तरदिशतं १४३ जीवब्रह्मैक्यप्रकरणविवरणं संपूर्णं ६ ॥ ॐ प्रत्यक् परैक्यमहावा
 क्यार्थसंस्कृतब्रह्मविदां ब्रह्मविद्वरता हेतुजीवन्मुक्त्युपायमननप्रकारं वक्तुं मननमहावाक्यामुच्यते अहमन्नमि
 त्यादिना आद्यंत इत्यन्नं अन्नमतीत्यन्नादः मम सर्वात्मके नान्नात्वरूपेणाहमेव वर्तते इत्यर्थः १२ मन्वादित्य चं
 द्रतारका अपि मत्तो न भिद्यंत इत्यर्थः ३ यत्तः प्रत्यग्विकल्पितमिदं सर्वं भूत भौतिक जातं अतोऽहमेवेदं सर्वं म
 संयुक्तमेकतां याति तथा त्मन्या त्मविष्णुनिः ३६ घटेन ऐस्थिते वा व्योमव्योमैव भवति स्वयं
 ३७ तथैवोपाधिविलये ब्रह्मैव ब्रह्मवित्स्वयं ३८ ओं तत्सदितिसाक्षांतिकजीवब्रह्मैक्य वा
 क्यान्यष्टत्रिंशत् अथ साक्षांतिकमननवाक्यानि अहमन्नमहमन्नमहमन्नं १ अहमन्नादो
 ३९ हमन्नादो ३९ हमन्नादः २ अहं मनुरभवत्सूर्यश्च ३ अहमेवेदं सर्वं मसानि ४ यथा
 फेनतरंगादि समुद्रादुत्थितं पुनः ५ समुद्रे लीयते तद्वज्जगन्मय्यनुलीयते ६ अनात्म दृ
 ष्टे रविवेकनिद्रा महं मम स्वप्नप्रगतिं गतो हं ॥ ७ ॥ ७ सानिभवामीत्यर्थः ४ यथा समुद्रात् फे
 नतरंगादिरुथितस्तत्रैव स्थितः क्वचित्सुप्तस्तत्रैव लिप्यते तथा मद्ज्ञानविजृम्भितं जगन्मये वानुविलिप्य
 तेऽतो मद्तिरिक्तं किंचिदपि नास्तीत्यर्थः ५ ६ देहादावात्मभावरूढस्यानात्मदृष्टेः पुरात्मानात्माविवेकनि
 द्रा प्रादुर्भूता तामहमवष्टभ्यत न देहदारादावहं ममेति स्वप्नप्रगतिं गतवानस्मि इदानीं तु श्रीगुरोः स्फुटोक्ते
 स्तत्त्वमस्य हं ब्रह्मास्मीति महावाक्यपदैः स्वरूपसूर्ये निर्विशेषतया भ्युदिते सति तदा ब्रह्माहमस्मीति प्रबुद्धो

म.वा.

२०

एतेषां दशभेदमापन्नानां प्राणानां धर्मैर्निश्वासोच्छ्वासादिशोभां तै प्राणादि धनं जयांत प्राणाश्चलंतु मन आद्यंतः
करणं तु कामसंकल्पादि वृत्तिभिर्वाहन्यतां स्वानंदबुद्धिपूर्णस्य ममदेहत्रयविलक्षणत्वेन तत्प्रभवदुःखं कथं भवेति
त्यर्थः ८१० ममनित्यमुक्तत्वेन बंधसापेक्षमुक्तिर्नास्ति तस्मात् धनी भूतगुरुशास्त्रादिकं न मे स्तितेषां बंधादीनां मायामा
त्रविकासत्वाद्यतो ह मद्द्वयोऽतो मायातीतोऽस्मीत्यर्थः ११ १२ प्रत्यंच मात्मानं ब्रह्माह मस्मीत्तं जसा वेद्विपुत्रा न भूत
मपि स्वाज्ञानं कल्पयितं पुरा न भूतकर्तृत्वमपि मे नष्टं पुरा मम कर्तव्यजातं ब्रह्मासीत् इदानीं कचिदपि कर्तव्यं न
स्वरूपसूर्येभ्युदिते स्फुटोक्तैर्गुरोर्महावाक्यपदैः प्रबुद्धः ८ प्राणाश्चलंतु तद्धर्मैः कामैर्वाहन्यतां
मनः ८ आनंदबुद्धिपूर्णस्य ममदुःखं कथं भवेत् १० न मे बंधो न मे मुक्तिर्न मे शास्त्रं न मे गुरुः
११ मायामात्रविकासत्वात्मायातीतोऽहमद्वयः १२ आत्मानं जसा वेद्विष्काप्य ज्ञानं पला
यितं १३ कर्तृत्वमपि मे नष्टं कर्तव्यं वापि न क्वचित् १४ ब्राह्मण्यं कुलगोत्रे च नाम सौंदर्यजा
तयः १५ स्थूलदेहगता ह्येते स्थूलाद्भिन्नस्य मे न हि १६ सुप्तिपासां च बाधिर्यं कामक्रो
धादयो रिवलाः १७ लिंगदेहगता ह्येते ह्यलिंगस्य न विद्यते १८ जडत्वप्रियमोदत्वध
र्माः कारणदेहगाः ॥ १९ ॥ ७ विद्यत इत्यर्थः १३ १४ ब्राह्मण्यादिशौद्रांत नानाविधकुलगोत्रनाम
सौंदर्यजातिविकारा जायतेऽस्तीत्यादि षड्भावविकाराश्च स्थूलदेहगता भवेयुः स्थूलाद्भिन्नस्य मे ममैते च
र्मानही विद्यंत इत्यर्थः १५ १६ प्राणेंद्रियांतः करणगोचररूपसिपासां च बाधिर्यं कामक्रोधमदमात्सर्याद्यखिलगुणा
लिंगदेहगता भवंति एते रूपादिगुणा ह्यलिंगस्य मम न विद्यंत इत्यर्थः १७ १८ तूलांतः करणाः विद्याबीजभा
गप्रभवजडत्वप्रियमोदप्रमोदत्वधर्माः कारणदेहगता भवंति नित्यस्य निर्विकारस्वरूपिणो ममैते न जडत्वादयो ध

र.व.

रामो न हि संतीत्यर्थः ॥ १९ ॥
रामः
२०

२० ममचित्तदानंदरूपत्वाज्जडान्तदुःखं जातं मे न युज्यत इत्यर्थः २१ २२ नाहं स्थूल देहः मे मम जन्मादिषड्
भावविकाराः कुतः नाहं प्राणो भवामि कुतः मे कृत्स्निपासे भवेतां नाहं चेतस्तदाश्रयशोकमोहौ मे कुतः नाहं क
र्ता भोक्ता वा भवामि तन्निर्वर्त्य बंधमोक्षौ कुतो मे भवेतामित्यर्थः २३ २४ स्वांतर्हृदये निजानंदस्वमात्रमित्याश्रयंत
मिदं मे स्यादिदं मे स्यादित्युत्तिता मां शाचिं स्वातिरिक्तं नेत्यवमानयंतं इदं परिदृश्यमानं जगदिंद्रजालवन्मिथ्येत्या
लोकयंतं इत्थं ब्रह्मभावेन वर्तमानं मां सर्वत्रासंगमापत्परंपराकथं प्रविशेत् कदापि न स्पृशेदित्यर्थः २५ २६

न संति मम नित्यस्य निर्विकारस्वरूपिणः २० चिद्रूपत्वान्न मे जाज्यं सत्यत्वान्नान्तं मम २१ आ
नंदत्वान्न मे दुःखमज्ञानाद्वातिसत्यवत् २२ नाहं देहो जन्म मृत्युः कुतो मे नाहं प्राणः सुप्ति
पासा कुतो मे २३ नाहं चेतः शोकमोहौ कुतो मे नाहं कर्ता बंधमोक्षौ कुतो मे २४ आनंदमं
तर्निजमाश्रयंतमाशापि शाचीमवमानयंतं २५ आलोकयंतं जगदिंद्रजालमापत्क
थं मां प्रविशेदसंगं २६ देवार्चनस्नानशौचभिक्षादौ वर्ततां वपुः २७ तारं जपतु वाक्तव्य
ठत्वास्माय मस्तकं २८ विष्णुं ध्यायतु धीर्यद्वा ब्रह्मानंदं देविलीयतां २९ साक्ष्यं हं किंचिद
प्यन्न कुर्वेनापि कारये ॥ ३० ॥

॥ म दूषुः शरीरं प्राचीनवासनया स्नानशौचभिक्षादिकर्मणि प्र
वर्ततां मम वाक्कुषोऽश्वयवब्रह्मप्रणवं जपतु तद्देहमस्तकं वा पठतु मामकी बुद्धिः सर्वव्यापकतया वि
ष्णुं ध्यातु यद्वा स्वयं ब्रह्मानंदसागरे विरूपविलयं भजतु त्वया किंकृतमित्यन्न स्वातिरिक्तसाक्ष्यसद्भावे तस्मा
त्स्य हं स्वयं न किंचिदप्यन्न कुर्वे परैर्वा किंचिदपि न कारये स्वातिरेकेण कर्तुं कारयितुं न किंचिदस्तीत्यर्थः २९ ३०

म.वा.

२१

यत्स्वमात्रतयाज्ञातव्यंनिर्विशेषं ब्रह्मतदधुनाज्ञातंअपरोक्षतयायदृष्टव्यंतद्रुतमहमस्मीति दृष्टस्वाज्ञदशायां
स्वातिरिक्तास्ति त्वधियाचिरंश्रान्तोस्मिद्दानींतुचिन्मात्रान्नास्ति किंचनेतिविश्रान्तोस्मिच्चिन्मात्रमेवचिन्मात्रमित्या
दिश्रुतेः३१ ३२ ब्रह्मातिरेकेणभूतंभविष्यच्चशब्दादूर्तमानमपिनहिकदाचनचिंतयामि ३३ नचकंचनसौमिन
निंदामिनहिकचिदपिस्वात्मनोन्यद्विद्यतेसर्वमात्ममयंजगदितिश्रुतेः३४ स्वातिरिक्तप्रपंचसत्वेतत्प्रत्यग्रूपेणा
लेपकोहंस्यूलदेहविलक्षणत्वादजरोऽस्मि सर्वानर्थहेतुलिङ्गशरीराभावानीरागः शांतवासनोब्रह्मैवभवामी
ज्ञातंज्ञातव्यमधुनादृष्टं दृष्टव्यमद्रुतं ३१ विश्रान्तोस्मिच्चिरंश्रान्तश्चिन्मात्रान्नास्ति किंचन ३२ न
भूतंनभविष्यंचचिंतयामिकदाचन ३३ नसौमिनचनिंदामिह्यात्मनोन्यंनहिकचित् ३४ अ
लेपकोहमजरोनीरागः शांतवासनः ३५ स्वपूर्णात्मातिरेकेणजगज्जीवेश्वरादयः ३६ नसं
तिनास्तिमायाचतेभ्यश्चाहंविलक्षणाः ३७ किंकरोमिक्कगच्छामि किं गृह्णामित्यजामि किं
३८ यन्मयापूरितंविश्वंमहाकल्यांबुनायथा ३९ ॐ तत्सदितिसाद्वीतिकमननवाक्या
येकोनचत्वारिंशत् ॥ ॥

त्यर्थः ३५ स्वमात्रावस्थानलक्षणपूर्णब्रह्मातिरेकेणजगज्जीवेश्वरादयः साक्षीचमायातत्कार्याणिचनसंतिते
भ्यश्चाहंविलक्षणाः सर्वस्मादन्योविलक्षणइतिश्रुतेः ३६ ३७ यथामहाकल्यांबुनापृथिवीपूरितातथायन्मया
विश्वोपलक्षिताऽविद्यापदतत्कार्यजातंपूरितंव्याप्तंकवलितमित्यर्थः एवंस्थितेकर्तव्यकार्याभावात्किंकरो
मिगंतव्यप्रदेशाभावात्क्कगच्छामिविषयसामान्याभावात्किं गृह्णामि किंवात्यजामिसर्वस्यब्रह्ममात्रत्वात्
नास्त्यनात्मेतिनिश्चिन्नितिश्रुतेः ३८ ३९ आहत्यवाक्यानिद्वशीत्युत्तरदिशतं २८२ संपूर्णं ॥

र.व.

रामः

२१

मननैवाक्यसंस्कृतचित्तानांचतुर्विधजीवन्मुक्तिप्रकटनायसाद्धीतिकजीवन्मुक्तिवाक्यानि लिख्यंते सतत्रेत्या
महा
दिनाय एष श्रवणमननतो ब्रह्मभावं गतः सोऽयं ब्रह्मविद्वरीयान्तत्रस्वे महिम्नि विकल्पितसर्वाऽपवादाधारदृष्ट्या
पर्येति परिसमंताद्वर्तते परदृष्ट्या यच्छ्रुया प्राप्तफलं जज्ञन् भूयन् सर्वत्रात्मात्मीयाभिमतिवैरल्येन स्त्रीभिर्वा क्रीड
न्यानैर्वा ज्ञातिभिर्वा वयस्यैः सखिजनैर्वा रममाण इव भाति परारोपितस्त्रीपुरुषोपगमेन जूजमुत्पादयतीत्यु

अथ साद्धीतिकजीवन्मुक्तिवाक्यानि सतत्रपर्येति जज्ञन् क्रीडन् रममाणस्त्रीभिर्वा यानै
र्वा ज्ञातिभिर्वा वयस्यैर्वा नोपजनं स्मरन्निदं शरीरं १ सा वा एष एवं पश्यन्नेवं मन्वान एव
विजानन्नात्मरतिरात्मक्रीडआत्ममिशुन आत्मानंदः स स्वराड् भवति ॥ २ ॥

पजनं शरीराभासमात्मात्मीयाभिमानास्पदतयाऽस्ति नास्तीति न कदापि स्मरेत् १ स वा एष ब्रह्मविद्वरीया
नूबौद्धादिसेव्यजडादिभूतिचतुष्टयेष्वात्मावरणं पश्यन् मेदप्रतीतिं मन्वानः अवास्तवं विजानन् स
निर्विशेषात्मन्येवरतिः रमणं यस्य सोऽयमात्मरतिः आत्मन्येव क्रीडाविनोदो यस्य सोऽयमात्मक्रीडः आत्मै
व मिशुनं यस्य सोऽयमात्ममिशुनः बाह्यादारादिरतिअंधाबधिरा मुग्धाः क्रीबामूका इति क्रीडावैरल्यादात्म
मात्रतया सर्वत्र नंदतीत्यात्मानंदः स विद्वानेवं रूपेण स्वयमेव राजत इति स्वराड् भवति ॥ २ ॥

म. वा.
२२

ये प्रजापतिशिष्याः से देवाः पुत्र कामेष्टिनाणिज्यस्त्राश्रमोक्ताचरणलसणेभ्यः ससाधनेभ्यः पुत्रवितलोकेषणा
भ्यो व्युत्थाय ससाधनेषणा नय संन्यासं कृत्वा अनिकेतस्थिरमतयो निरागाराः प्राणधारणमात्रेतरपरिग्रह
शून्यानिष्परिग्रहाः केशशिखारहिता अशिवः कार्यासयज्ञोपवीतरहिता अयज्ञोपविताः ब्रह्मातिरिक्तरू
पाग्रहणादंधाः तथा शब्दाग्रहणादधिराः मौढ्यसौंदर्यवैरल्यान्मुग्धाः सद्योत्पन्नकन्यायुवतिजरगसुवि
काररहिताः क्लीबाः लौकिकवार्ताविरलामूकाः उन्मत्ता इवलक्ष्यैकतानचित्ततया परिवर्तमानानि गृहीतांत

ते देवाः पुत्रैषणायाश्च वितैषणायाश्च लोकेषणायाश्च ससाधनेभ्यो व्युत्थाय निरागरानि
परिग्रहाः ————— अशिखा अयज्ञोपवीता अंधावधिरामुग्धाः क्लीबामूका उन्मत्ता इव प
रिवर्तमानाः शांता दांता उपरता स्तितिसवः समाहिता आत्मरतय आत्म क्रीडा आत्म मिथुना
आत्मानंदाः प्रणवमेव परं ब्रह्मात्म प्रकाशं शून्यं जानंतस्तत्रैव परिसमाप्ताः ॥ ३ ॥ ॥

बोह्येन्द्रियाः शांता दांताः निगृहीतस्वांतर्बाह्यव्यापारा उपरताः शीतोष्णादि द्वंद्वसहिष्णवस्तितिसवः लक्ष्यैकतान
मनसः समाहिताः बाह्य दारादि क्रीडामिथुनजफलवानंदवैरल्यादात्म क्रीडाः आत्म मिथुना आत्मानंदाः व्याख्यातं
वैराज्यादिपंचदशमात्रातत्परिणतजाग्रज्जाग्रदाद्यविकल्यानुत्तरसांतकलनाप्रलयाधिकरणप्रणवमेव तुर्यतुर्जा
मिधानपरंब्रह्मात्म प्रकाशं ब्रह्ममात्रं तदतिरिक्तं शून्यं जानंतः सतस्तत्रैव तुर्यतुरीये तन्मात्रावशेषतया परिसमाप्तास्तद्भाव

रु. व.

माषन्ना इत्यर्थः ॥ ३ ॥
रामः
२२

ब्रह्मवित्पदमारूढः परिव्राट्जीर्णकौपीनकंथाधारणाल्लुचेलः स्वदेहातिरिक्तसहायाभावादसहायः अतएवैकाकी
 विविधविशेषग्राससमाधौ स्थितत्वात्समाधिरस्यः स्वात्ममात्रावशेषणकामयत इत्यात्मकामः स्वानाप्तकामनाभावाद्
 प्रकामः इदं मे स्यादितिकामोपस्मानिर्गतः सोऽयं निष्कामः स्वात्ममात्रज्ञानजटारगिनाकामोजीर्यत इति जीर्णकामः कुचे
 लाद्यभिमानत्यागपूर्वकं हस्ति सिंहदंशमशकनकुलसर्पराससगंधर्वादेषु स्वाज्ञानां भयहेतुष्वपि भीहेतुस्वातिरिक्त
 दृष्टिं स्वामात्रज्ञानखड्गेन मारयतीति मृत्युस्तस्य मृत्योर्निर्विशेषकिंदातोस्वरूपाणि गजाश्वादिनीतिज्ञानमहिम्ना सवी
 त्तभावनात्मुनिर्न विभेति कुतश्च न भीहेतुद्वैतदृश्यभावादित्यर्थः सर्वोत्तमभावनाजुष्टयोगिनं सर्वजंतवः स्वात्मत्वेनै
 कुचे लोऽसहाय एकाकी समाधिरस्य आत्मकामोपकामो निष्कामो जीर्णकामो हस्तिनि सिंहदंशम
 शकेन कुले सर्पराससगंधर्वैर्मृत्योरूपाणि विदित्वानविभेति कुतश्च नेति ४ सर्वधर्माभिरित्यज्य नि
 र्ममो निरहंकारो भूत्वा ब्रह्मिष्ठं शरणमुपगम्य तत्त्वमसि सर्वखल्विदं ब्रह्म नेह नानास्ति किंच नेत्यादि
 महावाक्यार्थानुभवज्ञानाद्ब्रह्मैवाहमस्मीति निश्चित्य निर्विकल्पकसमाधिना स्वतंत्रो यतिश्चरति
 ससन्नासी समुक्तः स पूज्यः स योगी स परमहंसः सोऽवधूतः सब्राह्मण इति ॥ ५ ॥ ॐ वपश्यंति न द्विषंत्यात्म
 रूपत इति स्मृतेः ४ परिव्राट्ब्रह्मवित्श्रुतिस्मृतिविहितप्रतिषिद्धरूपान्करणग्रामनिर्वर्तनीयान् सर्वधर्मान् स्वा
 तिरिक्तधिया परित्यज्य दंडकमंडल्वादावपि ममेदमित्यभिमानविरलो निर्ममः देहेन्द्रियादौ निरहंकारो भूत्वा ब्रह्मप्र
 पकतया ब्रह्मिष्ठं स्वाचार्यं शरणमुपगम्य तत्सुखस्तत्त्वमसीति परिदृश्यमानं सर्वं ब्रह्मैव खल्विति दृष्टवानानारूपे निर्वि
 शेषे ब्रह्मणि किंचन किंचिदपि नानास्तीति महावाक्यार्थानुभवज्ञानात्स्वात्मानं ब्रह्मैवाहमस्मीति निश्चित्य निर्विक
 ल्पकसमाधिना विकल्पसामान्यापह्नवसिद्धनिर्विकल्पके ब्रह्मणि समाहितकरणग्रामतया स्वतंत्रः स्वच्छंदो यतिश्चर

तिस्रस्वातिरिक्तसर्वसंन्यासी स स्वातिरिक्तकलनामुक्तः समुत्सुभिः स पूज्यः
 स एवास्मर्शयोगी स परमहंसः परिव्राजकः स एव मुख्योऽवधूतः

म. वा.

२३

सब्राह्मणो ब्रह्मविद्गुरिष्ठो भवतीत्यर्थः ॥ ५ ॥ पंचविंशतितत्त्वात्मको जीवः विषयादिपंचकं प्राणादिपंचकं ज्ञानेन्द्रिय
पंचकं क्रमेन्द्रियपंचकं अंतःकरणचतुष्टयं चेति स्वकल्पितचतुर्विंशतितत्त्वं परित्यज्य चतुर्विंशतितत्त्वापवा
दाधारतया षड्विंशकपरमात्मा ह मिति निश्चया जीवन्मुक्तो भवति ई अवस्थावयापवादाधिकरणं तुरीयं तदव
स्थात्रयवन्नक्षरतीत्यक्षरमिति ज्ञात्वा अक्षरावमतेः पुरा जागरिते यद्यच्छ्रुतं शब्दजातं यद्यदृष्टं रूपजातं तत्सर्वं सुषु
प्त्यवस्थापन्नं द्वयविज्ञातमज्ञीतमिव यो वसेत्तस्य ब्रह्मविदः स्वप्नावस्थायामपि यादृक् जायत्स्वापः तादृक् स्वाति

जीवः पंचविंशकस्वकल्पितचतुर्विंशतितत्त्वं परित्यज्य षड्विंशकपरमात्मा ह मिति निश्चया
जीवन्मुक्तो भवति ई तुरीयमक्षरमिति ज्ञात्वा जागरिते सुषुप्त्यवस्थापन्नं द्वयवच्छ्रुतं यद्यदृष्टं
तत्सर्वमविज्ञातमिव यो वसेत्तस्य स्वप्नावस्थायामपि तादृगवस्था भवति स जीवन्मुक्तो भव
ति ७ सकृद्विभातसदानंदानुभवैकगोचरो ब्रह्मवित् विद्वांश्चक्षुरादिबाह्यप्रपंचो परतः स
र्वजगदात्मत्वेन पश्यन्नात्मेति भावयन् कृतकृत्यो भवति ॥ ८ ॥

रिक्तविषयशून्यावस्था भवति येनैव मनुभूयते स जीवन्मुक्तो योगी भवतीत्यर्थः ७ सदाद्यावति नयापहवतः स
कृदेव विभातीति सकृद्विभातः एवं निरावृत्ततया सदास्वानंदानुभवैकगोचरः परमात्मेव ब्रह्मवित् विद्वांश्चक्षुरादि
भावमापन्नः चक्षुरादिकरणनिर्वर्त्य बाह्यांतः प्रपंचो परतो भूत्वा स्वाज्ञदृष्टि विकल्पितं सर्वजगत्कारणातिरिक्तं क
र्मेति ज्ञानादात्मत्वेन पश्यन् सर्वमात्ममात्रमिति भावयन् कृतकृत्यो जीवन्मुक्तो भवतीत्यर्थः ॥ ८ ॥ ॥

२४

राम

२३

सोयं ब्रह्मविद्दः शीतोष्णसुखदुःखाद्यभावानिर्द्वन्द्वः सदानिर्विकल्पसमाधिपारवश्यादचंचलगात्रः स्वातिरिक्तांतः
करणाभावात्परमशान्तिंस्वीकृत्यशान्तप्रपंचोभूत्वा अनित्याशुद्धानात्मवैरल्यानित्यशुद्धः परमात्माहमेवेतिदृढा
नुभावान्निश्चितियोगिकास्वंजानंदः अपूर्णप्रपंचसत्त्वे पूर्णः स्वकतंव्यार्थाभावात्कृतार्थः सर्वत्रपरिपूर्णपरमाकाशे
यन्मनोमग्नंसमाप्तंसतथोक्तः सदानिर्विकल्पसमाधिरूपेयत्तु न्यवस्थायेन प्राप्तासतथोक्तः सर्वेन्द्रियवर्गस्वाति
रिक्तंनेतियेनसन्न्यस्तः ससन्न्यस्तसर्वेन्द्रियवर्गः अनंतकोटिजन्मानर्जितपुण्यपुंजपरिपकृतः संजाततत्त्वज्ञानफल
कैवल्यंयेनासादितंसतथोक्तः निश्चितियोगिकास्वंजानंदानुभवेनस्वातिरिक्तास्तित्वप्रभवसर्वकेशकश्मलं

निर्द्वन्द्वः सदाचंचलगात्रः परमशान्तिंस्वीकृत्यनित्यशुद्धः परमात्माहमेवेत्यस्वंजानंदः पूर्णः क
तार्थः परिपूर्णपरमाकाशमग्नमनाः प्राप्नोन्न्यवस्थः सन्न्यस्तसर्वेन्द्रियवर्गो अनेकजन्मानर्जि
तपुण्यपुंजपक्वकैवल्यफलोस्वंजानंदनिरस्तः सर्वकेशकश्मलो ब्रह्माहमस्मीतिकृतकृत्यो
भवति ई ब्रह्मैवाहमस्मीत्यनवरतंब्रह्मप्रणवानुसंधानेनयः कृतकृत्यो भवतिसपरमहंसप
रिव्राट् ॥१०॥ ॐ येननिरस्तः समुनिब्रह्माहमस्मीतिकृतकृत्योजीवन्मुक्तो भवतीत्यर्थः ई वैराज्यादिपश्यं

त्यंतपंचदशमात्रापरिणतजाग्रज्जाग्रद्विदुर्पस्वापांततद्वाध्यारोपापवादाधारविश्वविश्वादितुर्यप्रायाज्ञात
तत्समष्ट्यासेपापवादाधारविराड्विराजदितुर्यविजांततद्भयैकारोपापवादाधारोत्राद्यविकल्पानुहैकरसांतकलना
पहवसिद्धतुर्यातुर्यगाचरब्रह्मप्रणवानुसंधानेनअनवरतंनिर्विशेषब्रह्माहमस्मीतितत्त्वज्ञानमहिम्नायः कृतकृत्योभ
वतिसपरमहंसपरिव्राट्जीवन्मुक्तो भवतीत्यर्थः ॥१०॥

म. बा.
२४

निर्विशेषब्रह्मज्ञानयोगी ज्ञानेन्द्रियग्राह्यशब्दादिविषयपंचकरूपिणीभावकलाअंतःकरणवृत्तितिरभावकला
ताभ्यांविनिर्मुक्तः स्वातिरिक्तदेहादिरहंतद्विलक्षणोजीवोवातसमष्ट्यारोपाधारेश्वरोवातदपवाहाधारपरमात्मावे
त्यादिसर्वसंशयध्वस्तः निर्मुक्तसर्वसंशय इत्यर्थः पूर्णब्रह्मभावमापन्नत्वादहमेवेदंसर्वमिति पूर्णहंभावारूढः
कृतकृत्योजीवमुक्तोभवतीत्यर्थः ११ प्राणस्य प्राण इति श्रुतिनिर्दिष्टद्वितीयप्राणशब्दलक्षितः परमात्मैवप्राणोह्ये
षप्रकृतः परमात्मा ब्रह्मादिस्तंबांतसर्वभूतैः इत्यंभूतलक्षणोत्तरीयातद्रूपप्रत्यगभिन्नब्रह्मरूपेणविभातिवस्तुत
श्चिन्मात्ररूपत्वात् योयंविद्वान्यस्तमात्मानमयमहमस्मीतिविजानन्नातिवादीभवतेभवतिअतीत्यसर्वान्वदितुंशी
लमस्येत्यतिवादीअपरब्रह्मविद्वान्तद्विपरीतः परंब्रह्मविद्वान्तुस्वातिरिक्तवादिवैरल्यात्कानतीत्यवदेत्अतोऽ
भावाभात्रकलाविनिर्मुक्तः सर्वसंशयध्वस्तः पूर्णहंभावः कृतकृत्योभवति ११ प्राणोह्येषसर्व
भूतैर्विभातिविजानन्विद्वान्भवतेनातिवादी १२ आत्मकीडआत्मरतिः क्रियावानेषब्रह्मवि
दांवरिष्ठः १३ निमिषार्धंनतिष्ठंतिवृत्तिंब्रह्ममयींविना १४ यथातिष्ठंतिब्रह्माद्याः सनकाद्याः
सुकादयः १५ अध्यात्मरतिरासीनोनिर्पेक्षोनिराशिषः ॥१६॥ ॐयंनातिवादीतूष्णींभूतइत्यर्थः तथा
चेत्कीडारत्यादिकंकृतइत्यतआहआत्मेतिदारादिनैरपेक्षेणस्वात्मन्येवकीडारतिर्ध्यानादिक्रियार्यस्यसोऽयमा
त्मकीडः आत्मरतिक्रियावानेषविद्वान्ब्रह्मविदांवरिष्ठोजीवमुक्तोभवतीत्यर्थः १२ १३ सुकादिब्रह्मर्षयः सनकादिनि
त्यमुक्ताब्रह्मादिदेवाश्चनिमिषंनिमिषार्धंवाब्रह्ममयींब्रह्ममात्रवृत्तिंविनायथानतिष्ठंतितथाब्रह्मविद्वरियांसोजी
वमुक्तास्तिष्ठंतीत्यर्थः १४ १५ यो अध्यात्मशास्त्रसिद्धांतरतिः ब्रह्मवित्सिद्धाद्यासनेसमासीनः स्वापेक्षणीयविषयाभा
वान्निरपेक्षानिर्गतसंकल्पजालोनिराशिषः शीतोष्णादिसुखादिसर्वद्वंद्वैर्विनिर्मुक्तोविद्वान्सोअयंब्रह्मण्येवावतिष्ठ

र. व.

र. व. ब्रह्मभावेनेवतिष्ठतीत्यर्थः ॥१६॥
रामः
२४

शीतः नि

१७ निर्विशेषब्रह्माणुपायतयापरिब्रज्यावमापन्नस्यमुनेः किंलक्षणमित्यत्र कपालं जलपात्रं स्वाश्रमोचितदंडधार
णं च निवासाय वस्त्रमूलानिवारणाय काषायधातुं जीतकुचेलानि कंथाकौपीनादीनि संगमिषा असहायता सर्वत्र नामरूप
विषमगन्तुं क्षिदानंदब्रह्मभावनया समता चैवैतज्जीवमुक्तस्य लक्षणं १८ १९ यथा जाग्रदवस्थायां निर्विशेषं ब्रह्माहमिति स
माहितचित्तो भवति तथा यो हि स्वप्ने मुक्तस्यात्सो यमीदृक् केशो मुनिर्ब्रह्माहमस्मीति जाग्रत्स्वप्नयोर्मननशीलः ब्रह्मवादिनां श्रेष्ठो
वरिष्ठश्च भवतीत्यर्थः २० २१ ब्रह्मविद्वरो योगीमानावमानराहित्या निर्मानश्च देहादावहं भाववैरत्या निरहंकारः शीतोत्सादिद्वंद्वं

सर्वद्वंद्वैर्विनिर्मुक्तो ब्रह्मण्येवावतिष्ठते १७ कपालं वस्त्रमूलानि कुचेलान्यसहायता १८ समता चैव सर्व
स्मिन्नेतमुक्तस्य लक्षणं १९ स्वप्नेऽपि यो हियुक्तः स्याज्जाग्रतीव विशेषतः २० ईदृक् केशः स्मृतः श्रेष्ठो वरि
ष्ठो ब्रह्मवादिनां २१ निर्मानश्चानहंकारो निर्द्वंद्वश्चिन्मसंशयः २२ आत्मक्रीडा आत्मरतिरात्मवान्स
मदर्शनः २३ स्मृत्वा स्पृष्ट्वा च मुक्त्वा च दृष्ट्वा ज्ञात्वा शुभम् २४ न हृष्यति ग्लायति सशान्त इति कथ्य
ते २५ अप्राप्तं हि परित्यज्य संप्राप्ते समतांगतः ॥ २६ ॥

शुभा

५ तीतत्वा निर्द्वंद्वः अहं ब्रह्मैवेत्यवधारणा

च्छिन्नसंशयः स्वातिरिक्तवनिताद्यभावादात्मक्रीडाः आत्मरतिः प्रत्यगात्माभिन्नपरमात्माहमस्मीत्यात्मावान्स
र्वत्र समदर्शनो जीवमुक्तो भवतीत्यर्थः २२ २३ श्रेयोरूपं शुभं अश्रेयरूपं अशुभं च स्वातिरिक्तं नेति स्मृत्वा ब्रह्मैवेद
मिति स्पृष्ट्वा गृहीत्वा प्रारब्धाभासं मुक्त्वा आगमापायीति दृष्ट्वा शुभाशुभेयतां मिथ्येति ज्ञात्वा शुभप्राप्तौ न हृष्य
ति अशुभप्राप्तौ न ग्लायति न शोचति एवं यो वर्तते स शान्त इति कथ्यते उच्यते इत्यर्थः २४ २५ कालत्रयेऽपि यदप्रा
प्तं तदा प्रव्यमितीच्छां परित्यज्य विधिवशात् संप्राप्ते वस्तुनिरतदेवालमिति समतांगतः २६ ॥ ॥

३५ यतो वाचो निवर्तते इति श्रुत्या न रोधेन वा ज्ञानसंस्मृतीनामतीतब्रह्मैव विषयो यस्य स वाचामतीतविषयः विषया
 सक्तस्यातथात्वं कथमित्यत आह विषयेति ब्रह्ममात्रविषयापितः परैव सांसारिकविषयाशादशयेनोभिरुता सतथोक्तः
 असंखलितब्रह्मदाष्टित्वात् विषयानंदवैमुख्यपूर्वकंपरानंदरसास्वादनतो विषयानंदं प्रत्यक्षमुच्यते भवति सोयं विद्वान्
 न आत्मानाः सर्वजाकारवृत्तिमदंतःकरणेन स्वात्मनि स्वे महिम्नि रमते रतिहेतुदाराद्यभावादित्यर्थः ३६ ३७ ब्रह्मविष्णुरुद्रग्रंथयो
 व्यष्टिसमष्टिः पंचदशभेदग्रंथयो वायस्मान्निर्गताः सोऽयं निर्गृथिः अहमहं चानवेति संदेहो यस्य शांतसंशान्तसंदेहः विगत
 स्वातिरिक्तभावो विभावनः भावना सामान्यभावे निर्वाणनाशमेतीत्यत्राह अनिर्वाण इति नाशवदुपाधिर्वैरल्यात् चित्रार्पित
 निश्चासाद्वैशैलेंद्रचित्तंतस्य मृतं विदुः ३५ वाचामतीतविषयो विषयाशादशो भिन्नः ३६ परानंदरसा
 सुखोरमते स्वात्मनि ३७ निर्गृथिः शांतसंदेहो जीवन्मुक्ती विभावनः ३८ अनिर्वाणोऽपि निर्वाणाश्च
 न दीप इव स्थितः ३९ निर्धनोऽपि सदा तुष्टोऽप्यसहायो महाबलः ४० नित्यं तत्प्रोप्यभुंजानोऽप्यसमः
 समदर्शनः ४१ कुर्वन्नपि न कुर्वाणश्चाभोक्ता फलभोग्यपि ४२ ॥ ३ दीपवदचलमतिः निर्वाणोऽपि मोक्ष
 रूपोऽपि जीवन्मुक्तो भवतीत्यर्थः ३८ ३९ सांसारिकतुष्टिहेतुधनादिहीनोऽपि स्वात्मनि शेषाप्तासदैवतुष्टः स्वातिरि
 क्तसहायशून्योऽपि महाबलः योगिनः सहायशून्यत्वात् लोकवद्भुंजानोऽपि ब्रह्मा मतरसास्वादान्नित्यं तत्प्रोप्यः स्वा
 तिरिक्तप्रपंचासमोऽपि सर्वत्र समदर्शनः नित्यादिकर्मकुर्वन्नपि अकर्ता त्मपिया किंचिदप्यकुर्वाणश्च भवति
 परदृष्ट्या प्रारब्धकर्माभासफलभोग्यपि अयं स्वदृष्ट्या भोक्तान भवति एष योगिलोकवत्परिच्छिन्नशरीर्य
 प्यः शरीरि सर्वगतो भवति सदा परमद्वैताख्याध्यात्मशास्त्ररतिः स्वे महिम्न्यासीनः सर्वत्र परिपूर्णः सदा ब्र
 ह्माहमस्मीति पावनमानसो जीवन्मुक्तो भवतीत्यर्थः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ॥

म.वा.
२६

४३४४ यस्य ब्रह्मनिष्ठस्य मनो निर्वासनं भवति तस्य श्रुतिस्मृत्युक्तनित्यादिकर्मभिर्नार्थाः प्रयोजनमस्ति कर्मसामान्यं
यतो निर्गतं तन्निष्कर्मतद्भावेनैकर्म्येण सन्यासेनापि नार्थोऽस्ति मनो नास्तीति धिया तत्समाधानं तन्निग्र
हः प्रणवादिजाप्यं च ताभ्यां समाधानजाप्याभ्यामपि न हि प्रयोजनमस्ति जीवसु कस्य स्वातिरिक्तसर्वापहवसिद्धब्रह्ममा
त्रदृष्टित्वात् कर्मतत्सन्नासतारादिजपसमाधिभिः प्रयोजनाभावादित्यर्थः ४५ ४६ सर्वस्मात्परमात्मानं स्वमात्रतया वेती
ति परमात्मवित् ब्रह्मविद्वाः प्रातिभासिकदृष्ट्या स्वातिरिक्तप्रपञ्चजातं जगज्जीवेशादिरूपेण पश्यन्नपि न हितत्तथा प
श्यति किं तु जगज्जीवेशादिकलनाकलितं जगच्चिद्रूपब्रह्मातिरिक्तं न किञ्चिदस्तीति ब्रह्मवस्त्वेव पश्यति ब्रह्मातिरिक्तं

शरीर्यप्यशरीरोऽसौ परिच्छिन्नोऽपि सर्वगः ४३ अध्यात्मा रतिरासीनः पूर्णः पावनमानसः ४४ नैकर्म्येण
न तस्यार्थस्तस्यार्थोऽस्ति न कर्मभिः ४५ न समाधानजाप्याभ्यां यस्य निर्वासनं मनः ४६ जगज्जीवादि
रूपेण पश्यन्नपि परात्मवित् ४७ न तत्पश्यति चिद्रूपं ब्रह्मवस्त्वेव पश्यति ४८ अहमन्नं हान्ना
ददति हि ब्रह्मवेदनं ४९ ब्रह्मविद्वांसतिजानात्सर्वं ब्रह्मात्मनैव तु ५० समाधिमाश्रय कर्माणि माकरो
तु करोतु वा ५१ हृदये नात्तसर्वं होमुक्तं एवोत्तमाशयः ॥ ५२ ॥ ५३ अस्मरग्यत्वादित्यर्थः ४७ ४८ स्वातिरिक्त

तया यदविद्यमानं तदविद्यापदमत्र मुच्यते तस्यापि स्वानतिरिक्तत्वादहमन्नं अपहोतव्यं स्वातिरिक्तान्नात्ताहं ब्र
ह्मविद्वा रियान् सदान्नादो भवामि इत्येवं ब्रह्मवेदचिन्मयमिति ब्रह्मविद्वा रियान् सम्यग् जानात्सर्वं तु ब्रह्मात्मनैव ग्रसति
एवंग्रसित्वा स्वमात्रमवशिष्यत इत्यर्थः ४९ ५० ब्रह्मविद्वा रियान् हृदये नात्तसर्वं हः सन्यदृच्छ्या कदाचित्समाधिमाश्रयाश्रु
तिस्मृत्युक्तकर्माणि करोतु कदापि माकरोतु वा सर्वं योत्तमाशयो मुनिः ब्रह्ममात्रभावरूढो जीवसुक्तो वा ब्रह्ममात्रावस्थानल

र.व.

५१ ॥ ५२ ॥

समः
२६

ब्रह्ममात्रपदारूढो मुख्यावधूतोऽपि जीव इति चेन्न अवधूतशब्दार्थप्रकाशकहेतुचतुष्टयसत्त्वादवधूतो ब्रह्मविद्व
 रिष्ठस्तथा हि आद्यवर्णार्थहेतुरसरत्वादिति सरासरप्रपञ्चापह्नवसिद्धपरमासरत्वात् द्वितीयवर्णार्थहेतुर्वैरेण्यत्वादिति
 ब्रह्मविद्वरिष्टे स्वावशेषतया वर्णीयरूपत्वात् तृतीयवर्णार्थहेतुर्दूतसंसारबंधनादिति स्वातिरिक्तहेतोरपह्नवविक
 तसंसारबंधनत्वात् चतुर्थवर्णार्थहेतुस्तत्त्वमस्यादिलक्ष्यत्वादिति समष्टिव्यष्टिप्रपञ्चोपापवादाधारशिवजीवपरप्रत्य
 कप्रविभक्तवाच्यलक्ष्यहेयांशापह्नवमुखेन यत्त्वमात्रतया लक्ष्यते ज्ञायते तद्वितत्त्वमस्यादिलक्ष्यंतद्वावस्तस्मान् मुख्या
 वधूतः परमात्मा ब्रह्मविद्वरिष्ठो न जीव इत्यर्थः स्वकल्पितानेकमिहाप्रपञ्चो न दृश्येन्न परासरंतत्त्वात् स्वात्ममात्रं पर
 माद्वयं यो मुख्यावधूतः स हि चित्स्वरूप इति स्मृतेः ५३ ५४ परिव्राट्पदमारूढो विद्वान् स्वातिरिक्ताधियाविकल्पित
 असरत्वाद्द्वैरेण्यत्वाद्दूतसंसारबंधनात् ५३ तत्त्वमस्यादिलक्ष्यत्वाद्दवधूत इतीर्यते ५४ यो वि
 लंघ्याश्रमान्वर्णानात्मन्येव स्थितः पुमान् ५५ अतिवर्णाश्रमी योगी अवधूतः सकथ्यते ५६ यथा
 रविः सर्वरसान् प्रभुङ्क्ते हुताशनश्चापि हि सर्वभक्षः ५७ तथैव योगी विषयान् प्रभुङ्क्ते न लिप्यते पु
 ण्यपापैश्च शुद्धः ५८ ॥ ७ ब्रह्मणा दिवर्णं ब्रह्म चर्याद्याश्रमद्रविडगौडप्रविभक्तनानाजातितद्दर्मानपि विलं
 घ्याति क्रम्ययः पुमानात्मन्येव स्वे महिम्नि सदा स्थितो भवति सोतिवर्णाश्रमी ————— वर्णाश्रमाचारानीतो योगी गोणाव
 धूतो जीवमुक्तो भवति स्वातिरिक्तवर्णाश्रमकल्पनापूर्वकं न दती नो स्मीति भमारूढत्वात् गौणत्वं युज्यत इत्यर्थः ५५ ५६
 यथारविः सूर्यः साध्वसाधुविषयगतसर्वरसान् प्रभुङ्क्ते यथा हुताशनोऽग्निश्च स्वसिद्धे धनाधिकं भक्षयतीति सर्वभक्षो भवति
 च शब्दाद्वायुः सर्वरसान् शोषयति यथा ख्यग्निवायवो न लिप्यते तथैवायं योगी रव्यादिवद्विशुद्धः स न स्वकरणग्राम
 ग्राह्यविषयान् स्वातिरिक्तविषयजातं नेति प्रसिद्धात् दूतपुण्यपापैश्च न लिप्यते लेपात्तेपहेतुस्वातिरिक्तविषयवैरत्या
 मुङ्क्ते

दिव्यर्थः ॥ ५७ ॥ ५८

म.वा.
२७

लाभजोहर्षःविषया

विद्वान् स्वातिरिक्तप्रमुदितमानसः स दासंतुष्टचित्तोमौनीप्रत्यग्भावारूढतयातिस्वच्छहृदयः विशेषसामान्यविरलंकेव
लंब्रह्मस्वमात्रमिति शालासुसमः साम्यब्रह्मभावमापन्नो जीवन्मुक्तो भवतीत्यर्थः ये ब्रह्मविद्वान् स्वातिरिक्तप्रपंचशांताः सं
तः निर्विशेषंब्रह्मस्वमात्रमित्यवगति संजातेन निर्विशेषब्रह्मानं दाम्यतपानेन नित्यतृप्तिमागता दारदिनैस्मेष्येणात्मन्ये
वरमंत इति स्वात्मारामा भवन्ति ते महात्मानो निर्विशेषचित्ता मूला महापदं महसदंब्रह्मब्रह्मविद्वरिष्ठत्वं वागता भवन्तीत्य
र्थः ५८ ६० ६१ स्वेष्टितविषयलाभजोऽमर्षः द्वैतजं भयं कामोपूरणसंजातः क्रोधः इदं मे सादित्यभिलाषः कामः स्वातिरिक्ता
स्तित्वज्ञानी कपणस्तद्भावः कार्पण्यं एवं हर्षादिकार्पण्यांतदृष्टीमिविधिवशात् प्राप्ताभिः सविपर्ययाभिर्वा कदापि न हृष्य
केवलं सुसमस्वच्छोमौनीमुदितमानसः ५९ संतोषामृततपानेन येशांतास्तृप्तिमागताः ६० आत्मारामा
महात्मानस्ते महापदमागताः ६१ हर्षमर्षभयक्रोधकामकार्पण्यदृष्टिभिः ६२ न हृष्यति ग्लाय
तियः स जीवन्मुक्त उच्यते ६३ अहंकारमयीत्यक्त्वा वासनां लीलयैव यः ६४ तिष्ठति ध्येयसंत्यागी स
जीवन्मुक्त उच्यते ६५ मौनवान् निरहंभावो निर्मानो मुक्तमत्सरः ६६ यः करोति गतो द्वेगः स जी
वन्मुक्त उच्यते ६७ यावती दृश्यकलना सकलेयं विलोक्यते ६८ ॥ ७५ तिन ग्लायति स जीवन्मुक्त इत्यु
च्यत इत्यर्थः ६२ ६३ देहत्रयतदुपयोगिकौपीनाच्छादनमिहादावपिलीलयाहंकारममकारमयीं वासनां निःशेष
तस्यैका स्वातिरिक्तध्यातध्यानादि त्रिपुटीत्यागीयस्तिष्ठति स जीवन्मुक्त उच्यते ६४ ६५ प्रपंचासंभवज्ञानं मौनं त
द्विर्विशेषब्रह्मज्ञानी देहत्रयेपि निरहंभावः मानावमानवैरुत्या निर्मानः येन केन चोद्देशेन हृदयर्पितददक्रोधो मत्सरो
यस्मान्निर्मुक्तः समुक्तमत्सरः गतो द्वेगः संकल्पशून्यः स न देहधारणमात्रोपयोगिभिर्सादिकर्मयः — करोति सोयं मुनि
जीवन्मुक्त उच्यते ६६ ६७ स्वाज्ञततिविकल्पितेयं स्वाविद्यापदतत्कार्यरूपिणी यावती दृश्यकलनासत्यत्वेन व्यावहारिक

र.व.
२७
स्वेष्टितविषयलाभजोऽमर्षः द्वैतजं भयं कामोपूरणसंजातः क्रोधः इदं मे सादित्यभिलाषः कामः स्वातिरिक्ता
स्तित्वज्ञानी कपणस्तद्भावः कार्पण्यं एवं हर्षादिकार्पण्यांतदृष्टीमिविधिवशात् प्राप्ताभिः सविपर्ययाभिर्वा कदापि न हृष्य
केवलं सुसमस्वच्छोमौनीमुदितमानसः ५९ संतोषामृततपानेन येशांतास्तृप्तिमागताः ६० आत्मारामा
महात्मानस्ते महापदमागताः ६१ हर्षमर्षभयक्रोधकामकार्पण्यदृष्टिभिः ६२ न हृष्यति ग्लाय
तियः स जीवन्मुक्त उच्यते ६३ अहंकारमयीत्यक्त्वा वासनां लीलयैव यः ६४ तिष्ठति ध्येयसंत्यागी स
जीवन्मुक्त उच्यते ६५ मौनवान् निरहंभावो निर्मानो मुक्तमत्सरः ६६ यः करोति गतो द्वेगः स जी
वन्मुक्त उच्यते ६७ यावती दृश्यकलना सकलेयं विलोक्यते ६८ ॥ ७५ तिन ग्लायति स जीवन्मुक्त इत्यु
च्यत इत्यर्थः ६२ ६३ देहत्रयतदुपयोगिकौपीनाच्छादनमिहादावपिलीलयाहंकारममकारमयीं वासनां निःशेष
तस्यैका स्वातिरिक्तध्यातध्यानादि त्रिपुटीत्यागीयस्तिष्ठति स जीवन्मुक्त उच्यते ६४ ६५ प्रपंचासंभवज्ञानं मौनं त
द्विर्विशेषब्रह्मज्ञानी देहत्रयेपि निरहंभावः मानावमानवैरुत्या निर्मानः येन केन चोद्देशेन हृदयर्पितददक्रोधो मत्सरो
यस्मान्निर्मुक्तः समुक्तमत्सरः गतो द्वेगः संकल्पशून्यः स न देहधारणमात्रोपयोगिभिर्सादिकर्मयः — करोति सोयं मुनि
जीवन्मुक्त उच्यते ६६ ६७ स्वाज्ञततिविकल्पितेयं स्वाविद्यापदतत्कार्यरूपिणी यावती दृश्यकलनासत्यत्वेन व्यावहारिक

६० यो यं ब्रह्म विदुः स्वाभिलाषित विषया लाभजः क्रोध उद्देगः स्वभिलाषित विषय लाभज आनंदः स्वातिरिक्तं न किंचिदस्तीति
समयास्वच्छयाधिया क्रोधात्मकोद्देगानंदवृत्तिविरलः सन्नतत्वाभालाभतो न शोचते न चोदेति विषादं हर्षवानयातिशोकह
र्षहेतुः स्वांतः करणाभावात्सोयमचितो जीवन्मुक्तो भवतीत्यर्थः ७० ७१ इदं मे स्यादिदं मे स्यादित्यप्राप्तवस्तु विषयकाः सर्वेच्छाः
यावत्यः इदमिदं वा न वेति संशयविषयाः सकलाः शंकाः प्राप्तव्यवस्तु निपुनः भोगेच्छारूपाः सर्वे हः देह एवाहं जीवो हं मीश्व
रो हं ब्रह्माहमित्येवमाकाराः सर्वे निश्चयाः निश्चयेन ब्रह्मविद्वरीया सा ब्रह्माकारपरिणतयाधिया ब्रह्मातिरिक्तं न किंचि
दस्तीति परित्यक्ता मिथ्यात्वेनालोकिता भवन्ति सजीवन्मुक्त उच्यते इत्यर्थः ७२ ७३ यस्य ब्रह्मविद्वरीयसः स्वपरयो रुदया समयाभ्यां

सायेन सुष्टु संत्यक्ता सजीवन्मुक्त उच्यते ६६ उद्देगानंदरहितः समयास्वच्छयाधिया ७० न शोचते न चो
देति सजीवन्मुक्त उच्यते ७१ सर्वेच्छाः सकलाः शंकाः सर्वेहाः सर्व निश्चयाः ७२ धिया येन परित्यक्ताः
सजीवन्मुक्त उच्यते ७३ जन्मस्थिति विनाशेषु सो दयास्तमयेषु च ७४ सममेव मनो यस्य सजीवन्मुक्त
उच्यते ७५ सर्वाधिष्ठानचिन्मात्रे निर्विकल्पे चिदात्मनि ७६ यो जीवति गतस्नेहः सजीवन्मुक्त उच्य
ते ७७ क्रियानाशद्भवे चिंतानाशोऽस्माद्वासनाशयः ७८ ॥

शब्दात्कारणी भूतपुण्यपापेषु भवति त्वयं भवत्येवेति सर्वं ब्रह्मेति च मनः सममेव भूति समानमन्यत् ७४ ७५ अविहि
कल्पशतजुष्ट सर्वप्रपंचारोपापवादाधिष्ठानचिन्मात्रे सर्वविकल्पग्रासनिर्विकल्पके चिदात्मनि स्वमात्रतया साक्षात्कृते स
त्यथ सर्वत्र गतः स्नेहः स न्यो जीवति सर्वेषु भूतेषु नश्यत्स्वपि सर्वात्मनया वतिष्ठते समाप्नोत्यत् ७६ ७७ फलेच्छया क्रियत इति
क्रियातत्फलेच्छाभावात् क्रियानाशो भवति स्वकर्तव्या भवतया क्रियानाशतत्फलचिंतानाशमेति अस्माच्चिंतानाशस्त

इदं ब्रह्मविद्वरीयसः स्वपरयो रुदया समयाभ्यां
सजीवन्मुक्त उच्यते ॥ ७८ ॥

मः वा.
२८

७^८ स्वाज्ञविकल्पितस्वातिरिक्तप्रपंचगतनानाविकल्पग्रासनिर्विकल्पाचमाचिन्मात्रगोचरवृत्तिरेव ब्रह्मात्मगोचरप्रज्ञेति
कथ्यते। यस्य योगिनः सर्वदा सा प्रज्ञा भवेत् स जीवन्मुक्त उच्यते ८० ८१ स्थूलो हं कशो हं शृणो मि पश्यामीत्यादि देहेन्द्रियेषु
अहंभावः तदन्यके क्षेत्रदारादाविदंभावस्ता उभावपिकापिकचिदपि यस्य नो भवतः सो यं मुनिर्जीवन्मुक्त उच्यते ८२ ८३
व्यष्टिप्रपंचास्य दंप्रत्यक्षसमष्टिप्रपंचास्य दंब्रह्मतयोर्भेदमाधाराधेययोर्ब्रह्मसर्गयोः आधारधेयताकार्यकारणताभा

र. व.

ना
वासंप्रसूयो मोक्षः स जीवन्मुक्त उच्यते ७^८ निर्विकल्पाचचिन्मात्रावृत्तिः प्रज्ञेति कथ्यते ८० सा सर्वदा
भवेद्यस्य स जीवन्मुक्त उच्यते ८१ देहेन्द्रियेष्वहंभाव इदंभावस्तदन्यके ८२ यस्य नो भवतः कापि स
जीवन्मुक्त उच्यते ८३ न प्रत्यग्ब्रह्मणोर्भेदं कदापि ब्रह्मसर्गयोः ८४ प्रज्ञया यो विजानाति स जीवन्मु
क्त उच्यते ८५ साधुभिः पूज्यमानोऽपि पीड्यमानोऽपि दुर्जनैः ८६ सममेव भवेद्यस्य स जीवन्मुक्त उ
च्यते ८७ यथा स्थितमिदं यस्य व्यवहारवतोऽपि च ८८ अस्तंगतं स्थितं व्योम स जीवन्मुक्त उच्यते ८९

स्य भासकता वास्तिनास्तीति कथापि कथां च प्रज्ञया यो न विजानाति स जीवन्मुक्त उच्यते ८४ ८५ ब्रह्मविद्दरः साधु
जनैरीश्वरधिया पूजितोऽपि दुर्जनैः भ्रातो यमिति ताडितोऽपि पूजकताडकतत्कर्मादिकं सर्वं ब्रह्मेति धिया यस्य चि
तं सममेव भवेत् स जीवन्मुक्त उच्यते ८६ ८७ यस्य प्रत्यगभिन्नब्रह्मभावापन्नस्य निर्विकल्पसमाधिभाजो व्यवहारव
तोऽपि वासमाहितव्यवहारदशयोरपि घटशरावादिकं स्थितमस्तंगतं वा तदवच्छिन्नव्योमवदिदं ब्रह्मतत्त्वं ज्ञादि
दृष्टिर्माहे सत्यसतियथास्थितं भवति स जीवन्मुक्त उच्यते ८८ ८९ ॥ ८८ ॥

रामः
२८

यस्य ब्रह्मविद्ब्रह्ममनःप्रभाप्रसन्नदासुखाभासो दयेनोदेति नाधिकविकासतामेति दुःखाभासो दयेपि नास्तु वैवर्ण्यमाया
तिब्रह्मातिरिक्तं न किंचिदस्तीति यथा प्राप्तिस्थितिर्भवेत् सोयं तादृशमनः प्रसादवान्जीवन्मुक्त उच्यते ८१ यः प्रत्यक्प्र
वणात्मना ह्येतसामान्यस्फुरणमुपप्लौतिष्ठतीति सुषुप्तिस्थोपि वागादिकरणग्रामवत्स्वयं सुप्तिर्नैति किंतु जागर्तिसुखमह
मस्वाप्समिति प्रतीतिदर्शनात् तर्हीन्द्रियेन्द्रियार्थग्रहणलक्षणजागरणमस्य विद्यत इत्यत्राहंयस्येत्यस्य निरवस्थस्य जा
ग्रत्तदुपलक्षितावस्थात्रयमपि न विद्यते यस्य बोधो निर्वासनो ८२ वस्थान्नयविकारविरलो भवति स जीवन्मुक्त उच्य
ते ८३ स्वाभिलाषितविषयस्य हारागस्तदलाभजोद्वेषः ह्येतजं भयं कामाद्यरिषड्वर्गमादिशब्दार्थः परदृष्ट्या रागा

नोदेति नास्तमायाति सुखे दुःखे मनःप्रभा ८० यथा प्राप्तिस्थिति रित्यस्य स जीवन्मुक्त उच्यते ८१ यो जा
गर्तिसुषुप्तिस्थो यस्य जाग्रन्नविद्यते ८२ यस्य निर्वासनो बोधः स जीवन्मुक्त उच्यते ८३ रागद्वेषभ
यादीनामनुरूपं चरन्नपि ८४ योऽतर्व्योमवदत्स्वच्छः स जीवन्मुक्त उच्यते ८५ यस्य नाहंकृतो भावो
बुद्धिर्यस्य न लिप्यते ८६ कुर्वतो कुर्वतो वापि स जीवन्मुक्त उच्यते ८७ यस्मान्नोद्विजते लोको लोका न्नो
द्विजते च यः ८८ ॥

॥ दित्ततद्वृत्त्यनुरूपं चरन्नपि यो यं मुनिर्धरशरावांतस्य व्योमवत् अतिस्वच्छरूपो भवति स जी
वन्मुक्त उच्यते ८४ ८५ यस्य निर्विशेषब्रह्मविदः साध्वसाधुकर्म कुर्वतोऽकुर्वतो वाऽपि देहाद्यवष्टंभेनाहमिदं साध्वसाधुक
र्म करोमीत्यहंकृतो भावो न विद्यते यस्य बुद्धिः पुष्करपत्रस्य जलविंदुवत् कर्मणितत्फले तदन्यत्रवानलिप्यते सोऽयं मुनिः स जी
वन्मुक्त उच्यते ८६ ८७ यस्माद्योगिनः सकाशादेतल्लोको नोद्विजते यो लोकादपि नोद्विजते ब्रह्मविद्ब्रह्मस्य सर्वात्मारामतया स्व
स्मात्परस्य परस्मात्स्वस्य वा नोद्वेगः संभवति यः स्वभावतो हर्षामर्षभयोऽमुक्तः कुत्रापि हर्षविषादभयशून्यो भवति स जीवन्मु

॥ ८८ ॥
मुक्त उच्यते ८८ ८९ ॥

म.वा.
२६

६६ यथा परस्वाज्ञा^{स्व} विकल्पितशब्दाद्यर्थेषु मुहुर्मुहुर्व्यवहरन् श्रान्तचित्तो भवति परिच्छिन्नदेहात्मदृष्टित्वात् त्वद्व्यतेयोयं
तु ब्रह्मविद्वरीयान् समस्तकरणाभासग्राह्यार्थाभासजालेषु देहधारणमात्रोपयोगितया व्यवहार्यपि स्वात्मात्मीयाज्ञानतापाभा
वाच्छीतलः परिशान्तांतरो भूत्वा यन्मया पूरितं विश्वं महाकल्याणं नायथेति श्रुत्यनुरोधेन सर्वत्र परिपूर्णात्मा भवति सजीव
मुक्त उच्यते १०० १०१ हे मुने कृषो यदायस्मिन्काले कामाभासप्रसक्तिर्भवेत्तदा चित्तगतान् सर्वान् कामान् प्रजहाति स्वाति
रिक्तकामजाततद्धेतुचित्तादिकं नास्तीति मयि सर्वात्मके प्रत्यगभिन्नपरमात्मनियमुष्टः स्वानंदभरितो भवति सजीवमुक्त उ
च्यते १०२ १०३ चेतोवृत्तिविकल्पितविषयजातंचैत्यंतदपवादाधिकरणतया तद्वर्जितचिन्मात्रे ब्रह्मविद्वरिष्ठैरात्मतया सेवनीय

हर्षामर्षभयो मुक्तः सजीवमुक्त उच्यते ६६ यः समस्तार्थजालेषु व्यवहार्यपिशीतलः १०० परार्थेष्विव पूर्णा
त्मा सजीवमुक्त उच्यते १०१ प्रजहाति यदा कामान् सर्वान् चित्तगतास्तु ने १०२ मयि सर्वात्मके तुष्टः सजी
वमुक्त उच्यते १०३ चैत्यवर्जितचिन्मात्रे पदे परमपावने १०४ अशुब्धचित्तो विश्रान्तः सजीवमुक्त उ
च्यते १०५ इदं जगदयं सोऽयं दृश्यजातमवास्तवं १०६ यस्य चित्तेन स्फुरति सजीवमुक्त उच्यते १०७ शां
तसंसारकलनः कलावानपि निष्कलः ॥ १०८ ॥

७ परमपावने पदे त्रिपादस्यामृतं दिवीति श्रुति सिद्धनिर्विशे
षत्रिपदियोऽसु व्यचित्तः^{सु} विश्रान्तो भवति सजीवमुक्त उच्यते १०४ १०५ इदं परिदृश्यमानं नामरूपात्मकं जगत् अयमन्यः
सोहमेवंविधः अयं मे पितोऽयं मे मातेत्याद्यवास्तवं दृश्यजातं यस्य ब्रह्मविद्वरीयसञ्चिते कदापि न स्फुरति सजीवमुक्त उ
च्यते १०६ १०७ यः स्वदृष्ट्या संशान्तजननमरणपरंपरारूपसंसारकलनो भवति यः स्वात्तदृष्ट्या षोडशकलाविकारदेहवान्
चित्तवानपि प्राणादिनामांत षोडशकलाभावान्निष्कलः स्वांतःकरणवैरल्यानिश्चितो भवति सजीवमुक्त उच्यते ॥ १०८ १०९

र.व.

रामः
२६

अचिध्यष्टिप्रपंचापवादाधारतयाचिदात्माहंसमष्टिप्रपंचादपिपरत्वेनविभानात्परमात्मागुणत्रयापवादाधारानिर्गु
णोहंपरमात्मासिणोपिपरत्वेनविभानात्परात्परोहमितिस्त्रविकल्पितानात्मापहवसिद्धात्ममात्रेणयःसदातिष्ठसजी
वन्मुक्तउच्यते११०१११देहत्रयातिरिक्तोहंस्यूलादिदेहत्रयापवादाधारप्रत्यग्रूपत्वात्शुद्धचैतन्यमस्म्यहमशुद्धप्रपं
चापवादाधारशुद्धचैतन्यत्वात्तस्यांतर्हृदयेब्रह्माहमस्मीत्यखंडाकारवृत्तिःसदास्फुरतिसजीवन्मुक्तउच्यते११२११३य
स्यदेहादिकंदेहादित्वेननास्तियस्यदेहादिप्रपंचजातंब्रह्मेतिनिश्चयोभवतियःपरमानंदपरिपूर्णस्वांतोभवतिसजीव

यःसचित्तोपिनिश्चितःसजीवन्मुक्तउच्यते१०८चिदात्माहंपरात्माहंनिर्गुणोहंपरात्परः११०आत्ममात्रेण
यस्तिष्ठेत्सजीवन्मुक्तउच्यते१११देहत्रयातिरिक्तोहंसुद्धचैतन्यमस्म्यहं११२ब्रह्माहमितियस्यांतः
सजीवन्मुक्तउच्यते११३यस्यदेहादिकंनास्तियस्यब्रह्मेतिनिश्चयः११४परमानंदपूर्णयःसजीवन्मु
क्तउच्यते११५नित्यानंदःप्रसन्नात्माह्यन्यचिंताविवर्जितः११६किंचिदस्तिस्त्वहीनोयःसजीवन्मुक्त
उच्यते११७अहंब्रह्मास्म्यहंब्रह्मास्म्यहंब्रह्मेतिनिश्चयः११८चिदहंचिदहंचेति सजीवन्मुक्तउच्य
ते॥११९॥

मुक्तउच्यते११४११५अनित्यदुःखाभावान्नित्यानंदःअपरोक्षीकृतस्वात्मत्वात्प्रसन्नात्मास्वातिरेके
णान्यदस्तीत्यन्यचिंताविवर्जितःप्रातिभासिकरूपेणवाकिंचिदस्तिनास्तीतिविभ्रमहीनोभवतिहिशब्दःस्वातिरिक्ता
संभवद्योतकःसजीवन्मुक्तउच्यते११६११७योहंप्रत्यग्रूपचिदात्मासोऽहंपरंब्रह्मास्मीत्यर्थःअहंब्रह्मचिदहमिति
योन्वहंभावयतिसजीवन्मुक्तउच्यतेइत्युक्ता—र्थआवृत्तिरादरार्था११८११९अहत्यवाक्यान्येकाधिकचतुःशतं४०१जीव
न्मुक्तिप्रकरणविवरणंसंपूर्णम्जीवन्मुक्तिमहावाक्यजातार्थलब्धजीवन्मुक्तिपदारूढानांस्वानुभवंप्रकटयितुं॥जी
ॐ तत्सदितिसिद्धांतिकजीवन्मुक्तिवाक्यान्येकोनविंशत्यधिकशतम्

वन्मुक्तिवाक्यान्येकोनविंशत्यधिकशतम्॥

म.वा.

३०

अथसाद्वैतिकस्वानुभूतिमहावाक्यानि लिख्यंते योसावित्यादिना योसौ विश्वारोपाधारेश्चरात्मनावस्थितः सोसौ साराक्षरप्रपञ्च
चापवादाधारः पुरुषः पुरुषोत्तमो भवति यस्मात्समतीतो ह्यमस्य दपि चोत्तमः अतोस्मि लोके वेदे च प्रथितः पुरुषोत्तम इति
स्मरतेः यः पुरुषोत्तमत्वेन विख्यातः सो ह्यमस्मि भवामीत्यर्थः १ तत्तत्र देहे यो अहं प्रज्ञात्मा प्राणो ध्यात्मं सोसा वादित्यमंडला
भिमानिनान्यः योसावादित्ये पुरुषो वर्तते सो हं स एवाहं नान्योस्मि पुरुषादित्यगतप्रत्यक् परहेयांशपायसिद्धचैतन्य
स्यैकत्वात्सयश्चाऽयं पुरुषेयश्चासावादित्ये स एव इति श्रुतेः २ यः प्रत्यगभिन्नपरमात्मतया तत्त्वमस्यादि महावाक्यप्रति
पादितः तं मां प्रत्यक् परविभागैक्यगतविशेषांशशान्तं कूटस्थरूपादचलंब्रह्मविदो जानन्ति अहं तु द्वैतदुःखजडप्रपञ्च
अथसाद्वैतिकस्वानुभूतिवाक्यानि। योसावसौ पुरुषः सोह्यमस्मि १ तद्योहं सोऽसौ योसौ सोऽहं २ तं
शान्तमचलमद्वयानंदचिद्धन एवास्मि ३ तत्पूर्णं नंदैकबोधस्तद्ब्रह्मैवाह्यमस्मि ४ त्वं वाह्यमस्मि भग
वो देवतेऽहं वै त्वमसि ५ सच्चिदानंदात्मकोऽहमजोऽहं परिपूर्णो ह्यमस्मि ईशुद्धाद्वैतब्रह्माहं ७ वा
चामगोचरनिराकारपरब्रह्मस्वरूपोऽहमेव ॥ ८ ॥ ७ चापह्नवसिद्धनिष्प्रतियोगिकानंदचिद्धन एवास्मि
नान्य इत्यर्थः ३ यत्तत्त्वदलस्य परिपूर्णं नंदैकबोधरूपेणावशिष्यते तत्तादृग्विधंब्रह्मैवाह्यमस्मि ब्रह्मातिरिक्तवस्त्वं त
राभावादित्यर्थः ४ हे भगवो भगवति सन्मात्ररूपिणी देवते त्वमेवाह्यमस्मि अहमेव त्वमसि प्रत्यक् पररूपयोरावयोरंतरं
न विद्ये इत्यर्थः ५ अन्ततः प्रपञ्चग्रासं सतजडप्रपञ्चग्रासरूपिणी चित्तदुःखप्रपञ्चग्रासआनंदश्च आत्मा स्वरूपं यस्य स
च्चिदानंदात्मको हं स्वस्मादन्यन्न जायतेऽन्यस्मादपि स्वयं न जायत इत्यजोस्मि स्वाविद्यापदसत्त्वे तत्परिपूर्णो ह्यमस्मि तद्वा
वे निष्प्रतियोगिकपूर्णोऽस्मीत्यर्थः ६ अशुद्धाद्वैतापह्नवसिद्धशुद्धाद्वैतरूपेण ब्रह्मणा ब्रह्माहं न जीवोऽस्मीत्यर्थः ७ वाङ्मनो
गोचरसाकारप्रपञ्चापवादाधारावाङ्मनसगोचरनिराकारतयोपब्रंहितब्रह्मस्वरूपो ह्यमस्मि नान्य इत्यर्थः ॥ ८ ॥

र.व.

रामः

३०

निष्प्रतियोगिक ब्रह्ममात्रतया ब्रह्मविद्वेषु स दोज्वलति प्रकाशत इति स दोज्वलः ब्रह्मविद्वरिष्ठयोगहेतुविद्यानः स्वात्मबंधस्या
 दित्यत्राह अविद्येति स्वदृष्ट्या या न विद्यते साऽविद्यातत्कार्याण्यनंतकोटिब्रह्मां जानितस्य सक्तद्विहीनः स्वाज्ञदृष्टिप्रसक्तावि
 द्याकृतस्वात्मबंधं जीवत्वं ब्रह्माहमिति स ज्ञानरक्तेन हरति खंडयतीति स्वात्मबंधहरः स्वातिरेकेण बंधं परिकल्प्यतद्वरणव्यापार
 तो द्वैतपतिः स्यादित्यत्राह सर्वदेति सर्वदा कालत्रयेऽपि बंधतद्वरणव्यापृतेर्मायिकं वा द्वैतरहितः स्वस्याद्वयत्वेन निरानंदतास्यादि
 त्यत्राह आनंदरूप इति आनंदमात्ररूपस्य निरानंदता कुत इत्यर्थः स्वाज्ञदृष्ट्या निरानंदो विषयानंदोऽपि स्यादित्यत्राह सर्वेति स्वा
 तिरिक्तदुःखानंदसत्त्वे तत्सर्वाधिष्ठानतया सन्मात्ररूपोऽस्मि अधिष्ठेयसापेक्षाधिष्ठानयोगतः स्वाविद्यातत्कार्यग्रस्तता स्यादित्यत आ
 ह निरस्तेति स्वाज्ञविकल्पिताधिष्ठेयसापेक्षाविद्याकृताधिष्ठानतमो होय तत्ज्ञाननिरस्तः स निरस्ताविद्या तमो मोहो ह मेव यदहं मो
 स दोज्वलोऽविद्यातत्कार्यहीनः स्वात्मबंधहरः सर्वदा द्वैतरहित आनंदरूपः सर्वाधिष्ठानसन्मात्रो निरस्तावि
 द्या तमो मोहो ह मेवाहं मोमृतं यत्परं ब्रह्म रामचंद्रश्चिदात्मकः सोहं मोमृतं दामभद्रः परं ज्योतीरसोहं मोमृ
 र्ततत्परः परमपुरुषः पुराणपुरुषोत्तमो नित्यशुद्धबुद्धमुक्तसत्यपरमानंदानंताद्वयपरिपूर्णः परमात्मा
 ब्रह्मैवाहं रामोऽस्मि ॥१०॥ ५ कारणं तुर्यतुरीयं ब्रह्म तत्सन्मात्रं परं ब्रह्मतन्मात्रतया राजते महीयते स्वातिरिक्तप्रपंचद्रावक
 श्च भवतीति रामचंद्रो हं यो हं रामचंद्ररूपेण चिदात्मकः सोहं मोतुरीयो कारणविद्योतं ब्रह्म यदेवं विद्यंतं द्रूपतो राजमानं महः स्वभ
 क्तपटलकैवल्यरूपभद्रप्रदं सत्सर्वस्मात्परमत्वेन ज्वलतीति परं ज्योतीरसोऽहं ॐ तत्परं ब्रह्माहं मस्मितत्परः परमात्मेति श्रुतेः ध्यस्वका
 रोकारमकारविंदुना दृक्कलाकलातीतमानायाः पारतो विभातः सोयं तत्परः सर्वोत्तमत्वात् परमपुरुषः क्षराक्षरकलनातीतत्वात् पुराण
 पुरुषोत्तमः अनित्यप्रपंचसत्ताप्रदत्वानित्यः अशुद्धोपाध्य भावाच्छुद्धः पूर्णबोधस्वरूपेण स्वेनैव बुद्धोऽस्मि मायातत्कार्यबंधतो
 मुक्तोऽस्मि कालत्रयाबाध्य सन्मात्रत्वात् सत्योऽस्मि निरतिशयभूमानंदत्वात् परमानंदोऽस्मि परिच्छेदत्रयाभावादनंतोऽस्मि अपूर्णद्वै

तामंभवादहं न पूजोऽस्मि विराडादितुरीयां न कल्पनापारतो विभातः सोयं तत्परः सर्वोत्तमत्वात् परमपुरुषः क्षराक्षरकलनातीतत्वात् पुराण
 रूपोऽस्मि नद्रूपेण सर्वत्र ब्रह्मणा ब्रह्मैवाहं मस्मितत्परः परमात्मेति श्रुतेः ध्यस्वका
 ॥१०॥

लोकत्रय देहत्रयावस्थात्रयगुणत्रयात्मकत्रिषु धामसु यद्भोज्यादिना विधत्ते -
 पुटीरूपं भवेत्तेभ्यस्त्रि धाम तद्भोज्यादिनिपुटीविकारेभ्यो विलक्षणः साक्षी स्वातिरिक्तसाक्ष्यभासकत्वाच्चिन्मात्रो हं सदा कैवल्यरू-
 पेण स्थितत्वात् सदा शिवोऽस्मि १११२ जगत्कारणभावमापन्ने मय्येव सकलं षोडशकलात्कार्यजगज्जातं रज्जुसर्पवत्कल्पितं या-
 वत्स्वज्ञानं मयि सर्वं प्रतिष्ठितं ब्रह्मातिमद्वयतिरिक्तं न किंचिदस्तीति श्रुतिसिद्धसन्मात्रज्ञाना - नयिसर्वं लयं यातियद्वै-
 तप्रपञ्चारोपापवादास्य दंतद्रव्याद्वयमस्य हं १३१४ नित्यमोऽस्य स्वरूपत्वा निर्वोणरूपोऽस्मि मनोवृत्तिसामान्याभावान्निरीहोऽस्मि
 जगज्जीवेशादिविभागाभावान्निर्णयरूपोऽस्मि इच्छाविषयीभूतसंवेद्याभावान्निरीक्षितोऽस्मि ५ अचिदनात्माभावाच्चिदात्मरूपो-
 त्रिषु धामसु यद्भोज्यं भोक्ता भोगश्च यद्भवेत् ११ तेभ्यो विलक्षणः साक्षी चिन्मात्रो हं सदा शिवः १२ मय्येव
 सकलं जातं मयि सर्वं प्रतिष्ठितं १३ मयि सर्वं लयं याति तद्ब्रह्माद्वयमस्य हं १४ निर्वोणोऽस्मि निरीहोऽस्मि
 निर्णयोऽस्मि निर्णयितः १५ चिदात्माऽस्मि निर्णयोऽस्मि परापरविवर्जितः १६ ब्रह्मैवाहं सर्वं वेदांतं वेद्यं नाहं
 वेद्यं व्योमवातादिरूपं १७ रूपं नाहं नाम नाहं न कर्म ब्रह्मैवाहं सच्चिदानंदरूपं १८ नित्यं शुद्धो बुद्धमुक्त
 स्वभावः सत्यः सूक्ष्मः सन्निभश्चाद्वितीयः ॥ १९ ॥ ७ ॥ अस्मि अविभक्तचतुष्टयदत्तान्निर्णयरूपोऽस्मि १५ शिवजीवाभिदान-
 पराकलनाविहीनोऽस्मि १६ यदीशद्वयोत्तराशतसर्ववेदांततोऽतन्निर्णयनमुखेन स्वेनैव वेद्यं तद्ब्रह्मैवाहं मस्मि व्योमवातादिपंचम-
 हाभूतभौतिकरूपवेद्यमहं न भवामि । अतः जडदुःखात्मकनामरूपकर्मजुष्टप्रपञ्चापवादाधारतया सच्चिदानंदरूपं ब्र-
 ह्मैवाहं मस्मि १७ १८ नित्यं शुद्धो बुद्धमुक्त इति चतुष्टयं तत्परद्वयस्मिन्वाक्यव्याख्यातं स्वेनैव भवति स्वभावः परमार्थिकत्वात्
 सः सूक्ष्मबुध्यनुगमात् सूक्ष्मः सत्तारूपेण विभवाकाशाजगत्सद्भिर्भुज्यास्मि द्वैतप्रपञ्चाभावाद्वितीयोऽस्मि अपरिच्छिन्नानंदरूपत्वा-
 दानंदं द्वाभिरस्मि यदिति लिङ्गव्यत्ययः यः पराकृष्टप्रपञ्चाति लोभ्येनां चनाप्रत्यक्सचासौ प्रपञ्चाधारो धातुश्च प्रत्यग्धातुः प्रत्य-

२० योर्कादिस्थूलप्रपंचावभासकपरंज्योतीरूपश्चिदर्कः सोहं चिदर्कज्योतिः शिरश्चाहं शुक्रः स्वच्छः प्रत्यगात्मज्योतिरहम
सा ॐकारार्थविश्वविश्वाद्यविकल्पानुरैकरसांतः सर्वज्योतिः परायणतुर्यतुर्योहं २१ २२ द्वैतभावविमुक्तोस्मि अद्वैतत्वात्
सच्चिदानंदलक्षणः अतजजडदुःखप्रपंचापवादाधारत्वात् अतएव शुद्धबोधस्वरूपोहं कार्यकारणनिर्मुक्तपूर्णबोधस्वरू
पत्वात् केवलोहं अशेषविशेषाभावात् स्वातिरिक्ता शिवप्रहाणात् सदाशिवोहं २३ २४ क्रियाकारकाभावान्निष्क्रियोस्मि वि
काराभावादविकारोस्मि गुणत्रयाभावान्निर्गुणोस्मि निरुपाधिकत्वान्निराकृतिस्मि नानाविकल्पाभावान्निर्विकल्पोस्मि अनित्य

आनंदाभिर्यत्परः सोहमस्मि प्रत्यग्धातुर्नात्र संशीतिरस्ति २० सोहमर्कः परंज्योतिर्दर्कज्योतिरहं शिवः २१
आत्मज्योतिरहं शुक्रः सर्वज्योतिरसावहं २२ द्वैतभावविमुक्तोस्मि सच्चिदानंदलक्षणः २३ शुद्धबोधस्व
रूपोहं केवलोहं सदाशिवः २४ निष्क्रियोऽस्य विकारोस्मि निर्गुणोस्मि निराकृतिः २५ निर्विकल्पोस्मि नित्यो
स्मि निरालंबोस्मि निर्द्वयः २६ केवलारवंजबोधोहं स्वानंदोहं निरंतरः २७ सत्यं ज्ञानमनंतं यत्परं ब्रह्माह
मेव तत् २८ केवलंचित्सदानंदं ब्रह्मैवाहं जनार्दनः २९ अशुभाशुभसंकल्पैः संशानोस्मि निरामयः ॥ ३० ॥

प्रपंचाभावान्नित्योस्मि २५ स्वातिरिक्तप्रतिकालंबनाभावान्निरालंबोस्मि द्वयरहितत्वान्निर्द्वयः २६ केवलनिर्विशेषारवं
जबोधोहं निरंतरस्वानंदोहं असत्याज्ञानपरिच्छेदत्रयाभावाद्यत्सत्यज्ञानानंतरूपं तत्परं ब्रह्माहमेव २७ २८ केवलनि
र्विशेषविद्वेधानंदधनोहं भजद्भक्तजन्मनाशवर्दयतीति जनार्दनोहं प्रवृत्तिनिवृत्त्यात्मकशुभोसंकल्पजालसंशान्
तोस्मि स्थूलदेहाभावान्निरामयोस्मि ॥ २९ ॥ ३० ॥

म. वा.
३२

इष्टानिष्टात्मकमित्रामित्रकलनाभूयोहंसंविन्मानपरब्रह्मास्यहंसर्वप्रेरकत्वादंतर्याम्यहंकरणाग्राह्यत्वादग्राह्योहं
स्वभेदेननिर्देष्टुमशक्यत्वादिर्देश्योहंलक्षणागम्यत्वादलक्षणोहं३१३२स्वज्ञदृष्ट्याद्वैतोहंस्वाज्ञदृष्टिविकल्पितजी
वरूपेणापूर्णोहंवाह्यांतःकलनाभावादवाह्यमनंतरोहं द्वैतग्रासाद्व्यानंदविज्ञानघनोस्मिविक्रियाभूयत्वादविक्रियो
स्मि३३३४स्वाविद्यातत्कार्यप्रपंचकलनाहीनोहंअतएवाज्ञानसगोचरोहंप्रत्यगाभिनपरमात्माचैतन्यरूपोहंअतएव
भूमानंदचिद्धनोहं३५३६अवाप्तसमस्तकामत्वादाप्तकामोहंआकाशादिभूतभौतिकादपिपरमत्वेनात्मत्वेनचस्वातिरि

नष्टेष्टानिष्टकलनःसंविन्मानपरोस्यहं३१अंतर्याम्यहमग्राह्योनिर्देश्योहमलक्षणः३२अद्वैतोह
मपूर्णोहमवाह्योहमनंतरः३३अद्व्यानंदविज्ञानघनोस्यहमविक्रियः३४अविद्याकार्यहीनोहम
वाज्ञानसगोचरः३५आत्मचैतन्यरूपोहमहमानंदचिद्धनः३६आप्तकामोहमाकाशात्परमात्मेश्वरो
स्यहं३७चिदानंदोस्यहंचेताचिद्धनश्चिन्मयोस्यहं३८ज्योतिर्मयोस्यहंज्यायानज्योतिषांज्यो
तिरस्यहं३९नित्योहंनिरवद्योहंनिष्क्रियोस्मिनिरंजनः४०निर्मलोनिर्विकल्पोहंनिराख्यातोस्मिनिश्चलः
निर्विकारो नित्यपूतो निर्गुणो निस्पृहोस्यहं॥४२॥

ताचैतन्यरूपोहंचिद्धनश्चिन्मयोस्यहमुक्तार्थः३७३८प्रकाशस्वरूपत्वाज्योतिर्मयःस्वाविद्यापादादपिज्यायानहंसूर्यादि
ज्योतिषामप्यवभासकज्योतिरस्यहंनित्योहमनित्याभावात्अतएवनिरवद्योहमकुक्षितत्वात्निष्क्रियोस्मिअविक्रियत्वात्नि
रंजनःसर्वत्रासंगत्वात्३९४०मायामलराहीत्यादिनिर्मलोहंविकल्पाभावान्निर्विकल्पोहंआख्यानानामभावादनिराख्यातोस्मिपू
र्णत्वादिनिश्चलोहंवयःकृतविकाराभावान्निर्विकारोहंनित्यसुद्धत्वादिनित्यपूतोहंहेयगुणाभावान्निर्गुणोहंस्पृहण्यसंवेद्याभावा

र. व.

निस्पृहोहं॥४१॥४२॥
रामः
३२

अकारणत्वानिरीन्द्रियोहं अंतर्योमित्वानियंताहं अपेक्षणीयवस्त्वभावान्निरपेक्षोस्मिषोडशकलाभावान्निष्कलोहं पूर्णत्वात्पुरुषः जीवेश्वरविलक्षणत्वात्परमात्माहं चिंतनत्वात्पराणोहं सर्वोत्कृष्टत्वात्परमोस्म्यहं ४३ ४४ पूर्णानंदतयैकोस्मीतिबोधमानरूपोहं सर्वप्रत्यगात्मतयैकरसोस्म्यहं निष्प्रतियोगिकस्वमान्नतया प्रज्ञातोहं । प्रकर्षेण स्वातिरिक्तशान्तोहं स्वयंप्रकाशमानोहं परमेश्वरोहं सर्वेश्वरत्वात् ४५ ४६ ब्रह्मविद्वरिष्ठैः सर्वापह्नवसिद्धं ब्रह्मनिष्प्रतियोगिकस्वमान्नमित्येकधाचिंत्यमानोहं सप्रतियोगिकद्वैताद्वैतयोः सविशेषत्वेन तद्विलक्षणोहं निष्प्रतियोगिकपरमाद्वैतरूपत्वात् अशुद्धाज्ञाना

निरीन्द्रियो नियंताहं निरपेक्षोस्मि निष्कलः ४३ पुरुषः परमात्माहं पुराणः परमोस्म्यहं ४४ पूर्णानंदैकबोध्योहं प्रत्यगेकरसोस्म्यहं ४५ प्रज्ञातोहं प्रशान्तोहं प्रकाशः परमेश्वरः ४६ एकधाचिंत्यमानोहं द्वैताद्वैतविलक्षणः ४७ शुद्धोस्मि शुक्लः शान्तोस्मि शाश्वतोस्मि शिवोस्म्यहं ४८ अहं सकृद्विभातोस्मि स्वमहिम्नि सदास्थितः ४९ सच्चिदानंदमानोहं स्वप्रकाशोस्मि चिद्धनः ५० मानावमानहीनोस्मि निर्गुणोस्मि शिवोस्म्यहं ५१ द्वैताद्वैतविहीनोस्मि द्वंद्वहीनोस्मि सोस्म्यहं ॥ ५२ ॥

भावाच्छुद्धोस्मि स्वच्छत्वाच्छुक्लोस्मि स्वातिरिक्ततः शान्तोस्मि ध्रुवत्वात् शाश्वतोस्मि परमकल्याणकैवल्यरूपत्वाच्छिवोस्मि ४७ ४८ सदाद्यावत्तित्रयाभावादहं सकृद्विभातोस्मि सर्वदास्वमहिम्नि स्थितोस्मि अनंतजडदुःखप्रपञ्चाभावान्निष्प्रतियोगिकसच्चिदानंदमानोहं स्वयंप्रकाशरूपत्वेन चिद्धनोस्मि ४९ ५० देहाभिमानाभावान्मानहीनोस्मि निर्गुणत्वाच्छिवोस्मि योद्वैतादिद्वंद्वकलनाहीनः सोहमस्मि ॥ ५१ ॥ ५२ ॥

म.वा.

३३

स्वातिरिक्तकलनास्तिनास्तीति प्रतीत्यभावाद्भावाभावविहीनोस्मिन्वागादिकरणाभावाद्भावाहीनोस्मिन्स्वमात्रभास्य
हंअवस्थात्रयाभावान्शून्याशून्यविहीनोस्मिन्शून्यंमुषिगन्नातमशून्यंजाग्रदादिकमितिचंद्रिकाकेःस्वातिरिक्तनि
वृत्तिप्रवृत्त्यभावात्शोभनोस्म्यहं ५३ ५४ स्थूलसूक्ष्मप्रपंचकलनाभावात्सदसद्देहहीनोस्मिन्अमनस्करूपत्वात्सां
कल्परहितोस्म्यहंएकात्मावशेषत्वान्नात्मभेदहीनोस्मिन्अपरिच्छिन्नानंदगान्त्रत्वादखंडानंदविग्रहोस्मि ५५
५६नित्यमोक्षस्वरूपत्वात्सापेक्षबंधमोक्षतत्साधनविहीनोस्मिन्शुद्धब्रह्मास्मीतियोमन्यतेब्रह्मचित्तोप्यहमस्मिचित्त
३ शोभना

भावाभावविहीनोस्मिन्भाषाहीनोस्मिन्भास्यहं ५३ शून्याशून्यविहीनोस्मिन्शोभनाशोभनोस्म्यहं ५४ सद
सद्देहहीनोस्मिन्संकल्परहितोस्म्यहं ५५ नानात्मभेदहीनोस्मिन्ह्यखंडानंदविग्रहः ५६बंधमोक्षवि
हीनोस्मिन्शुद्धब्रह्मास्मिन्सोस्म्यहं ५७ चिन्तादिसर्वहीनोस्मिन्परमोस्मिन्परात्परः ५८ सदाविचाररूपोस्मि
निर्विचारोस्मिन्सोस्म्यहं ५९ ध्यातृध्यानविहीनोस्मिन्ध्येयहीनोस्मिन्सोस्म्यहं ६० लक्ष्यालक्ष्यविहीनो
स्मिन्लयहीनरसोस्म्यहं ६१ मातृमानविहीनोस्मिन्मेयहीनः शिवोस्म्यहं ६२ ॥

तत्कल्पितकलनासर्वस्वाभावाच्चित्तादिसर्वहीनोस्मिन्सर्वोत्कृष्टत्वात्परमोस्मिन्सराक्षरातीतपराक्षरत्वात्परात्परोस्मिन् ५९
५८ सदावेदांतविचारप्रादुर्भावाद्विचारगम्योस्मिन्वस्तुतोयोहंनिर्विचारोस्मिन्सोस्म्यहं ध्यात्रादिनानात्रिपुटीहीनोस्मि
५९ ६० जगज्जीवेशादिभेदवदलक्ष्यतेद्वैतंतल्लक्ष्यंएवंयत्नलक्ष्यतेतदलक्ष्यमद्वैतंपदमद्वयत्वात्लक्ष्यालक्ष्यविहीनो
स्मिन्स्वातिरिक्तंपुरास्तिइदानींलीयतइतिभ्रमाभावान्नयहीनरसोस्म्यहंमात्रादित्रिपुटीहीनोस्मि ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ॥

र.च.

रामः

३३

वाक्श्रोत्रादिसर्वेन्द्रियविहीनोपितत्तत्प्राण्यात्मनासर्वकर्मकृदप्यहंअपाणिपादोजव नोगृहीतेत्यादिश्रुतेःस्वामिन्नमो
दनीयामोदनियविषयत्वात्स्वज्ञस्वाज्ञदग्भ्यामुदितामुदितोयमित्याख्यायस्यसोहमस्मिस्वस्वविषयव्यावर्तनपूर्वकंवा
गाद्यंतःकरणांतसर्वभौनफलंब्रह्मास्यहं ई३ ई४ जायतेस्तिवर्द्धतेपरिणमतेपक्षीयतेविनश्यतीतिषड्भावविकारवदे
हविलक्षणत्वात्षड्विकारविहीनोस्मित्वज्ज्ञांसरुधिरस्तायुमज्जास्थिरूपषट्कोशरहितोस्यहंदेशकालवस्तुपरि
च्छेदाभावात्देशकालविमुक्तोस्मिअवधूतकदंबात्मभावितसुखमात्ररूपोस्मि ई५ ई६खंडाकाशाग्रासचिदाकाशरूप

सर्वेन्द्रियविहीनोस्मिसर्वकर्मकृदप्यहं ई३मुदितामुदितारव्योस्मिसर्वभौनफलोस्यहं ई४षड्वि
कारविहीनोस्मिषट्कोशरहितोस्यहं ई५देशकालविमुक्तोस्मिदिगंबरसुखोस्यहं ई६अखंडाकाशरू
पोस्मिह्यखंडाकारमस्यहं ई७प्रपंचामुक्तचित्तोस्मिप्रपंचरहितोस्यहं ई८सर्वप्रकाशरूपोस्मिचि
न्मात्रज्योतिरस्यहं ई९कालत्रयविमुक्तोस्मिकामादिरहितोस्यहं १०मुक्तिहीनोस्मिमुक्तोस्मिमोक्षही
नोस्यहंसदा ११गंतव्यदेशहीनोस्मिगमनादिविवर्जितः ॥ १२ ॥

७ लादखंडाकाशरूपोस्मिअखंडा
कारवृत्तिगम्यत्वादखंडाकाखंडाहमस्मिचित्तकल्पितप्रपंचरहितोस्मिनिश्चयपंचत्वात् ई७ ई८सूर्यादिद्यतांतसर्व
प्रकाशरूपोस्मिअचिन्मात्रग्रासचिन्मात्रज्योतिरहंभूतादिकालत्रयमुक्तोस्मिसर्वानर्थहेतुकामसंकल्पादिवृत्तिरहि
तोस्यहं ई९ १०बंधसापेक्षमुक्तिहीनोस्मिस्वाज्ञादिविकल्पितबंधमोक्षभमतोमुक्तोस्मितूलाद्यविद्याद्वयापह्नवात्मो
क्षहीनोस्मिसदास्वातिरेकेणगंतव्यदेशहीनोस्मिनिरूपाधिकत्वाद्भ्रमनादिविवर्जितः ॥ ११ ॥ १२ ॥ ॥

मन्वा

३४

स्वाज्ञदृष्टिविकल्पितविषमेषु सत्त्वपि सर्वदा समरूपोऽस्मि स्वातिरिक्तवैषम्यसाम्यतः शांतोऽस्मि अचित्सराभावाच्चि
दक्षरोहं वसंत्यस्मिन् भूतानीति वासुः दीप्यते दिप्यत इति देवः वासुश्चासौ देवश्चेति वासुदेवोऽस्मि जरा मरणाभावाद्
जरामरोऽस्मि ७३ ७४ क्षरप्रपंचारोपापवादाधारतया परमाक्षरमद्वयं वासुदेवाख्यं तद्ब्रह्माहमस्मि परब्रह्मेत्युक्तार्थे
७५ ७६ सत्तात्पर्यरूपत्वात् सत्त्वरूपोहं देहत्रयगोचराहं भावंत्यत्काहमहमस्मि निर्विभागाहं पदार्थोऽस्मीत्यर्थः ७७ ७८ ७९

र. व.

सर्वदा समरूपोऽस्मि शांतोऽस्मि पुरुषोत्तमः ७३ चिदक्षरोहं सत्योहं वासुदेवोऽजरः ७४ अहमे
वापरंब्रह्म वासुदेवाख्यमद्वयं ७५ परंब्रह्म स्वरूपोहं परमानंदमस्म्यहं ७६ केवलं ज्ञानरूपोहं के
केवलं परमोऽस्म्यहं ७७ केवलं शांतं रूपोहं केवलं चिन्मायोऽस्म्यहं ७८ केवलं नित्यरूपोहं केवलं शा
श्वतोऽस्म्यहं ७९ केवलं सत्यरूपोहमहं त्यत्काहमस्म्यहं ८० केवलं तुर्यरूपोऽस्मि तुर्यातीतोऽस्मि के
वलः ८१ केवलाकाररूपोऽस्मि शुद्धरूपोऽस्म्यहं सदा ८२ निर्विकल्पस्वरूपोऽस्मि निरीहोऽस्मि निरामयः
८३ अपरिच्छिन्नरूपोऽस्मि ह्यनंतानंदरूपवान् ८४ आत्मारामस्वरूपोऽस्मि ह्यहमात्मा सदा शिवः
८५ आदिमध्यांतशून्योऽस्मि ह्याकाशसदृशोऽस्म्यहं ८६ ॥

७८ अर्द्धमात्रसंगतया तुर्योऽस्मि अर्थ

मात्रातीतकेवलनिर्विशेषब्रह्मतया तुरीयातीतोऽस्मि ८१ ८२ अपरिच्छिन्नानंदरूपत्वात् अनंतानंदरूपोऽस्मि हि
शब्दो निःसंशयार्थः ८३ ८४ सर्वप्रत्यगभेदेना समंताद्राजते महीयत इत्यात्मारामः निष्प्रतियोगिकपरमा
त्सरूपोऽस्मि आदिमध्यांतवदविद्यापादातीतत्वेन आदिमध्यांतशून्योऽस्मि ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ॥ ॥

रामः

३४

अखंडानंदरूपत्वाद्भूमानंदस्वरूपोऽस्मि अधिष्ठेयप्रपंचसत्त्वे तत्सर्वाधिष्ठानरूपोऽस्मि वस्तुतो निरधिष्ठानतया च चि
द्वनो हं चिन्मात्रो हं मित्यर्थः ८७ ८८ ८९ ९० अचिदंतः करणाभावाच्चिदात्मैकरसोऽस्म्यहं स्वाज्ञदृष्ट्या यत्सर्वं स्यात्स्वज्ञ
दृष्ट्या तद्ब्रह्म चैतन्यमहमेव भूमाकारेणाहमहमेवास्मि नान्यः पराकृसाक्षिणोऽपि परो महानात्माहमेव हि ८१ ८२ ८३
८४ स्वाज्ञदृष्ट्या हं स्वान्यशरीरवद्गुरुशिष्यादिवद्भामिस्वज्ञदृष्ट्या तु भूमादित्वा कत्रयोपलक्षिता विद्यापदाश्रयः प

नित्यशुद्धचिदानंदसत्तामात्रो हं मव्ययः ८७ नित्यबुद्धविसृद्धैकसच्चिदानंदमस्यहं ८८ भूमा
नंदस्वरूपोऽस्मि भाषाहीनोऽस्म्यहं सदा ८९ सर्वाधिष्ठानरूपोऽस्मि सर्वदा चिद्वनोऽस्म्यहं ९० चित्त
वृत्तिविहीनो हं चिदात्मैकरसोऽस्म्यहं ९१ अहंब्रह्मेव सर्वं स्यादहं चैतन्यमेव हि ९२ अह
मेवाहमेवास्मि भूमाकारस्वरूपवान् ९३ अहमेव महानात्माह्यहमेव परात्परः ९४ अहमन्य
वदाभामिह्यहमेव शरीरवत् ९५ अहं शिष्यवदाभामिह्यहं लोकत्रयाश्रयः ९६ अहं काल
त्रयातीत अहं वेदैरुपासितः ९७ अहं शास्त्रेण निर्णीत अहं चित्ते व्यवस्थितः ९८ आनंदघन
एवाहमहं ब्रह्मासि केवलं ९९ आत्मनात्मनित्योऽस्मि ह्यरूपो ह्यहमव्ययः ॥ १०० ॥ ॥

रमेश्वरवदाभामिभूलादिकालत्रयातीतसाक्षिवद्देहांतशास्त्रवेद्यवत्चित्तवृत्त्यवभासकप्रत्यगात्मा वच्च भा
मिभूमानंदघन एवाहं अखंडानंदरूपत्वात् आत्मना खंडाकारवृत्तिमन्मनसा स्वात्मन्येव तत्प्रोऽस्मि पंचभूत
विलक्षणत्वादरूपो ह्यहं अतएवाऽव्ययोऽस्मि सत्तामात्रत्वात् ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ ॥

म.वा.
३५

शब्दगुणकाकाशादपिनिर्गुणत्वेनसूक्ष्मोहंउत्पत्तिप्रलयाभावात्सत्तामात्रस्वरूपोहंबंधसापेक्षमोक्षविलक्षण
लाक्ष्मोक्षस्वरूपवानस्मिनामरूपविलक्षणत्वेनसत्यज्ञानानंदरूपोस्मिस्वेतरासहसत्तासामान्यरूपत्वाददिचै
तन्यमानोहंखंडप्रपंचाभावादखंडैकरसोस्मि १०१ १०२ १०३ १०४ १०५ सर्वत्राविद्यापदेखंडैकरसात्मनापूर्णरू
पोहंपरश्चासावमृतश्चेतिपरमानंदरसोस्म्यहंसजातीयविजातीयस्वगतभेदकमेवाद्वितीयंसन्मानंब्रह्मैवाहमेव
गुरोर्गुरुः जगद्गुरुणां ब्रह्मादीनामपिस्वविज्ञानोपदेष्टृत्वात्स्वज्ञत्वात्तद्विष्टिभ्यांतुर्यप्राज्ञादिरूपेणभानात्तुर्यातुर्यप्र

आकाशादपिसूक्ष्मोहमाद्यंताभाववानहं १०१ सत्तामात्रस्वरूपोहं शुद्धमोक्षस्वरूपवान् १०२ सत्यानं
दस्वरूपोहंज्ञानानंदधनोस्म्यहं १०३ नामरूपविमुक्तोहमहमानंदविग्रहः १०४ आदिचैतन्यमात्रो
हमखंडैकरसोस्म्यहं १०५ सर्वत्रपूर्णरूपोहंपरामृतरसोस्म्यहं १०६ एकमेवाद्वितीयंसद्ब्रह्मैवाहं
नसंशयः १०७ अहमेवपरंब्रह्महमेवगुरोर्गुरुः १०८ सर्वज्ञानप्रकाशोस्मिमुख्यविज्ञानविग्रहः
१०९ तुर्यातुर्यप्रकाशोस्मितुर्यातुर्यादिवर्जितः ११० दृशिस्वरूपंगगनोपमंपरंसकृद्भिभातंत्वज
मेकमहरं १११ ॥

ॐ काशोस्मिपरमार्थदृष्टिविभातनिर्विशेषब्रह्ममात्ररूपेणतुर्यातुर्यादिवर्जितोस्मिआदिशब्देना
वस्थाचतुष्टयमपिगृह्यते १०६ १०७ १०८ १०९ ११० सर्वावभासकप्रत्यक्सवरूपोहं निरवयवत्वाद्गगनोपमानोस्मि
मायातत्कार्यात्यरोस्मिनिरावृत्तत्वेनसदाविभानात्सकृद्भिभातोस्मिजन्माऽभावादजोस्मिअनेकाभावादेकोस्मिहराभा
वादक्षरोस्मिमायातत्कार्यलेपाभावादलेपकोस्मिसर्वाव्यापकत्वात्सर्वगतोस्मियद्वयंब्रह्मावशिष्यतेसकलंजगच्च
अहंचापितदेववस्तुतोहंजगत्तद्गोचरसकलंनाविमुक्तोस्मि ॐ ॐ ॐ कार्यातुर्यातुर्योस्मि ॥ १११ ॥ ॥ ॥

रन्व.

रामः
३५

११२ गर्भजन्मजरामरणसंसारमहद्दयान्तारत्रायत इत्यहंब्रह्मास्मीतिमंत्रः जन्महेतुपुण्यपापजातं जगज्जीवेशा
दिभेदबुद्धितत्कार्यकोटिदोषंच विनाशयित्वा ज्ञानानंदकैवल्यं प्रयच्छति यतो हंब्रह्मास्मीतिमंत्रः कैवल्यप्रापकः अ
तः सप्तकोटिसर्वमहामंत्रानुसांगोपांगानुसम्पक्क उत्सृज्या हंब्रह्मास्मीत्येतन्मंत्रं सदा त्सु त्रेराम्यतेः समभ्यसे देवं स
दा हंब्रह्मास्मीत्यनुसंधानात्सद्यो मोक्षं विदेह कैवल्यं यातीत्यत्रापि संतो हो नास्तीत्यर्थः ११३ ११४ ११५ ११६ ११७

अलेपकं सर्वगतं यदव्ययं तदेव चाहं सकलं विमुक्त ॐ ११२ अ हंब्रह्मास्मि मंत्रो यं जन्मपापं वि
नाशयेत् ११३ अ हंब्रह्मास्मि मंत्रो यं भेदबुद्धिं विनाशयेत् ११४ अ हंब्रह्मास्मि मंत्रो यं कोटिदोषं विना
शयेत् ११५ अ हंब्रह्मास्मि मंत्रो यं ज्ञानानंदं प्रयच्छति ११६ सर्वमंत्रानुसमुत्सृज्य एतन्मंत्रं समभ्य
सेत् ११७ सद्यो मोक्षमवाप्नोति नास्ति संदेह मण्वति ११८ ॐ तत्सदिति श्री साङ्ख्यार्थोक्ति कस्वानुभूतिवा
क्यान्यष्टादशोत्तरशतं अथ साङ्ख्यार्थोक्ति समाधि वाक्यानि जीवात्मपरमात्मैक्यावस्थानि पुटिरहिता
परमानंदस्वरूपा शुद्धचैतन्यात्मिका समाधिः ॥ १ ॥

ॐ ११८ अहत्य वाक्यान् ये को न विंशत्युत्तरशतं

५१८ स्त्रानुभूतिप्रकरणविवरणं संपूर्णं ॥ स्त्रानुभूतिविशिष्टजीवमुक्तानां संप्रज्ञाता संप्रज्ञातनिर्विकल्पसमाध्यर्थं सा
ङ्ख्यार्थोक्ति समाधि वाक्यानुच्यंते जीवात्मेत्यादिनाव्यष्टिसमष्टिप्रपंचापवादाधारप्रत्यक्षपरैक्यावस्थाव्यष्टिसमष्टिभि
दाविकल्पशून्यनिर्विकल्पात्मना स्थितिः तत्र ध्यानादिनिप्रत्यभावा निपुटीरहिता सुखदुःखसामान्यवैरल्यात्पर
मानंदस्वरूपा शुद्धचैतन्यात्मिका निर्विकल्पकधीवत्यारूढा च निर्विकल्पसमाधिरुच्यते ॥ १ ॥ ॥ ।

म.वा
३६

ध्यातृ ध्यान कलनां विहाय निवात प्रदेशोऽपि तदीय वदो यरूपव ह्येकगोचराखंडाकारचित्तवृत्तिः समाधिः २ का
मादिवृत्तिश्च शून्यमनः परमात्मभावमेतितन्मात्रावस्थितिः समाधिः ३ श्रुत्याचार्य प्रसादलब्धशास्त्रजन्यज्ञानेन स्वानुभू
तिजन्यविज्ञाने प्राप्तेऽस्ति हृदि ज्ञेयरूपे परमात्मनि स्विमानमिति संस्थिते देहत्रयमस्ति नास्तीति देहत्रयाभिमाने लब्ध
शांतिपदमपह्नवंगते सत्ययत्तदानीमेव प्रभामनो बुद्धि कल्पितजाग्रदाद्यवस्थान्नयं शून्यं भवति अपह्नवं भजतीत्यर्थः यत्र
श्रोत्रादिभिः शब्दादिविषयजातं स्फुटं गृह्यते सोऽहंकृतपूर्णविकासः प्रभाजाग्रदवस्थेत्युच्यते अहंकृतिविकासार्थो यत्र
मीयते तन्मानस्तत्कार्यं स्वप्रउच्यते यत्राहंकृतिस्तनुभावमेत्युच्यते सबुद्धिस्तत्कार्यं सुषुप्तिरुच्यते ॥ जाग्रदाद्यवस्थान्न
ध्यातृ ध्याने विहाय निवातस्थितदीपवत् त्वेयैकगोचरचित्तं समाधिः २ मनः प्रचारशून्यं पर
मात्मनि लीनं भवति ३ प्राप्ते ज्ञानेन विज्ञाने ज्ञेये परमात्मनि हृदि संस्थिते देहे लब्धशांतिपदंगते तदा
प्रभामनो बुद्धिः शून्यं भवति ४ प्राणापानयोरैक्यं कृत्वा धृतकुंभकोनासाग्रदर्शनदृढभावनया द्वि
करांगुलीभिः षण्मुखीकरणेन प्रणवध्वनिं निशम्य मनस्तत्र लीनं भवति ५ पयस्तुवानंतरंधेनुस्त
नक्षीरमिव सर्वेन्द्रियवर्गे परिणष्टे मनो नाशं भवति ॥ ६ ॥ ७ यशांतिरेव निर्विकल्पसमाधिरित्यर्थः ४।
स्वातिरिक्तप्रसक्तौ तदुन्मूलनाय कर्णनासानयनद्वाराणि द्विकरांगुलिभिरंगुष्ठतर्जनीमध्यमांगुलियुगलैः षण्मुखी कर
णेन नासाग्रदर्शनदृढभावनया चरेचकपूरकविरलकेवलकुंभकावस्थायां उर्ध्वाधो वृत्तिमत्प्राणापानयोरैक्यं कृत्वा
यदीर्घधृतानि नादवदनाहताख्यहृदये प्रणवध्वनिरुदेति तदवलंबनं मनो विलीयते तत्त्वयावस्था समाधिरित्यर्थः ५
गोपालवत्सयोगतो धेनुस्तनगतपयः स्नावानंतरंतस्तनानां कंडूति स यो भवति निरुपद्रवजनकधेनुस्तनक्षीरमिव यो
गिनो योगमहिम्ना स्वस्वविषयाग्रहणपूर्वकं वाक् श्रोत्रादिसर्वेन्द्रियवर्गे परिणष्टे सत्यश्च निगलंबनमनो नाशं भवति सेयम

र.व.

मम नस्त्वावस्थेव ममाधिरित्यर्थः ॥ ६ ॥
रामः
३६

यदातुर्यावस्थाविभक्तजाग्रदवस्थायां स्वांतर्बहिर्विषयसत्त्वेऽपि ब्रह्मैवेदं सर्वमिति श्रुत्यर्थः तत्र ज्ञानेन शब्दादिविषयाग्र
हणपूर्वकं ज्ञानानि पंच ज्ञानेन्द्रियाणि स्वयंब्रह्माकारतयावतिष्ठन्ते तद्विषयजागरणं अहंब्रह्मास्मीत्यनुभवतः संजातब्र
ह्मसाक्षात्कारपूर्वभाविमनः कामादिवृत्तिविहाय स्वयं निर्विकल्पकतयावतिष्ठते स तुरीयस्वप्नो भवति गुणसाम्यावस्थायामं
तर्बहिः कलनाशून्यत्वेन यथा बुध्यते सैव बुद्धिः च शब्दस्तद्वृत्तिमुच्चयार्थः पुनर्युत्थानपर्यंतं न विचेष्टीति यत्तदेव
तुरीयसुषुप्तिरेवं बुद्धेर्निर्विकल्पकावस्थयावशिष्यते तद्गत्युत्थानकलनाभावेतामेव योगिनः परमांगतिं विदेहमुक्तिमा
हुः कथयन्तीत्यर्थः ७ ८ यापीवरीशिलावदवस्थितिः नित्याचलस्वरूपा संशान्त सर्वसंकल्पादिनिवृत्तिः ततः देहत्रयाभा

यदा पंचावतिष्ठन्ते ज्ञानानि मनसा सह ७ बुद्धिश्च न विचेष्टतीतामाहुः परमांगतिं ८ संशान्त सर्वसंकल्पा
याशिलावदवस्थितिः ९ जाग्रन्निद्राविनिर्मुक्तासास्वरूपस्थितिः परा १० मारुते मध्यसंचारं मनस्यैर्यं
प्रजायते ११ यो मनः सुस्थिरीभावः सैवावस्थामनो नमनी १२ सरूपो सौमनो नाशो जीवन्मुक्तस्य विद्यते १३ नि
द्रापरूपनाशस्तु वर्तते देहमुक्तिके ॥ १४ ॥

ॐ वा जाग्रदाद्यवस्थात्रयनिद्राविनिर्मुक्ता अवस्थात्रयेऽपि
तत्त्वाप्रतिबोधलक्षणनिद्रायास्तुल्यत्वात् तस्यैवं सर्वापन्हवसिद्धब्रह्ममात्रपणस्थितिर्वशिष्यते ९० दृग्गमिमनोभिः
सह प्राणापानैक्या चिष्यन्नप्रत्यक्षा रूते सुषुम्नानाडीमध्ये संचरति सति तत्रत्यचिदाकाशे मनस्यैर्यं प्रजायते यो मनः
सुस्थिरीभावः सैवावस्थामनो नमनी ११ १२ यथोक्तलक्षणलक्षित जीवन्मुक्तस्य मुनेः पुनर्युत्थानार्हत
यासौ मनो नाशः सरूपनाश इत्यभिधीयते समाध्यपगमे पुनर्यावति दर्शनात् हे निद्रा च पुनर्युत्थानानर्हतया लिंग
शरीरस्यारूपं यथा भवति तथा विरूपनाशस्तु विद्यते तद्वावृत्तिहेतुकर्मत्रयापन्हवादित्यर्थः ॥ १३ ॥ १४ ॥

लोक ३ विदेहमुक्ते

म. वा.
३७

न च स्वप्नरूपं स्वप्नः करणचतुष्टयगोचरसंकल्पादिद्वितीनामभावान्
क्षीणचेतसां योगिनां चित्ते तः करणे संकल्पादिचैत्य दशा हीने सति निर्विकल्परूपिणी या स्थिति र्वशिष्यते सेयं जाग्रत्येव
विषयाग्रहणलक्षण सुषुप्तता सर्वव्यावृत्तिशून्यतः शांतकलना निर्विकल्पकसमाधिरुच्यते १५ १६ एतन्निर्विकल्पा
वस्थारूपं जाग्रन्भवति वाङ्मन आदि चतुर्दश करणव्यावृत्त्यभावात् एतन्सुषुप्तभावोऽपि न भवति सुषुप्तिवज्जडतास्थि
तेरभावात् १७ १८ असत्पञ्चापवादाधिकरणं सतो भावः सत्वं तत्सत्त्वमात्रमित्यवबोधोऽसौ अनंतकोटिजन्महेतुवा
सनात्तणकूटमस्मीकरणदृष्टज्वलत्यावको भवति ब्रह्ममात्रप्रबोध एव समाधि शब्देनोक्तः न लवचलवन्तूस्ती मवस्थि

चित्ते चैत्य दशा हीने या स्थितिः क्षीणचेतसां १५ सोच्यते शांतकलना जाग्रत्येव सुषुप्तता १६ ने
तज्जाग्रन् च स्वप्नः संकल्पानामभावनात् १७ सुषुप्तभावो नाप्येतदभावाज्जडतास्थितेः १८
सत्त्वावबोध एव असौ वासनात्तण पावकः १९ प्रोक्तः समाधि शब्देन न तु तूष्णीमवस्थितिः
निर्विकारतया व्यावृत्त्याकारतया पुनः २० वृत्तिविस्मरणं सम्यक् समाधिरभिधीयते २१
दृश्या संभवबोधेन राग द्वेषादितानवे ॥ २३ ॥

तिः १९ २० जाग्रदाद्यवस्थान्नयविकारविरलया निर्विकाररूपया व्यापुनर्निर्विशेषब्रह्माकारतया च युक्तस्य योगिनः
सम्यग्ब्रह्माकारवृत्तिविस्मरणमेव समाधिरित्यभिधीयते स्वात्मत्वेन सत्यत्वेन व्यावहारिकत्वेन प्रातिभासिकत्वेन
वा स्वात्तादिदृश्यादृश्यत इति दृश्यं स्वातिरिक्तप्रपञ्चजातं इदं प्रपञ्चं नास्त्येव नोत्पन्नं नोस्थितं पश्यते हापि सन्मान
मसदन्यत् ब्रह्ममात्रमसन्नहीत्यादि दृश्या संभवप्रबोधेन स्वातिरिक्तदृश्यकल्पना मूलराग द्वेषादिस्तनुता मेति
रागाद्यसंभवज्ञाने सति अथ यावलोदिता ब्रह्ममात्ररतिमा समाधिरित्यभिधीयते ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥

र. व.

रामः
३७

२४ प्रत्यगहमेव सर्वोपवादाधिकरणं परंब्रह्मतदेवसर्वावभामकप्रत्यगहमिति प्रत्यगभिन्नब्रह्मात्मना संस्थितिरेव तु सर्व
वृत्तिनिरोधकः समाधिरिति विज्ञेयः २५ २६ तत्त्वं पदलक्षयोः परजीवयोरेकतां प्रतिब्रह्ममात्रसंविदुत्पत्तिरेव समाधिरुच्य
ते २७ निर्विशेषंब्रह्माहमिति सम्यगध्यानस्य विस्मृतिरेव समाधिः २८ हे ब्रह्म नि दाप ब्रह्मातिरिक्तं न किंचिदस्तीति समा
हितानिर्विशेषंब्रह्मस्वमात्रमिति नित्यतत्प्रायथा भूतार्थदर्शिनी पराप्रज्ञा बुधैः समाधि शब्दे नोच्यते २९ ३० ब्रह्मातिरिक्तं

रतिर्बलोदिताया सा समाधिरभिधीयते २४ अहमेव परंब्रह्म ब्रह्माहमिति संस्थितिः २५ समाधिः
सतु विज्ञेयः सर्ववृत्तिनिरोधकः २६ समाधिः संविदुत्पत्तिः परजीवैकतां प्रति २७ ध्यानस्य विस्मृ
तिः सम्यक् समाधिरभिधीयते २८ समाहितानित्यतत्प्रायथा भूतार्थदर्शिनी २९ ब्रह्म न समाधि
शब्देन पराप्रज्ञोच्यते बुधैः ३० असुब्धानिरहंकागद्वंद्वेषननुपातिनी ३१ ब्रह्म न समाधि शब्दे न मे
गे स्थिरतरा स्थितिः ३२ निश्चिता विगता भीष्ठा हे योपादेयवर्जिता ३३ ब्रह्म न समाधि शब्दे न परिपूर्ण
मनोगतिः ३४ सलिले सैंधवयद्वत्साम्यं भजति योगतः ३५ तथात्ममनसोरैक्यं समाधिरभिधीयते ॥ ३६ ॥

न किंचिदस्तीत्यनुभवबलेन श्वादिभिः कामादिबुद्धिभिर्वासुभ्याविशेषरहिता देहादावहंभावविरलाशीतोष्णादि
द्वंद्वेषननुपातिनी शीतोष्णादिस्फुर्तिवर्जिता मेरोगपि स्थिरतरामनःस्थितिः ब्रह्म न समाधि शब्दे नोच्यते ३१ ३२ ब्र
ह्मेवाहमस्मीति निश्चिता स्वातिरिक्ता म्युदयरहिता अज्ञानं हेयं ज्ञानमुपादेयं तदुभयवर्जिता इह्यं विशेषविशिष्टा
मनोगतिः सर्वपरिपूर्णब्रह्मगोचराप्रज्ञाब्रह्म न समाधि शब्दे नोच्यते ३३ ३४ यथा सलिले सैंधवपिंडयोगतः सर्वं
सैंधवत्वेन सलिलत्वेन वा साम्यं भजति तथा जलसैंधवस्थानीयात्ममनसोरैक्यं समाधिरभिधीयते ॥ ३५ ॥ ३६ ॥

म. वा.

३८

जीवात्मपरमात्मनोः प्रत्यक्परयोस्तयोस्तद्विदानंदत्वेन यत्समवशिष्यते तद्रूपो यं नष्टसमस्तसंकल्पजालः निर्विकल्पकसमा
धिरभिधीयते ३७ ३८ अहंकारपूर्णार्थस्वल्पविकासात्मकप्रभामनोबुद्धिर्विकल्पितजाग्रत्प्रसुप्तितत्कार्यसर्वस्वशून्यमिति
ज्ञात्वा तच्छून्यापवादास्पदमनामयं निराभासं ब्रह्मास्मीति बोध एव समाधिरित्यभिधीयते ३९ ४० देहादावहंभावं विना ध्या
नाभ्यासप्रकर्षं जातारवंडैकरसं ब्रह्मास्मीति ब्रह्माकारमनोवृत्तिप्रवाह एवाखंडाकारवत्यात्मकः संप्रज्ञातसमाधिः स्यात् ४१ ४२

यत्समत्वं तयोर्न जीवात्मपरमात्मनोः ३७ समस्तनष्टसंकल्पः समाधिरभिधीयते ३८ प्रभाशून्यं मनः
शून्यं बुद्धिः शून्यं निरामयं ३९ सर्वशून्यं निराभासं समाधिरभिधीयते ४० ब्रह्माकारमनोवृत्तिप्रवाहो हं
कृतिं विना ४१ संप्रज्ञातसमाधिः स्यात् ४२ प्रज्ञातस्वतिरिक्तस्मृतिवृत्तिकंचित्तं परमानंददीपकं
४३ असंप्रज्ञातनामायं समाधिर्योगिनां प्रियः ४४ स्वानुभूतिरसावेशादृश्यशब्दा उपेक्षितः ४५ निर्वि
कल्पसमाधिः स्यान्निवातस्थितदीपवत् ४६ प्रभाशून्यं मनः शून्यं बुद्धिः शून्यं चिदात्मकं ४७ अतद्व्या
वृत्तिरूपोसौ समाधिर्मुनिभावितः ॥ ४८ ॥

७ प्रज्ञातस्वातिरिक्तस्मृतिवृत्तिकंचित्तं परमानं

ददीपकं स हो धमात्ररूपेणावशिष्यते यो यं निर्विकल्पकबोधो योगिनां प्रियो भवति सो यमसंप्रज्ञातनां समाधिर्भव
ति ४३ ४४ निर्विशेषब्रह्मास्मीति स्वानुभूतिरसाभिनिवेशात् दृश्यानुविद्धशब्दानुविद्धसर्विकल्पकसमाधुपेक्षा भवति
एवं निवातस्थिता चलदीपवन्निर्विकल्पकसमाधिर्भवति ४५ ४६ प्रभामनोबुद्धिशब्दवाच्यावस्थानयशून्याधिकरणं
चिदात्मकंचिन्मात्रं तदतिरिक्तं किंचिन्नेत्यतद्व्यावृत्तिरूपोसौ निर्विकल्पकसमाधिर्मुनिभिर्भावितो भवतीति ४७ ४८

प. व.

रामः

३८

अविद्यापदतुर्यभाग ऊर्ध्वशब्दार्थः तत्स्थूलांशोऽर्थः शब्दार्थः तत्सूक्ष्मबीजभागो मध्यमशब्देनोच्यते एकमूर्ध्वोदिकलनाक
 बितमविद्यापदतत्कार्यजातं स्वाज्ञदृष्ट्याः शिवमपि स्वज्ञदृष्ट्या शिवात्मकं शिवमात्रं सन्निवृत्तियोगिक पूर्णं भवति अतन्नि
 सनं विना साक्षात् पूर्णमेवावशिष्टं निर्विधिमुखः ब्रह्ममुखप्रकटितो ह्येष समाधिः पारमार्थिकरूपो भवति ४ ५० अहं
 वाक्यान्तेकोनसप्तत्युत्तरपंचशतं ५६ समाधिकरणविवरणं संपूर्णं १० निर्विकल्पकसमाधिनिष्ठानां यदात्मस्वरूपत्वेनाभि
 तंतत्त्वरूपप्रकटनाया एविधिस्वरूपमहावाक्येषु नानालिङ्गस्वरूपवाक्यानुच्यंते श्रोत्रस्येत्यादिना स्वाज्ञदृष्ट्या स्वयमेव श्रो
 त्रादिज्ञानेन्द्रियपंचकं मन आद्यंतः करणचतुष्टयं वागादिकर्मेन्द्रियपंचकं प्राणादिवायुपंचकं भूत्वा स्वाज्ञदृष्ट्या श्रोत्रम

ऊर्ध्वपूर्णमधः पूर्णमध्यपूर्णं शिवात्मकं ४ ६ साक्षाद्विधिमुखो ह्येष समाधिः पारमार्थिकः ५० ३९ तत्सदिति श्री
 साङ्ख्योक्तिकसमाधिवाक्यानि पंचाशत् ५० ५ अथ साङ्ख्योक्तिका एविधिस्वरूपवाक्येषु नानालिङ्गस्वरूपवाक्या
 नि श्रोत्रस्य श्रोत्रं मे सोमनोयद्वाचो हवाचं स उ प्राणस्य प्राणः १ यो वै भूमा तत्सुखं रयो वै भूमा तद्दम्यतं ३
 नेति नेति न ह्येतस्मादिति नेत्यन्यत्परमस्यथ नामधेयं सत्यस्य सत्यमिति प्राणा वै सत्यं तेषामेव सत्यं ॥ ४ ॥

नोवाक् प्राणेषु संगतया स्थित्वा श्रोत्रमनोवाक् प्राणानां स्वस्वविषयग्रहणशक्तिं जनयन्वस्तु तोयः स्वमात्रमवशिष्यते सोयं
 समाधिनिष्ठात्मा भवतीत्यर्थः १ यो वा अपरिच्छिन्नरूपो भूमा तत्स्वरूपं निरतिशयसुखं तत्स्वरूपेणावस्थानं परमात्मतं विदे
 ह कैवल्यमित्यर्थः २ प्रथमनेति शब्देन स्वाविद्यापदस्थूलांशतद्व्यष्टिसमष्ट्या धारोपि निषिध्यते द्वितीयतृतीयचतुर्थनेति
 शब्दैः स्वाविद्यापदसूक्ष्मबीजतुर्योऽंशप्रपंचो निषेध्यते एवं निषेधाधिकरणत्वेन नान्यत्परमस्ति अर्थतदतिरिक्तं नामधेयनामम
 त्रं वाचारं भणत्वा तन्नामधेयविश्रांतिस्वरूपं तु सत्यस्य सत्यमिति तत्र प्राथमिकसत्यशब्दार्थस्तु विश्वविराडीशादिप्राणश

नेनोच्यते तत्राणजातमत्ताप्रदं मुपेत्युत्ति तं वा भावति ॥ ४ ॥

म.वा.
३६

रातिरितिषष्ठ्यर्थेप्रथमारातेः स्वातिरिक्तप्रपञ्चधनस्यदातुः सर्वस्वसमर्पकस्यजीवमुक्तस्ययद्वृत्त्यपरायणंतत्परागतिरित्यर्थः
यद्वारातेर्मित्रस्यभक्तस्ययद्देशोविज्ञानंददातितस्यभक्तविज्ञानदातुरीश्वरस्यापिपरायणंपर्यवसानमित्यर्थः ५ सपरमा
त्मापरिसमंतादगात्सर्वव्यापकोभवतितत्स्वरूपंतुशुक्लंशुक्लंज्योतिष्मत्शुक्लतेजोमयंब्रह्मेतिश्रुतेःतत्किंदेहत्र
यविशिष्टेनानाहअकार्यकार्यकारणलिङ्गदेहत्रयवर्जितंअव्रणमस्माविरं व्रणशिरापुंजस्थूलदेहविरलंअतएवशु
द्धाशुद्धदेहत्रयाभावात्अपापविद्धंतद्देतुपापपुण्यवर्जितंईस्वाज्ञदृष्ट्याप्रणवयवापरंब्रह्मविश्वविराडीशादिरूपे
णोपबृंहणात्स्वाज्ञदृष्ट्याप्रणवस्तुपरस्तुर्यतुर्यइतिस्मृतःतुर्यौकाराग्रविद्योतंतुर्यतुर्यमितिश्रुतेः७सर्वोपबृंह

रातिर्दातुःपरायणं५सपर्यगाच्छुक्लमकायमव्रणमस्माविरं शुद्धमपापविद्धंईप्रणवोद्य
परंब्रह्मप्रणवश्चपरस्मृतः७ननिरोधोनचोत्पत्तिर्नबद्धोनचसाधकः८नमुमुक्षुर्नवैमुक्त
इत्येषापरमार्थता॥६॥

७सिद्धनिष्प्रतियोगिकपरमात्मनःकदापिननिरोधःप्रलयोऽस्तिनिरोधाभावेण
त्यतिःकिंनस्यादित्यन्नाहन्नचोत्पत्तिरितिअजत्वात्अजत्वेपिजीवरूपेणसंसारबद्धत्वंतन्निरसनसाधकत्वंस्वात्मबं
धतोमुमुक्षुत्वंज्ञानाक्षुक्लत्वंपरमार्थतःस्यादित्यतआहानेत्यादिनापरमात्माकदापिबद्धःसाधकोमुमुक्षुर्मुक्तश्चन
भवतिस्वस्यनिष्प्रतियोगिकः

स्वमात्रतैवपरमार्थतापारमार्थिकीत्यर्थः॥८॥६॥

व.

रामः

३६

खंडमायातत्कार्यापह्नवसिद्धमखंडैकरसंब्रह्मनदतिरिक्तशास्त्रादिजपांतकलनानास्येवअपह्नोतव्यमायाकार्येत्वा
त्यदिव्यावहारिकादिदृष्ट्याशास्त्रादिप्रसक्तिःसदाशास्त्रादिजपांतमखंडैकरसंब्रह्मैवेत्यर्थःस्वातिरिक्तसर्वाचिद्व
र्जितंअचित्स्रपंचापह्नवसिद्धंचिन्मात्रंनिष्प्रतियोगिकमित्यर्थःस्वातिरिक्तत्वतादिजीवांतकलनायांसत्यांचि

अखंडैकरसंशास्त्रमखंडैकरसात्रयी१०अखंडैकरसोदेहोअखंडैकरसंमनः११अखंडैकरसंसू
त्रमखंडैकरसोविराट्१२अखंडैकरसाविद्याअखंडैकरसोव्ययः१३अखंडैकरसंगोप्यमखंडैक
रसःशशी१४अखंडैकरसंक्षेत्रमखंडैकरसासमा१५अखंडैकरमास्ताराअखंडैकरसोरविः१६अखंडैकरसो
जाताअखंडैकरसास्थितिः१७अखंडैकरसामाताअखंडैकरसःपिता१८अखंडैकरसोरा
जाअखंडैकरसंपुरं१९अखंडैकरसंतारमखंडैकरसोजपः२०सर्ववर्जितंचिन्मात्रंन्यनामत्ताचचि
न्मयं२१आदिरंतंचिन्मात्रंगुरुशिष्यादिविन्मयं२२दृग्दृश्यंयदिविन्मात्रमस्तिचेच्चिन्मयंसदा२३
सर्वाश्चर्यंचिन्मात्रंदेहश्चिन्मात्रमेवहि२४अहंत्वंचैवचिन्मात्रंमूर्तामूर्तादिविन्मयं२५पुण्यंपा
पंचचिन्मात्रंजीवश्चिन्मात्रविग्रहः२६देहत्रयविहीनत्वात्कालत्रयविवर्जनात्॥२७॥

मात्रनाकृत इत्यत्राहत्वतेत्यादिस्वाज्ञदृष्ट्यात्वतादिकलनाप्रसक्तोस्वज्ञदृष्ट्यासर्वंचिन्मात्रमेवेत्यर्थःदेहत्रयादि
षुस्वांतकलनासत्वात्कार्यंचिन्मात्रतेत्याशंक्यंचिन्मात्रसाधकहेतूनुपन्यस्यति॥२७॥ देहत्रयेति॥

म.वा.

४०

जीवत्रयगुणाभावादित्यत्र जीवत्रयं गुणत्रयं चेति मंतव्यं शिष्टं स्पष्टं अहंत्ववाक्यसंख्या एकत्रिंशदुत्तरषट्शतं नानां लिंगस्वरूपमहावाक्यविवरणं संपूर्णं। अथ साद्वर्तितकपुल्लिंगस्वरूपमहावाक्यानि लिख्यन्ते। स इत्यादिनाय एष चिदातुः स एव प्रश्नोपनिषत्पठितप्राणादिनामांत षोडशकलापवादस्य दत्त्वाद् कलः निश्चितियोगिकनिष्कलत्वाद् यमस्य तः विकले का कैवल्यरूपत्वात् १ नांतः प्रज्ञमित्यादिपाठक्रमो बलीयानिति न्यायेन विश्वतैजसविराट्सूत्रैक्योन्नेत्रज्ञात्तन्मिदायोगात् नाहं बाह्यंतर्भवस्थूलसूक्ष्मप्रपंचो भयतः प्रज्ञः जाग्रत्स्वापामिबिभक्ततैजसप्रपंचनस्य विश्वविश्वप्रपंचनपूर्वकत्वात् नस्थूलप्रज्ञं न सूक्ष्मप्रज्ञमित्यादि श्रुत्यंतरा च नाहं बहिः प्रज्ञः व्यष्ट्यादिकलनाजुष्टजागरणजागरणाभिमा

र.व.

जीवत्रयगुणाभावात्तापत्रयविवर्जनात् २ प्लोकत्रयविहीनत्वात् सर्वमात्मेति शासनात् २ वैचिताभावाच्चिंतनीयं देहाभावाज्जरानच ३० पादाभावाद् तिर्नास्ति हस्ताभावात्क्रियानच ३१ मृत्युर्नास्ति जनाभावाद्बुध्यभावात्सुखादिकं ३२ ओंतत्सदिति साद्वर्तितकनानालिंगस्वरूपवाक्यानि द्वात्रिंशत् अथ साद्वर्तितकपुल्लिंगस्वरूपवाक्यानि स एषोक्तोऽस्य तः १ नांतः प्रज्ञं न बहिः प्रज्ञं नो भयतः ॥ १ ॥ निविश्वविश्ववि

राद्विराडैक्योन्नेत्रकलनाभावात् तथा नांतः प्रज्ञः व्यष्टिसमष्टितदैक्ययोजनं सर्वत्र समं जाग्रत्स्वापामिमानी विश्वतैजसविराट्सूत्रैक्योन्नेत्रज्ञात्तन्मिदायोगात् नाहं बाह्यंतर्भवः स्थूलसूक्ष्मप्रपंचो भयतः प्रज्ञः जाग्रत्स्वापामिमानी विश्वप्राज्ञविराट् बीजैक्योन्नेत्रज्ञैकरसामिधानवैरल्यान्नाहं बाह्यंतर्भवस्थूलसूक्ष्मप्रपंचो भयतः प्रज्ञः जाग्रज्जाग्रदादिभावाभावप्रज्ञाभिमानिविश्वविराट् तु यैक्योन्नेत्रविकल्पायोगात् एवं स्थूलप्रपंचापवादकद्रव्यविद्रवतिनाहमहः स्वप्नजागरणाभिमानितैजसविश्वसूत्रविराडैक्यानुज्ञात्तान्नेत्रकलनायामुच्यते ॥ ॥

रामः

४०

अर्थक्रमानुसारेण प्रज्ञानघनमिति वाक्यार्थं पश्चाद्विवक्षन् दृश्यपदार्थ उच्यते अहमदृश्यः स्वप्नस्वप्नाभिमानिचितक
 ल्पितदृश्यमोहिततैजसतैजससूत्रसूत्रतदैक्यानुज्ञात्रविकल्पविलक्षणत्वात् एवं स्थूलसूक्ष्मप्रपञ्चापवादकद्रव्य
 विद्वरो भवति अहमग्राह्यः स्वापजागरणाभिमानिस्वाज्ञानरतिग्राह्यप्राज्ञविश्वबीजविराडैक्यानुज्ञैकरसो नेत
 भावहानात् अहमलक्षणः स्वापस्वप्नाभिमानिस्वाज्ञानरतिलक्षणवेद्यप्राज्ञतैजसबीजसूत्रैक्यानुज्ञैकरसानु
 ज्ञानमिदासंभवात् अहमचिंत्यः न किंचन वेदिषमिति परामर्षचिंत्यस्वापस्वापाभिमानिप्राज्ञप्राज्ञबीजबीजैक्यानुज्ञैकर
 सानुज्ञैकरसविलक्षणत्वात् अहमव्यपदेश्यः स्वापतुर्यावस्थाभिमानिस्वापजाग्रदादिभावाभावसाक्षित्वव्यपदेश्यप्राज्ञ
 बीजतुर्यैक्यानुज्ञैकरसाविकल्पकलनाशून्यत्वात् एवं स्थूलसूक्ष्मबीजप्रपञ्चापवादकद्रव्यविद्वरीयान्भवतिसह

प्रज्ञं न प्रज्ञानघनं न प्रज्ञं नाप्रज्ञमदृश्यमव्यहार्यमग्राह्यमलक्षणमचिंत्यमव्यपदेश्यमेकात्मप्र
 त्ययसारं प्रपञ्चोपशमं शांतं शिवमद्वैतं चतुर्थं मन्यं ते स आत्मा स विज्ञेयः ॥ २ ॥

ॐ मेकात्मप्रत्ययसारः तुर्यजा
 गरणाभिमानि आत्राद्यनेकप्रत्ययसारतुर्यविश्वविराट् तदैक्याविकल्पो नेतृवाद्यत्वात् अहं प्रपञ्चोपशमः तुर्यस्वप्नाभि
 मानिकचित्कदाचिदंशांतप्रपञ्चतुर्यतैजससूत्रैक्याविकल्पानुज्ञात् कलनाभयोगात् अहं शांतः तुर्यस्वापाभिमानिगु
 णसाम्यावस्थाशांततुर्यप्राज्ञबीजतदैक्याविकल्पानुज्ञैकरसमतहेयांशाभावात् एवं स्थूलसूक्ष्मबीजतुर्यावस्थाभागात्र
 यापवादकद्रव्यविद्वरीष्टो भवति अहमेव शिवः जाग्रज्जाग्रदाद्यविकल्पानुज्ञैकरसांतचतुर्थं च दशकलनाशिवापहव
 सिद्धतुर्यतुर्यस्वरूपत्वात् अतएवाहमद्वैतः निष्प्रतियोगिकारूपत्वात् उक्तविशेषणविशिष्टमात्मानं ब्रह्मविद्वरीष्टा
 श्चतुर्थं तुर्यतुरीयं वा मन्यं ते स एवात्मा स्वातिरिक्तानात्मापहवसिद्धस्वमात्रतया विज्ञेयः ॥ २ ॥ ॥

अमात्रः स्थूलाकारादिपश्यन्तं पंचदशमात्राफल्गुवसिद्धत्वात् चतुर्यः तुर्योकाराग्रविद्योतनात् अव्यवहार्यः तुर्यातुर्या
वगतेः स्वातिरिक्ताभिधानाभिधेयभिदाविशिष्टानाव्यवहृत्यपह्नवपूर्वकत्वात् प्रपंचोपशमः निष्प्रतियोगिकनिष्प्र
पंचत्वात् शिवः स्वातिरिक्ताशिवग्रासत्वात् अद्वैतः परमाद्वैतत्वात् श्यत्रयस्मिन् स्वमात्रे ब्रह्माविद्वरीयान् स्वातिरेकेणा
न्यत्किंचिदपिरूपजातं न पश्यति शब्दजातं न शृणोति स दसद्वस्तुजातं न विजानाति स भूमा परमात्मेत्युच्यते योनेति ने
त्यतद्वाक्याविभातः स एष नेति नेतीति निषेधाधारः परमात्मा वशिष्यते सकर्मेन्द्रियैर्न गृह्यत इत्यग्राह्यः यो न हि शीर्यते
जीर्यते सोऽशीर्यः अशरीरत्वात् यः केनापि न हि स जने सोऽसंगः अमूर्त्नत्वात् अतएवायमसितो न व्यथ्यते न च्छिद्यते न रिष्य

अमात्रश्चतुर्यो व्यवहार्यः प्रपंचोपशमः शिवोद्वैतः श्यत्र नान्यत्पश्यति नान्यच्छृणोति नान्यद्विजानाति
स भूमा स एष नेति नेत्यात्मा गृह्यो न हि गृह्यते शीर्यो न हि शीर्यते संगो न हि स ज्यते सितो न व्य
थ्यते न रिष्यति परमघन एवैवं वाग्रेयमात्मानं तरो बाह्यः कृत्स्नः प्रज्ञानघन एवैतस्मान्मनो विली
ने मनसि गते संकल्पविकल्पे दग्धे पुण्यपापे सदा शिवः ॥

ॐ तिन नश्यति ५ अरे मैत्रेयी अयमात्मा सच्चिदानं
दसघन एव एवैरसघन एवै भवतु अंतर्बाह्यो योगतस्य विशेषता स्यादिति तत्राह अनंतरः अबाह्य इति अंतर्बाह्यवि
भागशून्यः अतएव कृत्स्नः स्वातिरिक्तांतर्बाह्यांतराभावात् ई आत्मैवेदं सर्वमिति श्रुतेः वस्तुतोयंप्रकर्षेण ज्ञानघन एव
चिन्मात्रत्वात् ईयस्मात् स्वातिरेकेण मनोस्तीति विभ्रमात् महाननर्थो जातस्तस्मात् न विद्यास्तीह नो माया प
रंब्रह्माहमस्मीति स्मरणस्य मनो न हीत्यादि श्रुत्यर्थं संस्कृतज्ञानदृष्ट्या मनो विलीयते मनस्य भावपदंगते सत्प्रथ
तत्कार्यसंकल्पतत्कार्यपुण्यपापादि दाहो भवति ततो जाग्रज्जाग्रदादि चतुः पंचदशकलनाग्रासः सदा शिव

ॐ मितितुरीयोकाररूपेण स्वमानमवशिष्यते सकृन्नासनमर्हतीत्यत्र ब्रह्म प्रणावात्रयत्रभूतचतुःपंचदशकलनानि
 वाहकशक्त्यात्मकः सन् स्वाविद्यापदे सर्वत्रावस्थितः स्वातिरिक्तसर्वयोगनोजडत्वाशुद्धत्वा नित्यत्वमंगत्वादितमः
 प्रसक्तौ नदपन्धवसिद्धतया स्वयमेव स्वमाननया ज्वलति अतोऽयमजडः शुद्धो नित्यो निरंजनः शान्ततमो भूत्वा स्वा
 तद्वृष्टिप्रसक्तस्वातिरिक्तकलनां प्रकाशयति ७ एष परमात्मा स्वाभावतः शुद्धः पूतः अंतःकरणशून्यः अशान्त्या
 पारकर्मज्ञानेन्द्रियप्राणपंचकाभावान् शान्तः स्वातिरिक्तमुख्यः प्राणाभावाद् प्राणः जीवरूपेणास्वतंत्रत्वादर्नाशा

ॐ शक्त्यात्मकसर्वत्रावस्थितस्वयं ज्योतिः शुद्धो नित्यो निरंजनः शान्ततमः प्रकाशयति ७ एष
 शुद्धः पूतः शून्यः शान्तोऽप्राणोऽनीशात्मानंतोऽसग्नस्थिरः शाश्वतोऽजः स्वतंत्रस्वे महिम्नितिष्ठ
 ति चक्षुषो द्रष्टा श्रोत्रस्य दृष्टा मनसो द्रष्टा बुद्धेर्दृष्टा प्राणस्य दृष्टा तमसो द्रष्टा सर्वस्य दृष्टा ततः
 सर्वस्मादन्यो विलक्षणः सद्ब्रह्म नोयं चिद्ब्रह्म आनंदधन एवैकरसोऽव्यवहार्यः ८ सन्मात्रो नित्यशुद्धो
 ब्रह्मः सत्यो मुक्तो निरंजनो विभुरद्वयानंदः परः प्रत्यगेकरसः १०॥

७ आ अपरिच्छिन्नत्वादनंतः पृष्ठाववि
 काराभावाद्दक्षयः सनामान्नत्वस्थिरः चिरंतनत्वाच्चाश्वतः परमेश्वरत्वात्स्वतंत्रो ब्रह्मो निर्विशेषरूपेण स्वे महि
 म्नि निष्ठति चक्षुरादिदशेन्द्रियांतः करणचतुष्टयं प्राणादिपंचकनत्कारणतमसोऽपि भावाद्द्रष्टृत्वादयमात्मा सर्वस्य
 दृष्टा सर्वसाक्षित्वान्ततस्वदृष्ट्या सर्वस्मादन्यो विलक्षणस्वातिरिक्तान्तजडदुःखप्रपंचापन्धवात्सद्ब्रह्म नोयं चिद्ब्रह्म
 आनंदधन एव सच्चिदानंदरसानां मिथो मिहाप्रसक्तावेकरसः व्यवहार्यप्रपंचाभावाद् व्यवहार्यः ८ सन्मात्रादि
 सत्यपदं व्याख्यातं व्याख्यसत्त्वे विभुर्यपकः द्वैतदुःखाभावाद्द्वयानंदः परः परमात्मप्रत्यगेकरसः प्रत्यगभिन्न

इत्यर्थः ॥१०॥

म.वा
४२

स्वातिरेकेणकेनाप्यदृष्टः अनिदंस्वभावाद्ब्यवहार्यः मनआद्युपाधि-सत्त्वासत्त्वाभ्यामनन्योपिनाल्पः भूमरूपत्वात्सा
क्ष्यसत्त्वेसाहीवस्तुतोनिर्विशेषः सर्वजानातीति सर्वश्चासौज्ञश्चेतिस्वातिरिक्तसर्वनासीतिवासर्वज्ञः अनंत इत्यादि
पदत्रयंव्याख्यातंमूर्तत्वेनविदिताहमूर्तत्वेनाविदितापिपरः सर्वविलक्षणत्वात् ११ मायाकलंकाभावान्निष्कलंकः
विश्वविश्वादिविकल्पाभावान्निर्विकल्पः स्वातिरिक्ताख्यासामान्या भावान्निराख्यातः दैदीप्यमानत्वाद्देवः यत्राविद्याप
देसूरयो नरमंतेतंनारमविद्यापदतत्कार्यजातंतदपवादस्याय नमधिष्ठानंनारायण उच्यते स एक एव तस्य द्विती
योनकश्चिदस्ति १२ स्वदृश्यनुभूतनिर्विशेषरूपेणचक्षुरादिमस्तकांतकरणावयवविरलः सविशेषविराड्रूपेणसमष्टि

अदृष्टोव्यवहार्योऽन्योन्योनाल्पः साक्ष्यविशेषः सर्वज्ञो अनंतोऽभिन्नोऽद्वयोविदिताविदितात्परः ११
अद्वैतपरमानन्दोविभुर्नित्यो निष्कलंको निर्विकल्पो निरंजनो निराख्यात शुद्धो देव एको नारायणो
न द्वितीयोऽस्तिकश्चित् १२ अचक्षुर्विश्वतश्चक्षुरकर्णो विश्वतः कर्णो अपादो विश्वतः पादो अपा
णिर्विश्वतः पाणिर्हमशिरा विश्वतः शिरा विद्यामानैकसंश्रयो विद्यारूपः १३ दिव्यो ह्यमूर्तः पुरुषः
सबाह्याभ्यांतरो ह्यजः ॥१४॥

प्राणिचक्षुरादिमस्तकांतकरणावयववदृश्यते वस्तुतः स्वारोपिता तन्निरासकवि
द्यामानैकसंश्रयो विद्यारूपः स्वातिरिक्तमानमेयाभावाद्द्विद्याश्रयत्वं विद्यारूपत्वं चोपपद्यत इत्यर्थः १३ दिव्ये महिम्नि
भवतीति दिव्यः सर्वमूर्तिवर्जितत्वाद्मूर्तः स्वकार्यपुरुषः स्वव्याप्यप्रपंचबाह्यांतरेण सह वर्तत इति सबाह्याभ्यांतरः अजरा
मृतस्वरूपत्वाद्जः दिशब्दसापेक्षानत्वव्यापकत्वं निरासकः क्रियाज्ञानेच्छाशक्त्यात्मकप्राणपंचकांतः करणचतुष्टयाभावा
दप्राणो ह्यमनाः प्रकाशमात्ररूपत्वाच्छुभ्रः शरप्रपंचारोपाधारादीश्वरात्परः शरापवादाधारः स साक्षितस्मादपिपरः परमात्मे
पूराणात् दक्षरा

र.व.

॥१४॥
रामः
४२

१५ विश्वविराडीशदिभावानां द्वैतवद्भानेपितदपत्रादाधारेदेवसुर्योविभुरद्वैतइतिस्मृतः १६ स्वतो न्यकारणामावाहपूर्वः त
याकार्यमावाहनंतरः स्वब्रह्मपदार्थमावाहबाह्यः स्वपरस्त्वभावादनपरः नित्यत्वादव्ययः प्रणवः परमात्मावशिष्यतइत्य
यः १७ अकारादिमात्राभावादमात्रः परामिधानानंतमात्ररूपत्वादनंतमात्रः अभिधानामि — चेत्यरूपाशिवद्वैतस्योपश
मः तद्रूपशमाधारः शिवः परमात्मेत्यर्थः १८ ईश्वरात्मनानिखिलकर्मफलप्रदत्वात्कर्माध्यसः सर्वान्तर्गामिरूपत्वात्सर्वभू
ताधिवासः सर्वप्रत्यग्रूपत्वात्साक्षीस्वसाक्षरसामान्यचेतयतीतिसाक्ष्येवचेताप्रत्यक्केवलअशेषविशेषरहितः गुणत्रया
भावान्निर्गुणः वशब्दोन्निष्प्रतियोगिकनिर्गुणत्वद्योतकः १९ मनः करणाभावात्सर्वसंकल्परहितः चिदित्यादिप्रणवना

अप्राणो ह्यमनाः शुभ्रो ह्यक्षरात्परतः परः १५ अद्वैतः सर्वभावानां देवसुर्यो विभुस्मृतः १६ अपूर्वो न
तरो बाह्यो न परः प्रणवो व्ययः १७ अमात्रो नंतमात्रश्च द्वैतस्त्रोपशमः शिवः १८ कर्माध्यसः सर्वभूता
धिवासः साक्षी चेतोकेवलो निर्गुणश्च १९ सर्वसंकल्परहितः सर्वनादमयः शिवः २० सर्ववर्जितचि
न्मात्रः सर्वानंदमयः परः २१॥

उदांतमयत्वात् वस्तुतस्त्वयं शिव एवेत्यर्थः २० सर्वाचिद्विवर्जितचिन्मात्रः परमात्मा
सर्वदानंदमयजीवको व्यभेदात् सर्वानंदमयः वस्तुतः परमात्मा तूलांतः करणाविद्याकल्पितजगज्जीवेशसाक्ष्यतसर्वानुभव
निर्मुक्तः देहादिसाक्ष्यंतसर्वध्यानविवर्जितः विश्वविश्वाद्यविकल्पाजुहैकरसांतमात्मा तदुपाधिजातमनात्मा तयोः सत्या
सत्यधियानिश्चयोविवेकः आदिशब्देनाविद्याद्वयमुच्यते तयोरात्मानात्मानोस्वरूपा जदृष्टिभ्यां भेदो भेदोस्तइत्यादिमोहवर्जि
तः महावाक्यजातस्य प्रत्यक् परैक्यमित्यर्थः तादृशैक्यवृत्तितो दूरः ब्रह्माहमस्मीतिवृत्तितोऽप्यतिदूरः तत्त्वमसीतिमहावाक्य
पदार्थवाक्यार्थगतहेयांशसंभवज्ञानसिद्धत्वेन पदवाक्यार्थविरलत्वात् तच्छब्दवर्ज्यस्त्वंशब्दहीनोवाक्यार्थवर्जितो नि

विशेषः परमात्मेत्यर्थः ॥ २१ ॥

म.वा.

५३

२१।२३।२४।२५।यः सरः प्रपंचस्तदारोपाधारो सरई सरइति त्रिभागहीनो भवति सोऽयं ब्रह्म प्रणवनादांतर्बिद्योत्तमानतुर्यतुर्य
ज्योतिर्भवतीत्यर्थः २६ एवमाकारकसत्त्ववत्तेरपि मायिकत्वात् द्वर्जितत्वं युज्यत इत्यर्थः २७ दृश्यं च दृष्टिस्तद्विषयज्ञानं दर्श
नंतद्विनिर्मुक्तः केवलनिर्विशेषतया निर्मल इत्यर्थः २८ यस्य स्वमात्रत्वेन नित्योदितः निराभासः उदयास्तमयाभासभावात् जीव
रूपेण व्यष्टिप्रपंचद्रष्टा ईश्वररूपेण समष्टिप्रपंचसाक्षी वस्तुतश्चिदात्मकश्चिन्मानो भवति स एव स्वाविद्यापदस्थूलसूक्ष्मबी

सर्वानुभवनिर्मुक्तः सर्वध्यानविवर्जितः २२ आत्मानात्मविवेकादिभेदाभेदविवर्जितः २३ महावाक्यार्थतो दूरो ब्रह्मास्मीत्यतिदूरतः २४ तच्छब्दवर्ज्यस्त्वं शब्दहीनो वाक्यार्थवर्जितः २५ सरासरविहीनो यो नादांतर्ज्योतिरेव सः २६ अस्वं डैकरसो वाहमानन्दोऽस्मीति वर्जितः २७ दृश्यदर्शननिर्मुक्तः केवलामलरूपवान् २८ नित्योदितो निराभासो दृष्टा साक्षी चिदात्मकः २९ स एव विदितादन्यः सत्यैवाविदितादपि ३० साद्वीतिकपुल्लिंगस्वरूपवाक्यानि त्रिंशत् ३१ अथ साद्वीतिकस्त्रीलिंगस्वरूपमहावाक्यानि लिख्यंते अलौकिकपरमानन्दलक्षणारखंडामिततेजोराशिः ॥ १ ॥

अप्रपंचाद्विदितादन्यः तथैव तदर्थमात्राप्रपंचाद्विदितादन्यः स्वांतः करणवेद्यावेद्यकलभावान्नदन्यत्त्वमुपपद्यत इत्यर्थः ३० आहत्य वाक्यसंख्या एकषष्ठ्यधिकषट्शतं ६६९ पुल्लिंगस्वरूपविवरणं संपूर्णम्। ॐ अथ साद्वीतिकस्त्रीलिंगस्वरूपमहावाक्यानि लिख्यंते अलौकिकेत्यादिनाया अलौकिकपरमानन्दलक्षणा सेयंचिदखंडामिततेजोराशिरूपिणी पूर्णबोधात्मिका भवति ॥ १ ॥

र.व.

रामः

४३

श्रोत्रादिग्राह्यशब्दादिभावकलात्मन आदिग्राह्यसंकल्पादिरभावकलातदुभयनिर्मुक्तचित्तोमूर्त्तामूर्त्तविलक्षणत्वात्
 चिदस्मीतिवेदनीयत्वाच्चिद्विद्याअद्वितीयत्वेनोपबृंहणात्ब्रह्मविद्वरिष्ठैः संवेदनीयस्वरूपत्वादद्वितीयब्रह्मसंवित्तिः
 संविन्मात्रस्वरूपत्वादिसदित्यादिसच्चिदानन्दलहरीपूर्णप्रवाहरूपिणीभूर्भुवस्वरिति त्रिपुरोपलक्षिता नंतकोटिब्रह्मां
 जान्यधिष्ठापयाशोभतेसामहतीचसात्रिपुरसुंदरीचमहात्रिपुरसुंदरीत्यत्र प्राजापत्यवैष्णवं बिलयकारणं रूपमाश्रित्य
 भूर्भुवस्वत्रीणि त्रिपुराणि याव्याप्नोति सैवेयं भगवती त्रिपुरेति व्यापद्यत इति श्रुतेः सेयं त्रिपुरसुंदर्यनंतकोटिब्रह्मां
 जानामंतर्याम्यधिष्ठानात्मना बहिरंतरानुप्रविश्य वर्तते वस्तुतस्तु स्वावशेषतया सर्वग्रसित्वा स्वयमेकैव विभाति स्व
 भावाभावकलाविनिर्मुक्ताचिद्विद्याद्वितीयब्रह्मसंवित्तिः सच्चिदानन्दलहरीमहात्रिपुरसुंदरी बहिरंतर
 अनुप्रविश्य स्वयमेकैव विभाति २ सर्वसंकल्परहिता सर्वसंज्ञा विवर्जिता ३ सैषा चिद्विनाशात्मा
 स्वात्मेत्यादिकतामिधा ४ आकाशशतभागाच्छात्रेषु निष्कलरूपिणी ५ नास्तमेति न चोदेति नोति
 ष्ठति न तिष्ठति ईन च याति न चायाति न च नेहनचेह चित् ७ सैषा चिदमलाकारा निर्विकल्पा निरास्प
 दा ॥ ८ ॥ ९ स्वाअद्वितीयत्वादित्यर्थः २ अंतःकरणवृत्तिजाता भावाद्यानानाविधसंकल्पविविधसंज्ञा जातविवर्जिता
 भवति सैषा चिदहमत्तामत्तः २ किंचिन्न विद्यत इति स्वात्मेत्यादिकतामिदा सती निरवयवा वाशा दपिशतभागाच्छात्रि
 च्चारूपत्वात् त्रैषु ब्रह्मात्मविद्वरिष्ठेषु प्राणादिनामांतपोऽशकलाभावात् ३ निष्कलरूपिणी कालत्रयेऽप्यविनाशात्मा व
 शिष्यते स्वस्यास्तासामान्यरूपत्वात् २४ ५ चित्सकलत्वेनोदयास्तमयौ स्यातामित्यत आह नेति निर्विशेषब्रह्मरूपिणी चि
 त्सूर्यादिवदुदयास्तमयादिविकृतिनेति मूर्त्तमूर्त्तविलक्षणत्वेन निर्विकारत्वात् सैषा चित्प्रत्यगभिन्नब्रह्मरूपेणामला
 कारसंकल्पाभावाभावा निर्विकल्पा स्वातिरिक्ता धिष्ठेया भावानिरास्पदानिरधिष्ठानतया वशिष्यत इत्यर्थः ॥ ८ ॥

यामहासतेतिस्वेतरामहासतासामान्यरूपिणीतिगीयतेयामहतीचसाचिच्चेनिमहाचिदेकैवेहास्तिपरमाद्वयरूपत्वात्
यानिष्कलंकेत्यादिविशेषणविशिष्टाभावाकलंकाभावान्निष्कलंकात्लाविद्याकृतविषमाशुद्धाहंकाराभावात्समाशुद्धा
निरहंकाररूपिणीसदाद्यावृत्तित्रयमून्यतयासकृद्विभातासदाविभातेत्यर्थःअतएवविमलाचिन्मात्रत्वात्स्वमात्रतया
नित्योदयवतीसैवचिद्ब्रह्मविद्वरिष्ठैर्निर्विशेषंब्रह्मेतिनिश्चितियोगिकपरमात्मेतिचुनामभिःसदागीयतेकथ्यतइत्यर्थः
८१०१११२आहत्यवाक्यानित्रिसप्तत्युत्तरषट्शतं६३स्त्रीलिंगस्वरूपमहावाक्यविवरणंसंपूर्णं१३अथसाद्धीतिकनपुं

महाचिदेकैवेहास्तिमहासतेतिचोच्यते८निष्कलंकासमाशुद्धानिरहंकाररूपिणी१०सकृद्विभातावि
मलानित्योदयवतीसमा११साब्रह्मपरमात्मेतिनामभिःपरिगीयते१२साद्धीतिकस्त्रीलिंगस्वरू
पवाक्यानिद्वादश॥१२॥अथसाद्धीतिकनपुंसकलिंगस्वरूपवाक्यानिअन्यदेवतद्विदितादथो
अविदितादधि१यत्तदद्रेश्यमग्राह्यमगोत्रमवर्णमचक्षुःश्रोत्रंतदपाणिपादं॥२॥

सकललिंगस्वरूपवाक्यानुच्यंतेअन्यदेवेत्यादिनाबौद्धमीमांसकद्वैतिभिर्यदेहत्वेनदेहातिरिक्तजीवत्वेनज
गज्जीवेशभेदवद्वैतत्वेनचविदितात्ब्रह्माण्यदेवअथोविदितंब्रह्मेतिचेतनाहअथोइतिअथशब्दोविकल्पा
र्थःव्यष्टिसमष्टितुर्ययोद्वादिभिरविदितत्वादविदितंब्रह्मेतियदितदाजगज्जीवेशादिवहामावरणभेदप्रतीत्य
वास्तवत्वसाम्यात्विदितविपरीतातुरीयादप्यधियन्यदित्यर्थःब्रह्मणस्तुरीयातीतत्वादित्यर्थः१अचाक्षुषश्चा
द्यदद्रेश्यमदृश्यमिदंवस्तुत्वाद्विग्राह्यंस्थूलदेहविलक्षणत्वादगोत्रमवर्णंज्ञानकर्मेन्द्रियातीतत्वादचक्षुःश्रोत्रंत
दपाणिपादंब्रह्मणोनिरवयवत्वेनशरीरात्रयातीतत्वात्॥२॥

द्विदिता

हे सोम्य श्रेतके तो इदमात्रिद्यकं स द्विकल्पितं जगत् अग्रे रूढिः पुणरुष्टिः तिलयतदनंतरमपि स देव जगतः स
 दतिरिक्तसताभावात् ^{व्याक्ता} यत्तु व्यक्तजगद्भावं तत्किं सजातीयविजीतीय स्वगतभेदवदित्यत्राह एकशब्दः स
 जातीयभेदनिरासकः ब्रह्मांतराभावात् एवकारेण विजीनीयभेदनिरासकः गोमहिष्यादिव द्विजातीयाभावात् अद्विती
 यशब्दस्तु स्वगतभेदनिरासकः ब्रह्मणो निर्विशेषत्वेन नखकेशादिव स्वगतभेदवैरत्यात् सत्स्वमात्रमेवेत्यर्थः ३
 बुद्धेरपि सूक्ष्मत्वादस्यूलं स्वादपि बृहत्त्वादनणुनिष्परिमाणत्वादह्रस्वमदीर्घं रज आदिगुणत्रयाभावादलोहि

स देव सोम्येदमग्र आसीदेकमेवाद्वितीयं ३ अस्थूलमनण्वह्रस्वमदीर्घमलोहितमस्त्रेहमच्छ
 यमतमो वायवनाकाशमसंगमरसमगंधमचक्षुष्कमश्रोत्रमवागमनोऽतेजस्कमप्राण
 मसुखममात्रमनंतरमबाह्यं ४ नित्यं शुद्धं मुक्तं सत्यं सूक्ष्मं परिपूर्णमद्वयं सदानन्दत्रि
 मात्रं पुरतः सुविभातमद्वैतमचिंत्यमलिंगं स्वप्रकाशमानन्दधनं ॥ ५ ॥ ॥

तं द्रवत्वाभावादस्त्रेहं अमूर्त्तत्वादच्छायं आविद्यकमोहाभावादतमः अभूतभौतिकत्वादवायवनाका
 शं अरसमगंधमतेस्कं स्वसज्जनीयस्वाविद्याद्वयाभावादसंगं ज्ञानकर्मेन्द्रियाभावादचक्षुष्कमश्रोत्रमवा
 क् अंतःकरणाभावादमनः पंचप्राणोपप्राणाभावादप्राणानिर्वयवत्वादसुखं अपरिच्छिन्नत्वादमात्रं अं
 तर्बाह्यकलनाभावादनंतरमबाह्यं ४ सर्वस्मात्पुरतः स्वेनैव भातत्वात् सुविभातं सूर्यादिभिरभातत्वादविभातं
 अनिर्वचनीयत्वादचिंत्यं वेदांतेतरस्वगमकलिंगाभावादलिंगं विशिष्टपदान्युक्तार्थानि ॥ ५ ॥ ॥

म.वा.
४५

एतत्प्रत्यगभिन्नं ब्रह्म पंचतन्मात्राभावात् ज्ञानेन्द्रियविषयाभावाच्चाशब्दमित्यादिकर्मेन्द्रियविषयाभावात् ज्ञानेन्द्रियविषयाभावाच्चाशब्दमित्यादिकर्मेन्द्रियविषयाभावाद् व्यक्तमित्यादिमनआद्यंतः करणाविषयाभावाद् मतव्यंदमतव्यमित्यादिप्राणपंचकविषयाभावाद् प्राणयितव्यमित्यादिश्रोत्रादिदशेन्द्रियाभावाद् निन्द्रियंतद्विषयंतद्विषयसामान्याभावाद् विषयं मनआद्यंतः करणाभावाद् करणं स्वातिरिक्तक्षणाभावाद् लक्षणं सज्जनीयाभावाद् संगुणसाम्याभावाद्

र.व.

एतद्व्यशब्दमस्पर्शमरूपमरसमगंधमव्यक्तमदातव्यमगंतव्यमविसर्जयितव्यमनानन्दयितव्यममंतव्यमबोद्धव्यमनहंकर्तयितव्यमचेतयितव्यमप्राणयितव्यमपानयितव्यमव्यानयितव्यमनुदानयितव्यमसमानयितव्यमनिन्द्रियमविषयमकरणमलक्षणमसंगमगुणमविक्रियमव्यपदेश्यमसत्त्वमरजस्कमतमस्कसमायमभयमप्योपनिषदमेवमुविभातंस कद्विभातंपुरतोस्मात्सुविभातमद्वयं ईअनिर्वचनीयज्योतिः सर्वव्यापकं निरतिशयानन्दलक्षणं परमाकाशं ॥ ७ ॥

अहं गुणं कर्तव्याभावाद् विक्रियं निर्विशेषत्वादव्यपदेश्यः सत्त्वादिगुणत्रयाभावाद् सत्यमित्यादिनिर्मायत्वादमायं अद्वयत्वादभयं स्वारेपितातन्निगसतः उपनिषदेकवेद्यत्वाद्दोपनिषदं निरावृत्तत्वात् सकृद्विभातंसर्वस्मादस्मात्स्वानिरिक्तविषयगोचरवृत्तिसमूहादपि पुरतः पूर्वमेव प्रत्यगगूप्तेण सुविभातमद्वयं ब्रह्मेत्यर्थः ईअवाद्ज्ञानसंगोचरब्रह्मरूपेण ज्वलतीत्यनिर्वचनीयज्योतिः व्याप्य सत्त्वेनैतत्सर्वव्यापकं भूमानन्दतया लक्षणीयत्वात् निरतिशयानन्दलक्षणं भूताकाशकारणत्वात् परमाकाशं चिदाकाशमित्यर्थः ॥ ७ ॥

रामः

४५

तत्पदलक्ष्यं ब्रह्माध्यात्मिकादितापत्रयातीतं आत्मानं देहमधिकृत्य भवतीत्यध्यात्मशिरोरोगादिभूतपंचकतत्कार्यमधिकृत्य भव
तीत्यादिभौतिकं वर्षातपादिदिग्वातादिकरणदैवमधिकृत्य भवतीत्याधिदैविकं कर्णाक्षिरोगादिः षट्कोशविनिर्मुक्तत्वगाद्याभावा
त्त्वगुधिरमांसमेहोमज्जास्थीनिषट्कोशाः अशनायाद्यभावात् षडूर्मिवर्जितं अशनायापिपासाशोकमोहजरामरणानीति ष
डूर्मयः अन्नमयाद्यभावात् पंचकोशातीतं अन्नमयप्राणमयमनोमयविज्ञानमयानंदमयाः पंचकोशाः जायते स्तीत्यादिविकाराभावा
त् षड्विकारशून्यं एवमादिसर्वविलक्षणं आदिशब्देन पंचदोषादिवर्जितमिति द्योत्यते ८ स्थूलशरीराभावानिरूपणप्रवचनिरु
पद्वयः यद्वाजाग्रज्जाग्रदादिपंचदशावस्थागांधसागरे विश्वविश्वाद्यविकल्पानुज्ञैकरसांतरूपेण प्रवतेन निमज्जतीत्युपपन्नवो

तद्ब्रह्मनापत्रयातीतं षट्कोशविनिर्मुक्तं षडूर्मिवर्जितं पंचकोशातीतं षड्विकारशून्यमेवमादिसर्व
विलक्षणं ८ निर्गुणं निरूपणं ज्योतिराभ्यंतरं सर्वमायातीतमप्रत्यगेकरसमद्वितीयं ९ तद्व्योतिरेकम
द्वितीयं सर्वकल्पनातीतं ध्रुवमक्षरमेकं सदाचकास्ति सच्चिदानंदं १० यत्तत्सत्यं विज्ञानमानन्दमि
क्रियं निरंजनं सर्वगतं सुसूक्ष्मं सर्वतोमुखमनिर्देश्यममृतं निष्कलं ११ एकमद्वैतनिष्कलं निष्क्रि
यं शांतं निरतिशयमनामयमद्वैतं चतुर्थं ब्रह्मविष्णुरुद्रातीतमेकमाशास्यं ॥१२॥

दुपप्लवातीतं अतिप्रकाशादाभ्यंतरं ज्योतिः मायातत्कार्यसत्त्वे सर्वमायातीतं स्वातिरिक्तप्रत्यग्रसाभावात् प्रत्यगेकरसं प्रत्यगभिन्नत्वात् ८
स्वातिरिक्तकल्पकजीवजाताभावात् सर्वकल्पनातीतं सन्मात्रत्वाच्चुवं सच्चिदानंदमक्षरं ब्रह्म सदाचकास्ति प्रकाशत इत्यर्थः १० कालव्या
वाध्यत्वाद्यत्तत्सत्यं विज्ञप्तिमात्रत्वाद्विज्ञानं सर्वव्यापकत्वात् सर्वगतं केशकोट्यंशेकभागादपि सुसूक्ष्मं वैराजत्वात् सर्वतोमुखं स्वातिरे
केण निर्देष्टुमशक्यत्वात् निर्देश्यं ११ निर्विशेषत्वाच्चिरतिशयं आमयाद्यदेहाभावाद्नामयंतुर्यरूपत्वाद्ब्रह्मविष्णुरुद्रातीतं ब्रह्मादिभि

६२

१५१२॥

म.वा.
४६

उत्पत्तिप्रत्ययाभावाद्नाद्यनंतब्रह्मेन्द्रादिरूपेणस्वेनैवरूपेणचअशेषवेदवेदांतवेद्यंबीजाज्ञानाभावाद् निरुक्तंकदापिस्व
मान्नतोऽच्युतत्वादप्रच्यवंस्वात्तद्विद्विकल्पितसर्वप्रपंचसत्त्वेतत्सर्वाधारंवस्तुतस्त्वनाधारंब्रह्माहमस्मीतिभावनोचिना
अनिरीक्ष्यं१३व्ययवद्विद्यदादिपंचभूततत्कार्याभावाद्यद्वयचंब्रह्माशब्दमित्यादिविशेषणबोधितंयत्प्रज्ञानांतमआदिगु
णविशिष्टानांस्वाज्ञानानुरोधेनस्वातिरिक्तवस्तुविषयकविज्ञानात्परंचरिष्टंज्ञप्रिमात्रत्वाद्यच्चंद्रसूर्यादेरप्यर्चिमत्त्वयंप्रका
शत्वात्तदणुरूपबुद्धिवृत्तिभ्योअणुचखादेरपिबृहच्चयस्तंबादिसूक्ष्मजंतोश्चनिर्विशेषतयासूक्ष्मतरंविभातितरद्वि

र.व

अद्वयमनाद्यंतमशेषवेदवेदांतवेद्यमनिर्देश्यमनिरुक्तमप्रच्यवमाशास्यमद्वैतंचतुर्थंसर्वाधारम
नाधारमनिरीक्ष्यं१३अशब्दमस्यशमिरूपमव्ययंतथारसनित्यमगंधवच्चयत्१४परंविज्ञानाद्यद्व
रिष्टंप्रज्ञानांयदर्चिमद्यदणुभ्योणुच१५बृहच्चतद्विद्यमचित्यरूपंसूक्ष्माच्चतत्सूक्ष्मतरंविभाति१६
एतत्तज्ज्ञेयंनित्यमेवात्मसंस्थंनातःपरंवेदितव्यंहिकिंचित्१७अघोषमव्यंजनमस्वरंचयत्तालुकं
ठोष्ठमनासिकंचयत्१८अरेफजातमुभयोश्चवर्जितंयदक्षरन्नक्षरतेकथंचित् ॥ १८ ॥ ॥

त्वरूपंब्रह्मादिविस्वमहिम्निभवतीतिदिव्यंस्वप्रतिष्ठांतराभावादित्यर्थःप्रत्यगाभिन्नब्रह्मरूपेणनित्यमेवात्मसंस्थमेतन्नि
विशेषब्रह्मैवस्वमानमितिज्ञेयंनातःपरंवेदितव्यंकिंचिदप्यस्तितस्यनिश्चितियोगिकस्वमात्रत्वात्१७यत्परमाक्षरंब्रह्मप्रयत्न
विशेषाभावादघोषंहलसंज्ञिकवर्णाभावादव्यंजनंअकारादिस्वराभावादस्वरंशषसहादिप्रयत्नाभावादुभयोश्चवर्जितंरादि
प्रत्याहाराभावादरेफजातंवाक्कंठताल्वोष्ठविकारैर्यच्चक्षरतेतत्परमाक्षररूपेणावशिष्यतइत्यर्थः ॥ १८ ॥ १८ ॥

रामः
४६

वागादिकरणाविषयत्वान्नोवाचामगोचरं तत्केनासादितं शक्यमित्यत्र अवधूतादिकुटीचकांतानां स्वातिरिक्तं संसारसा-
गरसंतारणदृढसंप्रवृत्तिं तत् अस्मात्प्रपंचापवादाधारप्रत्यगभिन्नसत्तामात्रब्रह्माहमस्मीति प्रकाशो बोधस्तत्प्रकाशक-
तयैकप्रकाशं स्वमात्रभावनां विना स्वातिरिक्तभावनातिगं २० हेयरूपगुणत्रयाभावाद्देयं उपादेयगुणसाम्याभावाद्नुपा-
देयं अमूर्तं सामान्यं मूर्तं विशेषरूपं तदुभयवर्जितमसामान्यविशेषणं कूटस्थत्वाध्रुवं निस्तरंगचिदाब्धित्वास्तिमितगं
भीरं सर्वव्यापकत्वात्तं भूतभौतिकतेजस्तमोविलक्षणत्वान्न तेजो न तमः किंतु त्वात्त्विकल्पितसर्वसत्त्वे सर्वातीतं निष्कलं
तत्

अगोचरं मनोवाचामवधूतादिसंप्रवृत्तिं २० सत्तामात्रप्रकाशैकप्रकाशं भावनातिगं २१ अहेयमनुपादे-
यमसामान्यविशेषणं २२ ध्रुवं स्तिमितगं भीरं न तेजो न तमस्तत् २३ निष्कलं निर्मलं शांतं सर्वातीतं
निरामयं २४ न शून्यं नापि चाकारिनदृश्यं नापि दर्शनं २५ चिन्मात्रं चैत्यरहितमनंतमजरं शिवं
२६ चैत्यानुपातरहितं सामान्येन च सर्वगं २७ अनामयमनाभासमनामकमकारणं २८ मनोवाचो-
भिरग्राह्यं पूर्णात्पूर्णसुखात्सुखं २९ द्रष्टृदर्शनदृश्यादिवर्जितं तदिदं पदं ॥ ३० ॥ ॥

ब्रह्मेत्यर्थः २१ २२ २३ २४ बीजाज्ञानाभावात्तन्मूलं तद्विकल्पितनामरूपप्रपंचाभावान्नापि चाकारिविषयविषयिज्ञानाभावान्न
दृश्यं नापि दर्शनं चेतोर्भवं चैत्यं तत्कलनारहितं चिन्मात्रं विशेषणसामान्येन वा सर्वगतमपि चैत्यसंबन्धविरलं स्वातिरिक्ता-
भासाभावादनाभासनामरूपवत्कार्याभावाद्नामकमकारणं पूर्णादाकाशादपि पूर्णं आकाशादिव्यापकत्वात् सातिशयसुखा-
दपि सुखं ब्रह्मसुखस्य निरतिशयत्वात् यस्य दृष्ट्यादित्रिपुटिविरलं तदिदं ब्रह्मेत्यर्थः २५ २६ २७ २८ २९ ३० ॥

म.ब्रा.

५७

प्रत्यक्षादिप्रमाणागम्यत्वादप्रमाणं स्वातिरिक्तप्रमेयाभावादप्रमेयं इंद्रियागम्यत्वाद्दीर्घं स्वाविद्यातत्कार्यलेपाभावा
निलेपकं नित्यत्वाभिरापायं प्रत्यगभिन्नत्वात्प्रत्यगेकरसं विराट्त्वाद्विश्वतोमुखं स्वाधेयाधाराभावाभिराधेयं अना
श्रयं नामरूपकलनाभावादनानामकमरूपकं स्वाविद्यातत्कार्याभावात्सदासुक्तमेवेत्यर्थः ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ सं

र.व.

शुद्धं सूक्ष्मं निराकारं निर्विकारं निरंजनं ३१ अप्रमाणमनिर्देश्यमप्रमेयमतीन्द्रियं ॥ ३२ ॥
निलेपकं निरापायं कूटस्थमचलं श्रवणं ३३ सद्ब्रह्मं चिद्ब्रह्मं नित्यमानन्दधनमव्ययं ३४ प्र
त्यगेकरसं पूर्णमनंतं विश्वतोमुखं ३५ अहेयमनुपादेयमनादेयमनाश्रयम् ३६ शुद्धं ब्र
ह्मं सदासुक्तमनामकमरूपकं ३७ संकल्पसंशयवशाद्ब्रह्मलितेतुचित्ते संसारमोहमिहिका
गलिता भवन्ति ३८ स्वच्छं विभाति शरीरदीवखमागतायां चिन्मात्रमेकमजमाद्यम
नंतमंतः ३९ साद्वीतिकनपुंसकलिंगस्वरूपवाक्यान्येकोनचत्वारिंशत्

कल्पाभावान्मनोपिनाशमेतितत्कार्यसंसारमोहनीहारोपिविलीयतेशरीरयागतायां यथाखं स्वच्छं विभाति त
थास्वांतर्हृदयो निर्विशेषतयाद्यं चिन्मात्रं स्वच्छं विभाति इत्यर्थः ३८ ३९ आहत्यवाक्यानि सप्तशतं नपुंसकलिंग
प्रकरणं संपूर्णम् ॥ अथ साद्वीतिकात्ममहावाक्यानि निरव्यंते आकाश इत्यादिना आसमंतात्काशत इत्याकाशः नाम
चिद्ब्रह्म स्वात्मस्थजगद्बीजभूतनामरूपयोर्निर्वहिता तदाधारत्वात् ॥ ॥

रामः

५७

४२

ते नामरूपेयदंतरायन्मधेरनुसर्पवद्विकल्पिते स्वयमसद्रूपे अपि तत्सुतया सत्यवदेवभाते तदारोपायवादाधिकर
णं यत्तद्ब्रह्मतस्यैवमुक्तिरूपत्वात् देवामृतं तस्यैव प्रत्यग्रूपेण कामादिमृत्यवभासकत्वात् स एव निष्प्रतियोगिकात्मेत्य
र्थः १ स्वाज्ञदृष्टिविकल्पितं यद्विदं परिदृश्यमानं सर्वजगत्तदपवादास्य दृष्टदृष्ट्या चिदेकरसो यमात्मादिः २ श्रव्यदृष्टि
मष्टिविश्वविराडैक्यनिष्पन्नात्मा तो हि स्थूलप्रपञ्चव्यापकत्वात् तैजससूत्रैक्यानुज्ञां ददातीत्ययमात्मानुज्ञाता हि प्राज्ञ
बीजात्मनोरैक्यानुज्ञां दत्वा तदैकरसरूपेण यो विराजते सो यमात्मानुज्ञेकरसो हि स्थूलसूक्ष्मबीजप्रपञ्चव्यष्टिसमष्टिवि

अथ साक्षात्तिकात्मस्वरूपवाक्यानि आकाशो ह वै नाम नामरूपयोर्निर्वहिता ते यदंतरा तद्ब्रह्मतदम
तंस आत्मा १ इदं सर्वं यदयमात्मा २ चिदेकरसो ह्ययमात्मा ३ अतो ह्ययमात्मा ४ अनुज्ञाता ह्ययमा
त्मा ५ अनुज्ञेकरसो ह्ययमात्मा ६ अविकल्पो ह्ययमात्मा ७ देहादेः परतरत्वाद्ब्रह्मैव परमात्मा ८ अ
खंडैकरसो ह्ययमात्मा ९ निर्गुणः साक्षी भूतो निष्क्रियो निरवयवात्मा १० विरजः पर आकाशाद्
ज आत्मा महान् ध्रुवः ॥ ११ ॥

५ कल्पग्रासतुर्ययोरैक्यानिष्पन्नो ऽयमात्मा अविकल्पो हि सदानिर्विक
ल्पत्वादित्यर्थः ४ पूर्वोक्तव्यष्टिसमष्टिदेहादिभावमापन्नपिंडां ऽब्रह्मां ऽयोः परतरत्वात् परत्वेनोपबृंहणात् ब्रह्मै
व परमात्मा ८ अयमात्मानिष्प्रतियोगिकारखंडानन्दसो हि स्वाज्ञदृष्टिविकल्पितगुणत्रयविजंभितविक्रियावत्सा
वयवरूपसाक्ष्यसत्त्वे स्वदृष्ट्या निर्गुणः सर्वसाक्षी भूतः सदानिष्क्रियो व्योमवन्निरवयवात्मा भवति १० रज आदिगुण
त्रयाभावाद् विरजः स्वच्छः निरवयवाकाशादपि परः तदपवादाधारत्वात् महान् परिच्छिन्नः ध्रुवो नित्यः ॥ ११ ॥

अद्वैतत्वादेकः देदीप्यमानत्वाद्देवः ब्रह्मादिस्तंबांतभूतप्रत्यगपि स्वाज्ञदृष्ट्या सर्वभूतेषु गूढः व्याप्य सत्त्वे तत्सर्वव्यापी सर्वांत-
र्यामित्वेन सर्वभूतांतरात्मा १२ शब्दगुणकाकाशविलक्षणत्वानिः शब्दं परमं ब्रह्मैव परमात्मोच्यते ५३ स्वाज्ञदृष्टिविक-
ल्पितसकले स्वाज्ञभक्तिस्वपदप्राप्तुपायप्रदर्शनानंतरंततः स्वान्यस्वज्ञो भवति तद्दृष्ट्या निष्कले भावे याते सत्पथतद्दृ-
ष्ट्या सर्वत्र स्वान्यस्वज्ञदृष्ट्यां स्त्रालैवावस्थितः स्वत्मांतरस्य मृग्यत्वात् १४ स्वाज्ञदृष्ट्या यः सदा सर्वं करोति स्वज्ञदृष्ट्या सर्वः प-
रमात्मेति कथित इत्यर्थः १५ इह संसारदृष्ट्या यामपि आदिमध्यांतशून्यतया प्रकाशमात्रः परमात्मा विद्यते १६ स्वातिरि-
क्तप्रभावसर्वदोषवर्जित इत्यर्थः १७ योऽज्ञदृष्टिविकल्पिताकारादिकलातीतांतमात्रातदध्यसजां बवदादिसीतांतभेदो

एको देवः सर्वभूतेषु गूढः सर्वव्यापी सर्वभूतांतरात्मा १२ निः शब्दं परमं ब्रह्म परमात्मा समी-
र्यते १३ सकले निष्कले भावे सर्वत्रात्मा व्यवस्थितः १४ — सर्वदा सर्वकृत् सर्वः परमात्मेत्युदा-
हृतः १५ अना — द्यंतावभासात्मा परमात्मेह विद्यते १६ नित्यः सर्वगतो ह्यात्मा कूटस्थो दोषवर्जितः
१७ तत्परः परमात्मा च श्रीरामः पुरुषोत्तमः १८ सर्वकारणकार्यात्मा कार्यकारणवर्जितः १९ सर्वा-
तीतस्वभावात्मानादांतज्योतिरेव सः २० निर्विकल्पस्वरूपात्मा सविकल्पविवर्जितः ॥ २१ ॥

विभाति स्वज्ञदृष्ट्या यंतत्परः परमात्मा च शब्दो निष्प्रतियोगिकव्यापकः स्वातिरिक्ताश्रयपद्मवसिद्धमुक्तिश्रीरूपेण योरा-
जमानो महीयते स श्रीराम इत्यत्र स्वान्याश्रयपद्मवसिद्धाया मुक्तिश्रीर्विजृम्भते तद्रूपतो राजमानं सह श्रीराम ईरितमिति
स्मरतेः सराक्षरातीतत्वात् पुरुषोत्तमः १८ स्वाज्ञदृष्ट्या कार्यकारणवद्भासमानोऽपि स्वज्ञदृष्ट्या कार्यकारणवर्जितः परमा-
र्थदृष्ट्या सर्वातीतस्वभावात्मानानाप्रपंचापवादास्पदं नादः तुरीयात्मा यस्तदंतज्योतिः स तुरीयातीतरवेत्यर्थः १९ २०
विकल्पजुष्टप्रपंचाभावान्निर्विकल्पस्वरूपः बाह्यांतविशेषाभावात् सदा समाधि शून्यात्मा विशेषो नास्ति यस्मान्न च समा-

र. व.

धिसुतोमममिति श्रुतेः ॥ २१ ॥
रामः
४८

२२नेत्रादिसर्वेन्द्रियप्रवृत्तिनिमित्तत्वात्प्रज्ञानं ब्रह्मादिरूपेस्वयमेवोपबृंहणाद्ब्रह्मव्यष्टिप्रपञ्चापवादास्यदं प्रत्यगहंश
 द्यार्थः समष्टिप्रपञ्चापवादाधारः परोब्रह्मशब्दार्थः अस्मीतिशब्दस्तुतयोरैक्यबोधकः तत्पदलक्ष्यं ब्रह्मत्वं पदलक्ष्यं प्रत्यक्त
 योरैक्यघटकमसिपदं अयमित्यपरोक्षार्थः प्रत्यगात्मा र्थः ब्रह्मशब्दार्थः परमात्मा ॐ कारवाच्यो विश्वविराडीशादिसर्ववा
 च्यस्तुपट्यटादिः ब्रह्मणोव्यावित्यपदवाक्यार्थलात्प्रज्ञानादिवाक्यहीनत्वं युज्यत इत्यर्थः २३ २४ स्वाप्यप्रपञ्चाभावात्स
 र्वत्रपूर्णरूपात्मा स्वातिरिक्तेषु सत्त्वपिस्वयमेवावशेषणात् सर्वत्रात्मावशेषकः अशुद्धमायाभावाच्छुद्धचैतन्यरूपात्मा

सदासमाधिः शून्यात्मा आदिमध्यांतवर्जितः २२ प्रज्ञानवाक्यहीनात्मा अहंब्रह्मास्मि वर्जितः २३ तत्त्वम
 स्यादिहीनात्मा अयमात्मेत्यभावकः २४ ॐ कारवाच्यहीनात्मा सर्ववाच्यविवर्जितः २५ सर्वत्रपूर्णरूपा
 त्मा सर्वत्रात्मावशेषकः २६ शुद्धचैतन्यरूपात्मा सर्वसिद्धिविवर्जितः २७ आनंदात्मा प्रियो ह्यात्मा मोक्षा
 त्मा बंधवर्जितः २८ शून्यात्मा सूक्ष्मरूपात्मा विश्वात्मा विश्वहीनकः २९ सत्तामात्रस्वरूपात्मानान्यत्किं
 चिज्जगद्भयं ३० अपरिच्छिन्नरूपात्मा अणुस्थूलादिवर्जितः ३१ नामरूपविहीनात्मा परसंवित्सुखात्म
 कः ३२ साक्ष्यसाक्षित्वहीनात्मा किंचित्किंचिन्नकिंचन ॥ ३३ ॥ ॐ स्वातिरिक्तसिद्धजालाभावात्सर्वत्रसिद्धिविवर्जितः

दुःखसामान्याभावादानंदात्मा सर्वस्मात्प्रेयो रूपादात्मैव प्रियो हि बंधवर्जनान्मोक्षात्मा स्वातिरिक्तप्रपञ्चशून्यात्मा कार्य
 पेक्षयाकारणात्मना सूक्ष्मात्मा कार्यव्यवना विश्वात्मा वस्तुतो विश्वहीनकः स्वातिरिक्तप्रपञ्चासत्तामात्रस्वरूपात्मा भीहेतुद्वैताभा
 वान्नान्यत्किंचिज्जगद्भयं स्वस्यैव निर्भयत्वात् २५ २६ २७ २८ २९ ३० अणुस्थूलादिपरिमाणाभावादपरिच्छिन्नरूपात्मा स
 च्चिदानंदत्वान्नामरूपविहीनात्मा ३१ ३२ निष्प्रतियोगिकत्वात्साक्ष्यसाक्षित्वहीनात्मा दतिरिक्तं न किंचिदस्ति ॥ ३३ ॥
 प्रदानात्मना

म.वा
५८

मुला

स्वतत्त्वाद्वाह्यमुक्तवद्वैतवैतवदास्थितोपिपरमार्थदृष्ट्यामुक्तद्वैताद्वैतकलनाविवर्जितः निर्विशेषपुण्यपुरुषत्वा
त् ३४३५ ३६ आत्मेतिसच्चिदानंद इति शब्दशब्दार्थहीनोभवति स एष निश्चितियोगिकपरमात्मा ३७ ३८ यस्य बाह्यांतरा
लकलनानविद्यते स्वाज्ञदृष्टेरपि यत्सद्भावे जगत्त्रिगमाहुः कार्यावगते कारणावगतिपूर्वकत्वात् वस्तुतः कार्यकारणक
लनाविरलंबवत्तैव सर्वप्रत्यगात्मा भवतीत्यत्र न हि संशयोऽस्तीत्यर्थः ३८ ४० आहत्य वाक्यसंग्रहाच्चत्वारिंशोत्तरसप्तशतं ४१
अथ साद्धांतिकसर्वस्वरूपमहावाक्यानि लिख्यन्ते ॐ मित्यादिना परिदृश्यमानमिदमभिधानाभिधेयरूपमविद्यापद

मुक्तामुक्तस्वरूपात्मा मुक्तामुक्तविवर्जितः ३४ द्वैताद्वैतस्वरूपात्मा द्वैताद्वैताविवर्जितः ३५ निष्कला
त्मानिर्मलात्मा बुद्धात्मा पुरुषात्मकः ३६ आत्मेति शब्दहीनो य आत्मा शब्दार्थवर्जितः ३७ सच्चिदानंदही
नो य एषैवात्मा सनातनः ३८ यस्य किंचिद्बहिर्नास्ति किंचिदंतः कियन्न च ३९ यस्य लिंगं प्रपंचं वा ब्र
ह्मैवात्मानसंशयः ४० साद्धांतिकात्मस्वरूपवाक्यानि चत्वारिंशत् अथ साद्धांतिकसर्वस्वरूपवा
क्यानि ॐ कार एवेदं सर्वं १ स एवाधस्तात्स उपरीष्टात्स पश्चात्स पुरस्तात्स दक्षिणतः स उत्तरतः स एवेदं सर्वं २
अहमेवाधस्तादहमुपरिष्टादहंपश्चादहंपुरस्तादहंदक्षिणतः अहमुत्तरतः अहमेवेदं सर्वं ॥ ३ ॥

तत्कार्यं सर्वमोंकार एव तद्गत हेयांशापाये ओंकारग्रविद्योततुर्यतुर्यमेवेत्यर्थः १ स एवाधस्तादित्यत्र तच्छब्दतस्तत्पदल
स्य मुच्यते सब्रह्मेति श्रुतेः अहमेवाधस्तादित्यत्राहंशब्देन त्वंपदलस्य मभिधीयते बुद्धेः साक्षितया स्थित्वा स्फुरन्नहमिति
यत इति श्रुतेः सोहंशब्दाभ्यां प्रत्यगभिन्नं ब्रह्मोच्यते अहमेवाधस्तादित्यत्र प्रत्यक्परविभागैक्या सह ब्रह्ममात्रमात्मश
ब्देनोच्यते अत्रत्याधोर्ध्वतरालप्रागगनेयादिदिक् विदिक् च प्रसक्तभेदस्य गायिकत्वेन कारणतुल्यत्वात् सर्वं ब्रह्मैवेत्यर्थः

र.व.

॥ २ ॥ ३ ॥
रामः
५८

४ इदं पिंडां सर्वमात्मैव पिंडां यस्य प्रत्यगविकल्पितत्वात् १ इदं ब्रह्माज्ञानविकल्पितब्रह्मां सर्वब्रह्मैव पिंडां ब्रह्मां
गतहेयां शापाये इदमेतदुभयं परास्मत्तं ब्रह्ममात्रमित्यर्थः नरादाविर्भूतं नारांजगत्तदारोपापवादाधारो नारायणः शिष्टं

आत्मैवाधस्तादात्मोपरिष्ठादात्मापश्चादात्मापुरस्तादात्मादक्षिणत आत्मात्तरत आत्मैवेदं सर्वं
४ आत्मैव वेदमस्मत्तमिदं ब्रह्मैदं सर्वं ५ एतद्ब्रह्मैव तत्सर्वं ई नारायण एवेदं सर्वं ७ सच्चिदा
नंदरूपमिदं सर्वं ८ सत्तामात्रं हीदं सर्वं ९ मत्स्वरूपमेवेदं सर्वं १० स एव सर्वं यद्भूतं यच्च भव्यं
सनातनं ११ स्वयं ब्रह्मा स्वयं विष्णुः स्वयं मिन्द्रः स्वयं शिवः १२ स्वयं विश्वमिदं सर्वं स्वस्माद्
न्यूनं किंचन १३ मरुभूमौ जलं सर्वं मरुभूमात्रमेव तत् १४ जगत्त्रयमिदं सर्वं चिन्मात्रं स्ववि
चारतः १५ भववर्जितचिन्मात्रं सर्वं चिन्मात्रमेव हि १६ यत्किंचिद्यन्न किंचिच्च सर्वं चिन्मात्र
मेव हि १७ अखंडैकरसं सर्वं यद्यच्चिन्मात्रमेव हि १८ भूतं भव्यं भविष्यच्च सर्वं चिन्मात्रमेव
हि १९ ज्ञाता चिन्मात्ररूपश्च सर्वं चिन्मात्रमेव हि ॥ २० ॥

स्पष्टं १० भूतादिकालत्रयपरिच्छेदं सर्वं सपरमात्मे ब्रह्मविष्णुरुद्राद्यधिष्ठितमिदं जगत्सर्वं स्वयमेव १२
१३ यथामैवारीपितजलं मरुभूमात्रं तथा चिन्मात्रविकल्पितं सर्वं जगद्दिचारत्तश्चिन्मात्रमेवेत्यर्थः १४ १५
इदं किंचिदकिंचिदित्यद्यद्यवहृतंतत्सर्वं चिन्मात्रमेवेत्यर्थः ॥ २० ॥ ॥

विकाशभावाद्दृष्टं यत्र संवेद्य जातं न तदस्ति त्वमयमहमित्यादिविकल्पोपि नास्ति एतत्सर्वं चिन्मात्रमेवं स्थि
ते स्वातिरेकेण किमन्यदस्तीत्यभिवांक्षा मीत्यर्थः ३ आभांति नास्त्येवेत्यत्र विसर्गलोपश्चां दसः स ब्रह्ममात्रं

सर्वं । न्यत्रा

यच्च यावच्च दूरस्थं सर्वं चिन्मात्रमेव हि २१ चिन्मात्रात्मास्तिलक्ष्यं च सर्वं चिन्मात्रमेव हि २२
आत्मनो न्यागतिर्नास्ति सर्वमात्ममयं जगत् २३ आत्मनो न्यत्तु षं नास्ति सर्वमात्ममयं ज
गत् २४ सर्वमात्मैकशुद्धात्मा सर्वं चिन्मात्रमद्वयं २५ सर्वं च खल्विदं ब्रह्म नित्यचिद्ब्रह्म नमक्षतं २६
समस्तं खल्विदं ब्रह्म सर्वमात्मेदमाततं २७ न त्वं नाहं न चा सर्वं ब्रह्मैव केवलं २८ न तदस्ति
न यत्राहं न तदस्ति न तन्मयं २९ किमन्यमभिवांक्षामि सच्चिन्मयं तु तत् ३० आभांति नास्त्येव
सर्वं ब्रह्मैव केवलं ३१ न देहो न च कर्माणि सर्वं ब्रह्मैव केवलं ३२ लक्षणात्रयविज्ञानं सर्वं ब्र
ह्मैव केवलं ३३ जगन्नात्मा चिदाभाति सर्वं ब्रह्मैव केवलं ३४ ब्रह्ममात्रमिदं सर्वं ब्रह्ममात्रमसन्न
हि ३५ ब्रह्ममात्रं तत् सर्वं ब्रह्ममात्रं संसुखं ३६ ब्रह्ममात्रं श्रुतं सर्वं स्वयं ब्रह्मैव केवलं ३७ ब्रह्मैव
सर्वं चिन्मात्रं ब्रह्ममात्रं जगन्त्रयं ३८ सर्वं प्रशांतमजमेकमनादिमध्यमाभास्वरं स्वदनमात्रमचैत्यचि
हं ३९ ॥

आभांति

निश्चितियोगिकं तदतिरिक्तप्रसक्तौ तत्सर्वमसदेवेत्यर्थः ३८ स्वातिरेकेण यद्यद्विकल्पितं तत्प्रशांतं तत्कल्पकम
नः प्रहाणात् स्वेन रूपेणासमं ताद्वासमानमाभास्वरं स्याद्यस्वादककलनावैरल्यात्स्वदनमात्रं त्रिमात्रमित्यर्थः ॥ ३९ ॥

चित्तचैत्यापह्वा दचैत्यचिह्नं निर्विशेषब्रह्मप्रबो धार्थ्ययद्यद्विकल्पितं तदिह मोकार्थतुर्यतुर्यमिति सर्वं प्रशांतमि
त्यादिशब्दमयी च दृष्टिर्मुधैव व्यर्थमेव विकल्पिता निर्विशेषब्रह्मणोऽशब्दत्वात् यतो वाचो निवर्तते अप्राप्य मनसा सह
त्यादिश्रुतेः ॥ ४० ॥ आहत्य वाक्यान् यशीत्यधिकसप्तशतं सर्वस्वरूपप्रकरणविवरणं संपूर्णम् ॥ १६५ ॥ अथ सार्द्धांतिक
ब्रह्मस्वरूपवाक्यानि लिख्यंते सर्वमित्यादिना कालत्रया बाध्यं सत्यं ॥ ज्ञप्तिमात्रतया भातज्ञानं परिच्छेदत्रयाभावादनंतं

सर्वं प्रशांतमिति शब्दमयी च दृष्टिर्बो धार्थ्यमेव हि मुधैव तदो मिति दं ४० सार्द्धांतिक सर्व
स्वरूपवाक्यानि चत्वारिंशत् अथ सार्द्धांतिक ब्रह्मस्वरूपवाक्यानि सर्वं ह्येतद्ब्रह्म ॥ १॥
अयमात्मा ब्रह्म २ सत्यं ज्ञानमनंतं ब्रह्म ३ प्रज्ञाप्रतिष्ठाप्रज्ञानं ब्रह्म ४ तदेतद्ब्रह्मा पूर्वं
मनपरमनंतरमबा ह्यमयमात्मा ब्रह्म सर्वांनुभूः ५ विज्ञानमानंदं ब्रह्म ६ अजरोऽम
रोऽमृतोऽभयो ब्रह्मा भयं वै ब्रह्म ७ सर्वभूतस्थ मेकं नारायणं कारणं पुरुषमकारणं
परं ब्रह्म ८ स्वयं प्रकाशः स्वयं ब्रह्म ॥ ८ ॥

७ तदेतच्छब्दवाच्यतत्त्वं पल्लव्यं प्रत्यगाभिन्नं
ब्रह्मस्वकारणाभावात् पूर्वस्वकार्याभावादनपरं स्वांत ब्राह्मकलनाभावादनंतरमबा ह्यसर्वैर्ब्रह्मविद्भिर्
यमात्मा ब्रह्मेत्यनुभूतत्वात् सर्वांनुभूः ५ विज्ञप्तिमात्रमखंडानंदं अशनायादिषडूर्म्यभावाद्जरः नित्यत्वाद्दमरः
केवल्यरूपत्वाद्दमृतः अद्वैतत्वाद्दभयः सर्वभूतानामनेकत्वेऽपि तत्प्रत्युक्तेन स्थितमेकं नारायणरूपेण कारणपुरु
षात्मकं वस्तु तत्त्वकारणं परं ओंकारार्थं ब्रह्मेत्यर्थः साधनांतरनैरपेक्ष्येण स्वयमेव प्रकाशत इति स्वयं प्रकाशः ॥ ८ ॥

म.वा.

५९

१० स्वाविद्यापदतत्कार्यकल्पनायाः पुरस्तात्कालत्रयेऽपि सदेव विद्यत इति सिद्धं मायाकल्पिताखिलोपाधिसत्त्वे तद्विनिर्मुक्तं तत्तद्भूतभौतिकनिष्काठिन्यजलाहरणादिशक्तिभिरुपबृंहितं तथाप्यनाद्यनंतं नित्यमित्यादिवाच्यं मपि वस्तुतो निर्वाच्यं चैतन्यं ब्रह्मेत्यर्थः १३ सर्वदा व्यापकत्वाद्न विच्छिन्नं । ४१ योगिभिर्भूमध्ये यत्तारकमिति त

र.व.

तदेतद्द्वयं स्वयंप्रकाशमहानंदमात्मैवैतद्भयममृतमेतद्ब्रह्म १० स देव पुरस्तात्सिद्धं ब्रह्म ११ आकाशवत्सूक्ष्मं केवलसत्तामान्नस्वभावं परं ब्रह्म । १२ अद्वितीयमखिलोपाधिविनिर्मुक्तं तत्सकलशक्त्युपबृंहितमनाद्यनंतं नित्यं शिवं शांतं निर्गुणमित्यादिवाच्यमनिर्वाच्यं चैतन्यं ब्रह्म १३ एकमेवाद्वितीयं ब्रह्म १४ सर्वदा न विच्छिन्नं परं ब्रह्म १५ सच्चिदानंदतेजःकूटस्थरूपं तारकं ब्रह्म १६ तन्नित्यमुक्तमविक्रियं सत्यज्ञानानंतानंदपरिपूर्णं सनातनमेकमेवाद्वितीयं ब्रह्म १७ चित्स्वरूपं निरंजनं परं ब्रह्म १८ तत्त्वं पदलक्षणं प्रत्यगभिन्नं ब्रह्म १९ अखंडार्थं परं ब्रह्म ॥ २० ॥

स्य ते तदेव सच्चिदानंदतेजःकूटस्थं शुक्लतेजोमयं ब्रह्मेति श्रुतेः कदापि स्वात्मबंधाभावात्तन्नित्यमुक्तं पुरातनत्वात्सनातनं तत्त्वं पदलक्षणेन सिद्धं प्रत्यगभिन्नमुच्यते खंडमायातत्कार्यानर्थापहवसिद्धमखंडार्थब्रह्मे

तस्यर्थः ॥ २० ॥

रामः

५९

कालत्रय बंधनं जगत्कारणं ब्रह्म कालत्रया बाधितं स्वाज्ञस्वज्ञ दृष्टिभ्यां ब्रह्मणः सगुणं निर्गुणत्वं चोपपद्यते मायात
 कार्यसत्त्वे तदतीतं सर्वव्यापक प्रत्यगात्मना अभिन्नमपरिच्छिन्नं अतन्निरसनमुखतो वेदांतगोचरत्वा प्रत्यक्षाद्य
 खिलप्रमाणगोचरं व्यापित्वा कारणत्वात् सर्वात्मत्वाच्च देशकालवस्तुपरिच्छेदरहितं ३० अवस्थानपग्रासावि
 कल्परूपत्वात् तुरीयं निरुपाधिकत्वात् निराकारं स्वभास्यमासकादित्याद्यवमासकत्वादसौ चिदादित्यो ब्रह्मैवेत्यर्थः ॥

सर्वकालाबाधितं ब्रह्म २१ सगुण निर्गुणस्वरूपं ब्रह्म २२ आदिमध्यांतशून्यं ब्रह्म २३ मायातीतगु
 णातीतं ब्रह्म २४ अनंतमप्रमेयखंडपरिपूर्णं ब्रह्म २५ अद्वितीयपरमानंदनित्यशुद्धबुद्धमुक्तसत्यस्व
 रूपव्यापकाभिन्नापरिच्छिन्नं ब्रह्म २६ सचिदानंदस्वप्रकाशं ब्रह्म २७ मनोवाचामगोचरं ब्रह्म २८ दे
 शतःकालतोवस्तुतः परिच्छेदरहितं ब्रह्म २९ अखिलप्रमाणागोचरं ब्रह्म ३० तुरीयं निराकारमेकं ब्र
 ह्म ३१ अद्वैतमनिर्वाच्यं ब्रह्म ३२ शिवं प्रशांतममृतं परंच ब्रह्म ३३ यदेकमक्षरं निष्क्रियं शिवं सन्मा
 त्रं ब्रह्म ३४ असावादित्यो ब्रह्म ३५ ओमित्येतदक्षरं परंच ब्रह्म ३६ ब्रह्मैवेदममृतं पुरस्ताद्ब्रह्म पश्चा
 द्ब्रह्म दक्षिणतश्चोत्तरेण ३७ अधश्चोर्ध्वं प्रसृतं ब्रह्मैवेदं विश्वमिदं वरिष्ठं ३८ तदेव निर्विकल्पं
 निरंजनं ३९ चैतन्यमेकं ब्रह्मातः प्रज्ञानं ब्रह्म मय्यपि ॥ ४० ॥ निष्कलं ब्रह्म

३६ निविर्ग्वशेषं ब्रह्मैवेदममृतं तत् स्वाज्ञदृष्टिविकल्पितपुरस्तात्पश्चादक्षिणतश्चोत्तरेणोत्तरतः अधश्चोर्ध्वं च
 शब्दादग्नेयादिविदिशोपि गृह्यं ते तदंतरालंच एवं दिगादिकलनाकलितं कृत्स्नं विश्वविराडीशादिभेदेन प्रसृतं
 व्याप्तं किं बहुना ब्रह्मैवेदं विश्वमिदं वरिष्ठं स्वातिरिक्तसत्ताभावात् ३८ यत्कलाविकल्पविरलंतदेवचैतन्यनिष्कलं ४० ॥

म.वा.

५२

यत्स्वयंप्रकाशतयोपबृंहितंतदेवब्रह्मशब्देनेरितंत ब्रह्मैतत्स्वातिरिक्तभावविनिर्मुक्तंयतस्तूर्यादिज्योतिषामुदयो
भवतितत्सदोदितंयत्सर्वशब्दलयाधिकरणंतत्परंब्रह्मयद्वादि सर्वपदार्थजलाहरणादिशक्तिजनकंतदेवसदा
पूर्णः॥४७॥ घटादि सर्वपदार्थानांयत्सत्ताप्रदंतत्पदंब्रह्मेतिगम्यंतदेवपरंतत्वंनिर्विशेषं५० यत्स्वातिरिक्तभावनासर्वस्या

ब्रह्मशब्देनतद्ब्रह्मस्वप्रकाशात्मरूपकं४१ एतद्भावविनिर्मुक्तंतद्ब्रह्मब्रह्मतत्परं४२ चिन्मात्रा
त्परमंब्रह्मचिन्मात्रान्नास्तिकोपिदि४३ अखंडैकरसंब्रह्मचिन्मात्रान्नद्विविद्यते४४ सदोदितं
परंब्रह्मज्योतिषामुदयोयतः४५ यस्मिन्सलीयतेशब्दस्तत्परंब्रह्मगीयते४६ ईसर्वशक्तिपरंब्र
ह्मनित्यमापूर्णमद्वयं४७ सत्तासर्वपदार्थानांगम्यंब्रह्माभिधंपदं४८ परंब्रह्मपरंतत्वंसच्चिदानं
दलक्षणं४९ असरंपरमंब्रह्मनिर्विशेषंनिरंजनं५० ब्रह्मैवैकमनाद्यंतमाध्यवत्यविजृम्भते५१
नकिंचिद्भावनाकारंयत्तद्ब्रह्मपरंविदुः५२ एकमेवाद्वयंब्रह्मनेहनानास्तिकिंचन५३ ब्रह्मै
वविद्यतेसाक्षादसुतोवसुतोपिच५४ तद्विद्याविषयंब्रह्मसत्यज्ञानमुखाद्वयं५५ शां
तंचतदतीतंचपरंब्रह्मतदुच्यते५६ अनुभूतिपरंतस्मात्सारंब्रह्मेतिकथ्यते॥५७॥

पवादाधिष्ठानंनिस्तरंगाध्यवत्स्वमात्रत्वेनतत्प्रविजृम्भतेस्वातिरेकेणेहब्रह्मणि किंचनकिंचिदपिनानारूपं
नास्तिब्रह्मणोनानारूपत्वात्५७ स्वज्ञस्वाज्ञदृष्टिभ्यांस्वेनरूपेणविश्वाकारेणापिब्रह्मैवविद्यतेब्रह्मातिरिक्त
स्यमायामात्रत्वात्५८ विद्याविषयंब्रह्मशांतमायातत्कार्यं५९ तच्छांतेरपिमायातत्कार्यसापेक्षतःसविशेषप्रस
क्तौतदतीतंतदपहवसिद्धमित्यर्थः५६ तत्सर्वानुभूतितःपरंतदेवसारंनिर्विशेषं॥५७॥

र.व.

रामः

५२

यन्पुच्छत्वेनसर्वाधारत्वेनोपबृंहितं तद्ब्रह्मापरिच्छिन्नं ई० यत्सनातनं ब्रह्म तत्सत्यज्ञानानंदलक्षणं ई१ ई२ इदमिदं
वस्त्वस्वीदंभातीदं प्रियमितियदाबालगोपानमनुभूयते तद्वि सच्चिदानंदब्रह्मेत्यर्थः ई४ सच्चिदाकाशं ब्रह्म तद

यदिदंब्रह्म पुच्छाख्यं सत्यज्ञानादयात्मकं ५८ सद्रूपं परमं ब्रह्म त्रिपरिच्छेदवर्जितं ५९
तद्ब्रह्मानंदमद्वंद्वं निर्गुणं सत्यचिद्धनं ई० सर्वाधिष्ठानमद्वंद्वं परंब्रह्म सनातनं ई१ प्र
ज्ञानमेव तद्ब्रह्म सत्यप्रज्ञानलक्षणं ई२ अस्तीत्युक्ते जगत्सर्वं सद्रूपब्रह्म तद्ब्रह्म वेत् ई३ भा
तीत्युक्ते जगत्सर्वं भानंब्रह्मेव केवलं ई४ ब्रह्ममात्रं चिदाकाशं सच्चिदानंदमद्वयं ई५ ब्रह्मणो
न्यतरनास्ति ब्रह्मणो न्यज्जगन्न च ई६ ब्रह्मणो न्यदहं नास्ति ब्रह्मणो न्यत्फलं न हि ई७ ब्रह्मणो न्य
रुपां नास्ति ब्रह्मणो न्यत्पदं न हि ई८ ब्रह्मणो न्यदुरुर्नास्ति ब्रह्मणो न्यदसद्रूपः ई९ नित्यानंदम
यंब्रह्म केवलं सर्वदास्वयं ७० बीजमाया विनिर्मुक्तं परंब्रह्मेति कीर्त्यते ७१ मद्रूपमद्वयं ब्र
ह्मादिमध्यांतवर्जितं ७२ सर्वत्रावस्थितं शांतं चिद्ब्रह्मेत्यनुभूयते ॥ ७३ ॥

तिरेकेणान्यतरदित्याद्य सद्रूपरित्यंतं नास्तीत्यर्थः ७० समिद्विबीजमाकाशख्यमाया विनिर्मुक्तं चैतत्परं
ब्रह्म भवति राममंत्रार्थविचारप्रकरणात् यद्वा बीजं चैतन्यं बीजत्वापादकमायामाये निर्माय ब्रह्म चैतन्यं भवेदि
त्यर्थः ७१ मद्रूपमस्मत्प्रत्ययालंबनप्रत्यक् चैतन्यं सर्वत्रावस्थितं स ब्रह्मेत्यनुभूयते ॥ ७३ ॥

म.व.
५३

सत्यं ज्ञानमनंतं ब्रह्म ब्रह्मव्यतिरिक्तं किंचिदस्तीत्यध्यात्मशास्त्राणामीशाद्यशेत्तरशतोपनिषदांसिद्धांतस्तु स्वाति-
रिक्तसर्वापहव एव स्वातिरिक्तस्य शशविषाणवदवस्तुत्वे पश्यते हापि सन्मात्रमसदन्यत् ब्रह्म मात्रमसन्नहि०।
दृश्यरूपं च दृग्गुणं सर्वं शशविषाणवदिति श्रुतेः अतएव स्वातिरिक्तकारणी भूतमाया तत्कार्या विद्या कलनाशांतं त-
त्कृतग्लान्यभावाद्ब्रह्ममिदं ब्रह्म मात्रमवशिष्यत इत्यर्थः ७५ स्वारोपिता तन्निरासतः स्वयमेव ब्रह्म भवेत् ७६।

सिद्धांतोऽध्यात्मशास्त्राणां सर्वापहव एव हि ७४ नाविद्यास्तीह नो मायाशांतं ब्रह्मेदमकृमं
७५ स्वात्मन्यारोपिता शेषाभासवस्तु निरासतः ७६ स्वयमेव परं ब्रह्म पूर्णमद्वयमक्रि-
यं ७७ राम एव परं ब्रह्म राम एव परंतपः ७८ राम एव परंतत्वं श्रीरामो ब्रह्मतारकं ७९ चि-
द्रूपमात्रं ब्रह्मैव सच्चिदानंदमद्वयं ८० कृतं सत्यं परं ब्रह्म सर्वसंसारभेषजं ८१ ब्रह्मचिद्र-
ह्म भूवनं ब्रह्म भूत परंपरा ८२ ब्रह्माहं ब्रह्मचिच्छत्रुर्ब्रह्मचिन्मित्रबांधवाः ८३ ब्रह्मरू-
पतया ब्रह्मकेवलं प्रतिभासते ८४ जगद्रूपतयाप्येतद्ब्रह्मैव प्रतिभासते ८५ विद्याविद्या-
दिभेदेन भावाभावादिभेदतः ॥ ८६ ॥

७ निर्विशेषतया राजते महीयत इति रामः।

स एव परमं ब्रह्म सर्वस्मात्परत्वात् स्वाद्युपायभूतं तपो राम एव उपेयभूत परंतत्वं मपि राम एव सत्तासामा-
न्यरूपत्वात् श्रीराम एव तारकब्रह्म स्वाज्ञपटलसंतारणात् ७८ कृतं व्यावहारिकं सत्यं परमार्थिकं चि-
द्रूपमात्रं ब्रह्मैव भजतां भवरोगभेषजं भवतीत्यर्थः ८० स्वज्ञस्वाज्ञदृशां चिद्रह्मरूपतया भावनादिशि-
ष्यांतभेदेन ब्रह्मैव प्रतिभासते परमार्थदृष्ट्या स्वमात्रं प्रतिभासत इत्यर्थः ॥ ८१ ॥ ८६ ॥

र.व.

रामः
५३

स्वातस्वज्ञदृष्टिभ्यां इदमित्यादिसनातनान्तरूपेण निर्विशेषं ब्रह्मैव भातीत्यर्थः ८३ आहत्य वाक्यसंख्यां नि
सप्तत्याधिकाष्टशतं ब्रह्मस्वरूपप्रकरणविवरणं संपूर्णं अथ साक्षात्तिकावशिष्टस्वरूपवाक्यानि लिख्यंते सर्वे
त्यादिना स्वाज्ञविकल्पितसर्वविशेषनेति नेतीति विहाय तन्निषेधास्य दत्तया यदवशिष्यते तदेव ब्रह्म १ स्वस्मिन्स्वा

गुरुशिष्यादिभेदेन ब्रह्मैव प्रतिभासते ८७ इदं ब्रह्म परं ब्रह्म सत्यं ब्रह्म प्रभुर्द्विसंः ८८ कालो
ब्रह्मकला ब्रह्मसुखं ब्रह्मस्वयं प्रभं ८९ एकं ब्रह्म द्वयं ब्रह्म मोहो ब्रह्म शमादिकं ९० दोषो ब्र
ह्मगुणो ब्रह्मदमः शांतं विभुः प्रभुः ९१ लोको ब्रह्मगुरुर्ब्रह्मशिष्यो ब्रह्मसदाशिवः ९२ पूर्वं
ब्रह्म परं ब्रह्म मुहं ब्रह्म शुभाशुभं ९३ जीव एव सदा ब्रह्म स्वयं ब्रह्म सनातनमिति ९४ सा
क्षात्तिका ब्रह्मस्वरूपवाक्यानि त्रिणवतिः अथ साक्षात्तिकावशिष्टवाक्यानि सर्वविशेषनेति
नेतीति विहाय यदवशिष्यते तद्वयं ब्रह्म १ जीवभावजगद्भावबाधे प्रत्यगभिन्नं ब्रह्मैवा
वशिष्यते २ पूर्णमदः पूर्णमिदं पूर्णं तूष्णं मुदच्यते ३ पूर्णस्य पूर्णमादाय पूर्णमेवावशिष्यते ४ कार्यो
पाधिरयं जीवः कारणोपाधिरीश्वरः ५ कार्यकारणतां हित्वा पूर्णबोधो वशिष्यते ॥ ६ ॥ ॥

तिरिक्ते च समारोपितजीवभावजगद्भावयोर्ब्रह्मातिरिक्तं नस्तीति बाधितयोः सतोः निःसपत्नं प्रत्यगभिन्नं ब्रह्मैवा
वशिष्यते २ पूर्णमद इत्याद्यध्यात्मिकद्वयं शांतिप्रकरणे व्याख्यातं ३४ तूष्णं तः करणाविवोपाधिको जीवः मूलाविवो
पाधिकस्त्वरीश्वरः स्वाज्ञविकल्पितकार्यकारणोपाध्यपह्नुवात् निष्प्रतियोगिकपूर्णबोधः परमात्मैवावशिष्यते ॥ ६ ॥

म.वा.
५४

यतो ह्यनिर्विशेषं तत्तस्मिन् गभीरं भूत रूपत्वात् तत्किं तेजः नेत्याहान तेज इति भूत भौतिकत्वाभावात् तस्य
चेत्तमोरूपं वा स्यादित्यत्राह० न तम इति स्वाज्ञान तमसोऽभावात् किं तत्तत्तं व्याप्य सत्वे तद्वापकं तदा स्यात् किमि
ति अनास्यं ब्रह्मेत्याख्याया अपि मायिकत्वात् तत्किं रूपेणाभिव्यक्त मिति चेत् अनभिव्यक्तं निश्चितियोगिकस्वभा
वज्ञानं विनाऽनभिव्यक्तत्वात् उक्तविशेषणविशिष्टं सत् किंचिन्निर्विशेषं स्वमात्रमवशिष्यते इत्यर्थः एव तिवृत्तिम
नोरभेदात् संकल्पमनसोः कदापि भेदेन विद्यते तत्र ब्रह्मातिरिक्तं नेति कामसंकल्पादिवृत्तिकदं वेगलितेन नष्टे सत्य
स्वस्वरूपमात्रमवशिष्यते १० स्वातिरेकेण विश्वसनीय विश्वस्य सर्गादौ सृष्टिस्थितिप्रलयकाले महाप्रलयसंपत्तावा

तत्तस्मिन् गभीरं तेजो न तमस्तत् ७ अनास्यमनभिव्यक्तं सत्किंचिदवशिष्यते ८ संकल्पमनसीभि
चेन कदाचन केनचित् ९ संकल्पजाते गलिते स्वरूपमवशिष्यते १० महाप्रलयसंपत्तौ ह्यसत्ता स
मुपागते ११ अशेषदृश्ये सर्गादौ शांतमेवावशिष्यते १२ खेदो ह्यसविलासेषु स्वात्मकर्तृतया नया
१३ स्वसंकल्पे क्षयं याते समते वावशिष्यते ॥ १४ ॥

५ संतिकप्रतयाभिधानचतुष्टयैक्यसमये च स्वा
तिरेकेण विश्वं जातं स्थितं नष्टमिति यद्दृश्यते तस्मिन् अशेषदृश्ये स्वातिरिक्तसामान्ये असत्तामपह्नवतां गते सत्यश्वानि
रिक्तनाशांतं ब्रह्मैवावशिष्यते १२ स्वयं निर्विशेषपरमात्मापि स्वाज्ञानविकल्पितस्वेपिसत्तालाभलाभाभ्यां संजातं
खेदो ह्यसविलासेषु दुःखी सुखी कल्पादिकर्मकर्तृत्वं फलभोक्तेति चानया स्वात्मकर्तृतया विकल्पितस्वसंक
ल्पे क्षयमपह्नवं याते सत्यश्वस्वातिविषमतायाः समता सच्चिदानंदानंदरूपिण्येवावशिष्यते ॥ १४ ॥ ॥

रिक्त

॥ ५४ ॥

रामः

५४

स्वाज्ञहृष्टिविकल्पितसर्वभावेषु पंचभूतभौतिकेषु नामरूपादियोगतो विषमेष्वपि स्वज्ञहृष्ट्या यासौ सती सच्चिदा-
नंदरूपिणी नामरूपतो परास्थितिः समता विभाति सेयं परमात्मतनाम्नी विदेहकैवल्यरूपिणी समतैवावशिष्यत इति १६
स्वातिरेकेण भूतादिकालत्रयन्नेतिकालत्रयमुपेक्षित्याश्चेतो विकल्पितं चैत्यबंधनैर्निर्विषयाभिनिवेशैर्विही-
नायाः किं तेन कार्यमिति चैत्यमुपेक्षित्याश्चितः प्रतीचः परब्रह्मैक्यतः निष्प्रतियोगिकसमतैवावशिष्यते १७ या स्वा-
तिरिक्तसर्वापहवसिद्धासाहिचित्वाज्ञविकल्पितवाङ्मानसागम्यतया स्वातिरिक्तापहव रूपिण्यसत्ता निर्वि-

समता सर्वभावेषु यासौ सत्यपरास्थितिः १५ परमात्मतनाम्नी सा समतैवावशिष्यते १६ कालत्रयमुपे-
क्षित्वा हीनायाश्चेत्यबंधनैः १७ चित्तश्चेत्यमुपेक्षित्याः समतैवावशिष्यते १८ सा हि वाचामगम्य-
त्वादसत्तामिव शाश्वतीं १९ नैरात्म्यसिद्धांतदशामुपयातेव शिष्यते २० यावद्यावन्मुनिश्रेष्ठस्वयं
संत्यज्यते खिलं २१ तावत्तावत्परा लोकः परमात्मैव शिष्यते ॥ २२ ॥

ॐ शेषतया शाश्वती स्वाज्ञविकल्पिता
त्मा जीवः अनात्मा देहादिः स्वमात्मतया तदपहवसिद्धत्वं नैरात्म्यंतदेवसिद्धांतो यस्य परमार्थिकस्वावशेषदशा-
यामाविर्भूतः सेयं नैरात्म्यसिद्धांतदशातामुपयाता सैव चित्त्वमात्रमवशिष्यते इव शब्दद्वयतः स्वाज्ञस्वज्ञदशायाम-
पि निष्प्रतियोगिकस्वमात्रत्वमवगम्यत इत्यर्थः २० हे मुनिश्रेष्ठ निदाघनिर्विशेषब्रह्मावरणबौद्धमीमांसकद्वैता-
दिमतसिद्धांतदेहत्रयात्मजीवात्मजगज्जीवेषु मे देषु यावद्यावत्स्वयंसंत्यज्यतेऽखिलं तावत्तावद्येन परमात्मा
हमित्यवलोक्यते सोऽयं परालोको ब्रह्मविद्वरः प्रत्यगभिन्नपरमात्मैव भूत्वावशिष्यते ॥ २२ ॥

म. वा.

५५

नी

वेदांतश्रवणसहकृतयमाद्यष्टांगयोगाभ्यासेन प्राणानां परिस्पंदे चलने क्षयमागते सत्यश्रुत्वा लंबनप्राणा पा
नादिरुत्यभावात्मनः प्रशमनाशमायाति न तो निर्वाणं कैवल्यमवशिष्यते. २४ निर्विशेषब्रह्मविस्वातिरिक्त
घटादिहेयसामान्यं नेतियदा परित्यजति तदा लंबनं मानसं विलीयते मनसि विलयं याते सत्यश्च कैवल्यमव
शिष्यते. २६ यतो निर्विशेषब्रह्मणः सकाशात्मा विधघटपटादिविकल्पकलनान्विता वाचो निवर्तते जं
तोश्चित्तविभातनानाविकल्पसंशयात् यन्निर्विशेषतया पद्यते ज्ञापत इति पदं तद्ब्रह्मैवावशिष्यते २८ इ

अभ्यासेन परिस्पंदे प्राणानां क्षयमागते ३३ मनः प्रशममायाति निर्वाणमवशिष्यते २४
हेयवस्तु परित्यागे विलयं याति मानसं २५ मानसे विलयं याते कैवल्यमवशिष्यते २६
यतो वाचो निवर्तते विकल्पकलनान्विताः २७ विकल्पसंशयाज्जंतोः पदं तदवशि
ष्यते २८ चिद्व्योमैव किंलास्तीह परापरविवर्जितं २९ सर्वत्रासंभवच्चैत्यं तत्काल्पांतेव शि
ष्यते ३० पंचरूपपरित्यागादर्थरूपप्रहाणतः ३१ अधिष्ठानं परंतं त्वमेकं सच्छिष्यते महत् ॥ ३२ ॥

मप

हाद्यापि पुरा कल्पांते च सब्रह्मसर्वावस्थास्वपि स्वातिरेकेणासंभवच्चैत्यं स्वातिरिक्तविषयसामान्यशून्यं इदं प
रमुल्लेखमपरैकं इदं तद्वर्जितं. यद्वा शिवजीवौ परापरो तद्वर्जितं यच्चिद्व्योमैवास्ति किल तदेवा शिष्यते. ३० निर्वि
शेषब्रह्मातिरिक्तं न किंचिदस्तीति ब्रह्मादिसदा शिवांत पंचब्रह्मरूपपरित्यागात् तदर्वां भवं पंचभूतभौतिक
जातसर्वरूपं तत्प्रहाणतः पंचब्रह्मतत्कार्यप्रपंचाधिष्ठानं महदपरिच्छिन्नं परत्वं स्वयमेकं सदवशिष्यते ॥ ३२ ॥

र. व.

रामः

५५

हे शिष्य ईशादृष्टोत्तरशतसर्ववेदांतसिद्धांतसारंब्रह्ममात्रमसन्नहिसत्किंचिद्वशिष्यतइत्येवंरूपंयथार्थतोव
 च्छिनच्छृणु किंतदिनिचेत्स्वयंमत्वादेहादावहंभावंनिःशेषतस्यत्वास्वयंतदपवादाधिष्ठानंब्रह्मभूत्वाऽधिष्ठेयमापे
 साधिष्ठानतापायेनिरधिष्ठानरूपेणविद्वान्यमेवावशिष्यतइतियत्तदेवसर्ववेदांतसिद्धांतइत्यर्थः३४अशब्दमित्यादि
 पूर्वाद्धैव्याख्यातंयत्तमदत्तत्वंतत्कार्यादपिपरंकूटस्थत्वात्तद्वत्स्यूलप्रपंचाभावात्निरामयंप्रत्यग्रूपेणामलंभवति
 स्वविकल्पितविशेषांशापायेनिर्विशेषरूपेणस्वयमेवावशिष्यते३५आहत्यवाक्यसंख्यानवशतं०००अवशिष्टवा
 सर्ववेदांतसिद्धांतसारंवच्चियथार्थतः३३स्वयंमत्वास्वयंभूत्वास्वयमेवावशिष्यते३४अशब्द
 मस्यर्शमरूपमव्ययंतथारसन्नित्यमगंधमच्चयत्३५अनाद्यनंतमहतःपरंध्रुवंतदेवशिष्य
 त्यमलंनिरामयं३६साद्धांतिकाष्टस्वरूपवाक्यानिद्वाविंशत्याधिकत्रिशतंसाद्धांतिकावशिष्टस्वरू
 पवाक्यानिषट्त्रिंशत्अथसाद्धांतिकफलवाक्यानिसयोहवैतत्परमंब्रह्मवेदब्रह्मैवभवति
 १ब्रह्मविदाप्नोतिपरं२ब्रह्मसंस्थोमृतत्वमेति३तरतिशोकमात्मवित्४यएवंवेदाहंब्रह्मास्मी
 तिसइदंसर्वंभवति५सएषविसुकृतोविदुष्कृतोब्रह्मविद्विद्वान्ब्रह्मैवाभिप्रैति॥६॥
 क्यप्रकरणविवरणंसंपूर्णं॥स्वरूपज्ञानांस्वांतज्ञानानुरूपफलप्रदर्शनार्थमथफलस्वरूपमहावाक्यानिनिरख्यं
 तेसयइत्यादिनायोहवैतन्निर्विशेषपरमंब्रह्मवेदस्वमात्रमितिजानातिवेदनसमकालंसमुनिर्ब्रह्मैवभवति
 १ब्रह्मवित्परंआप्नोति२ब्रह्मसंस्थःपरिव्राट्निर्विशेषब्रह्मज्ञानतोःमृतत्वंमोक्षमेति३प्रत्यगात्मावित्का
 मादिदतिप्रभवशोकंतरति४यएवंसर्वंब्रह्मतदंतःपातित्वादहमपिब्रह्मेतिवेदचेतदौपोयमिदंसर्वंभवति
 सर्वात्माभावतीत्यर्थः५सएषब्रह्मविद्वान्तदेदनसमकालंपुण्यपापविरलोभूत्वाब्रह्मैवाभिप्रैति॥६॥

म.वा.
५६

निर्वीजनिर्विशेषमित्यर्थः ७ यत्तुरीयो काराग्रविद्योतंततुरीयंब्रह्मैवाहमस्मीतिब्रह्मप्रणवानुसंधानंकुर्वन्त्यथाभ
मरोत्पन्नकीटकः स्वकारणीभूतभ्रमरं ध्यायमानो भ्रमरो भवति कीटत्वाभिमानं विहायेत्यर्थः तथायं विद्वान्सामान्यः
शरीरत्रयाभिमतिमुत्सृज्यस्वानिरिक्तसामान्यसंन्यासेन निःशेषतो देहाभिमानत्यागं यदि करोति तदा कृतकृत्यो मुक्तो
भवतीत्यर्थः ८ य एवं निर्विशेषचिदातुल्येनोक्तस्तस्मात्त्रमिति ज्ञात्वा विद्वान्स्वमात्रभावं ग्रसतीति मृत्युः संसारस्त
मुखात्प्रमुच्यते मुक्तो भवति यदानीं निर्विशेषंब्रह्मस्वमात्रज्ञानंति विद्वांसस्तदैवमिहैवामृता भवन्ति १० तमात्मानं
मिति

य एवं निर्वीजं वेद निर्वीज एव स भवति ७ तद्ब्रह्मैवाहमस्मीति ब्रह्म प्रणवमनुस्मरन् भ्रमर कीटन्या
येन शरीरत्रयमुत्सृज्य संन्यासेनैव देहत्यागं करोति सकृतकृत्यो भवति ८ तमेवं ज्ञात्वा विद्वान्मृत्यु
मुखात्प्रमुच्यते ९ तदेवं विद्वांस इहैवामृता भवन्ति १० अनाद्यनंतं महतः परं ध्रुवं निचाप्यतं मृत्युमु
खात्प्रमुच्यते ११ यत्ज्ञात्वा मुच्यते जंतुरमृतत्वं च गच्छति १२ यदा पश्यः पश्यते रुक्मवर्णं कर्तारमीशं पु
रुषं ब्रह्मयोनिं १३ तदा विद्वान्पुण्यपापे विधूय निरंजनः पुरुषं साम्यमुपैति ॥ १४ ॥

७ निचाप्यज्ञात्वा तत्सम
कालं संसारबंधात्प्रमुच्यते जंतुर्विद्वान्यज्ञात्वा मुच्यते बंधनात् अमृतत्वं च गच्छति १२ यदानीं निर्विशेषंब्रह्मस्वमात्रमि
ति पश्यतीति पश्यः विद्वान्स्वयंप्रकाशत्वेन रुक्मवर्णं कर्तव्यप्रसक्तौ कर्तार ईशितव्यप्राप्य दृष्टत ईशं पूर्णत्वा पुरुषं नि
रुपाधिसोपाधिभ्यां ब्रह्मयोनिं वस्तुचिदातुल्यमात्रमिति पश्यते पश्यति तदा विद्वान्पश्यः पुण्यपापे तदुपलक्षितस्वातिरि
क्तकलनाविधूय तत्रापि निरंजनः सम्यग्मं निर्वेषम्यं साम्यं सत्ता सामान्यं स्वमात्रमित्युपैति प्रतिपद्यत इत्यर्थः ॥ १४ ॥

ग.व.

गमः
५६

योविद्वानेतद्ब्रह्मप्रत्यग्रूपेणसर्वप्राणिगुहायांनिहितंवेदतद्देदनसमकालसोयंविद्वान्अविद्यमानाविद्याप्रथिंस्वाति
 रिक्तमस्तिनास्तीतिविभ्रमरूपमिहजीवन्नेवास्ततःसन्विकिरतिविनाशयतीत्यर्थः१५समष्ट्याधारःपरःव्यष्ट्याधारः
 प्रत्यग्वारःयस्वाधेयसापेक्षाधारविरलोभवतितस्मिन्निराधारेनिर्विशेषेब्रह्मणिस्वावशेषतयादृष्टेसत्यथास्यब्रह्म
 विद्वरीयसोहृदयग्रंथिर्भिद्यतेहृदित्यविद्यापदमयमितितदास्पदंतयोराधेयाधारतयातादात्म्यसंबंधोहिहृदयग्रं
 थिःब्रह्मज्ञानरवद्भेनभिद्यतेनाशमेतिसर्वसंशयाःछिद्यंतेलौकिकवैदिकपरापरविद्याविषयकज्ञानफलमस्तिनवे
 त्यादिरूपाःछिन्नाभवन्तिअस्यैवकर्माणिचक्षियन्तेआगाभ्यादिभेदतःकर्माणित्रिविधानिर्वर्तमानदेहाजडितसुभात्म
 एतद्योवेदनिहितंगुहायांसोविद्याग्रंथिर्विकिरतीहसोम्य१५भिद्यतेहृदयग्रंथिःछिद्यंतेसं
 र्वसंशयाः१६क्षीयंतेचास्यकर्माणितस्मिन्दृष्टेपरावरे१७यथानद्यःस्यंदमानाःसमुद्रेस्तंगच्छ
 तिनामरूपेविहाय१८तथाविद्वान्नामरूपाद्विमुक्तःपरात्परंपुरुषमुपैतिदिव्यं१९ज्ञात्वा
 तंमृत्युमत्येतिनान्यःपंथाविमुक्तये२०॥ ७कंकर्मागामि०शास्त्रज्ञानात्स्थूलांशनिवृत्त्यातत्रास्ते
 षोजायतेअनंतकोटिजन्मकारणंसंचितकर्मतद्विज्ञानेनागामिसंचितार्थंविनश्यतिस्थूलदेहारंभकंप्रारब्ध
 कर्मतत्ज्ञानविज्ञानाभ्यानश्यंतितस्यप्रवृत्तफलत्वेनानुभवनाशयत्वात्तद्विद्वान्ज्ञानंजायतेतदागाभ्यादिकर्मत्र
 यभागत्रयंक्षीयतेतत्त्वज्ञानंजातंचेतदर्थमात्रांशोपिनिःशेषंक्षीयतेएवंविद्वंथिसंशयवतःनिःशेषंकर्मत्रयम
 पिक्षीयतेतदाविद्वान्ब्रह्ममात्रमवशिष्यतइत्यर्थः१७यथागंगाकावेर्यादिनद्यस्यंदमानाःप्रवहंत्यःसत्यःगंगाकावे
 रीत्यादिनामरूपेविहायसमुद्रेस्तमदर्शनंगच्छंतितथाविद्वान्गौगोदं देवदत्तइत्यादिनामरूपाद्विमुक्तःसन्दिव्यंस्वयंप्र
 काशंपरात्साक्षिणोपिपरंपुरुषनिर्विशेषचिदातुमुपैति१९तमात्मानं ज्ञत्वा मृत्युं स्वातिरिक्तध्रुवमप्येत्यतिक्रामतिमुक्त

येज्ञानोत्तरमर्थानविद्यतइत्यर्थः॥२०॥

म.वा.

५७

परमाक्षरविद्देहोयत्राविमुक्तकीकटादौम्रियतेसदाज्ञानीपरब्रह्मणिलीयतेविलीयतेब्रह्मैवभवतिनतस्योत्क्रांतिरिष्यते
अत्रैवसमलीयतइतिश्रुतेःयद्यत्त्वाभिमतंविषयजातंतद्ब्रह्मानिरिक्तंनेतित्वागसमकालंविद्वान्स्वातिरिक्तभ्रममोक्षम
श्रुतेयदासंकल्पसामान्यत्यागशस्त्रेणचित्तमिदंक्लिन्नंभवतितदायोगीसर्वरूपेणसर्वगतत्वेनवस्तुतस्तत्कलनाशांतं
ब्रह्मस्वावशेषधियासंपद्यते२६निर्विशेषब्रह्माज्ञानीपरदृष्ट्यास्वदेहकृतपुण्यपापंचस्वेषुस्वप्रशंसापूजादिकारिषु
प्रियेषुहेलनताडनादिकारिषुप्रियेषुचनिःशेषविरुज्यनिर्विशेषंब्रह्मस्वमात्रमित्यखंडनिर्विकल्पकध्यानयोगेन

तद्ब्रह्माहमितिज्ञात्वाब्रह्मसंपद्यतेध्रुवं२१यत्रयत्रमृतोज्ञानीपरमाक्षरवित्सदा२२परब्रह्मणिली
येतनतस्योत्क्रांतिरिष्यत२३यद्यत्त्वाभिमतंवस्तुतस्तजन्मोक्षमश्रुते२४असंकल्पनशस्त्रेण
क्लिन्नचित्तमिदंयदा२५सर्वसर्वगतंशांतंब्रह्मसंपद्यतेतदा२६प्रियेषुस्वेषुसुकृतमप्रियेषुचदु
ष्कृतं२७विरुज्यध्यानयोगेनब्रह्माप्येतिसनातनं२८यदाकाशमिवात्मानंविलयंवेतितत्त्वतः
२९मगच्छतिनिरालंबंज्ञानालोकंसनातनं३०रूपाग्रेष्वंबरेभानौनरनागामरेषुच३१यस्तिष्ठतित
देवाहमितिमत्त्वानशोचति३२सर्वसाक्षिणमात्मानंवर्णाश्रमविवर्जितं॥३३॥

शेषधियाप्येति२८यथोपाधिविनिर्मुक्तयदाकाशमहाकाशमात्रंयोयंब्रह्मविहरीयांतथास्वातिरिक्तभ्रमविलयाधिक
णमात्मानंप्रत्यंचंतत्वतोब्रह्ममात्रतयावेतिचेत्तदासोयंविद्वान्ज्ञानालोकंज्ञानैकगम्यंसमततोनिरालंबंनिर्विशेष
भावंगच्छति३०अंबरादिपंचभूतभौतिकेषुपिप्रत्यगभिन्नब्रह्मरूपेणयस्तिष्ठतिविद्वान्देवाहमितिमत्त्वानशोचनीयामि
दाभावान्नशोचति३२योवर्णाश्रमातीतसर्वसाक्षिणमात्मानंब्रह्मरूपतयापश्यतिसखयंप्रत्यगभिन्नब्रह्मैवभवति३३

र.व.

रामः

५७

यस्त्वात्मनः प्रतीवोरूपं ब्रह्मेति विदित्वा कुतश्च न न विभेति स्वस्यैव परमा इयत्वेन निर्भय ब्रह्मत्वात् ३४ ३५ ३६ यः चि
न्मात्रविग्रहे मयि यत्र कुत्रापि विगतस्नेहः स नूस्वातिरिक्तवस्तुगोचरानावासानाजालं परित्यज्य स्वातिरिक्तं नेत्यपन्
वं कृत्वा स्वावशेषतया हृति सो हं सच्चिदानंदरूपो भवामीत्यर्थः ३८ यस्तु ब्रह्मविद्गरीयान् दर्शनादर्शने व्यक्ताव्यक्तप्रप
चे स्वातिरिक्तधिया हित्वा पदं वं कृत्वा स्वयंतदपदं वसिद्धं केवलं ब्रह्ममात्ररूपतया स्ते ३९ हे मारुते स स्वयं ब्रह्मे वन ब्र

ब्रह्मरूपतया पश्यन् ब्रह्मैव भवति स्वयं ३४ तद्ब्रह्मानंदमद्वंद्वं निर्गुणसत्यचिद्धनं ३५ विदित्वा स्वा
त्मनोरूपं न विभेति कुतश्च न ३६ वासानां संपरित्यज्य मयि चिन्मात्रविग्रहे ३७ यस्तिष्ठति गत
स्नेहः सो हं सच्चिदसुरवात्मकः ३८ दर्शनादर्शने हित्वा स्वयं केवलरूपतः ३९ य आस्ते कपि
शार्दूल ब्रह्म न ब्रह्मवित् स्वयं ४० सार्द्धांतिकफलवाक्यानि च ४० अथ सार्द्धांतिकविदेहमुक्ति
वाक्यानि विमुक्तश्च विमुच्यते १ गुहाग्रंथिभ्यो विमुक्तो मृतो भवति ॥ २ ॥

वविदुषो ब्रह्मभावांगत्वादित्यर्थः ४० आहत्य वाक्यसंख्या चलां रिशदधिकनवशतं ८४० फलवाक्यविवरणं संपू
र्णं २०॥ विद्याधिफलवाक्यां तमहावाक्यार्थसंस्कृतानां निप्रतियोगिकब्रह्ममात्रावस्थानलक्षणविदेहमुक्तिसिद्धये अ
थ सार्द्धांतिकविदेहमुक्तिवाक्यानि लिख्यंते विमुक्तश्चेत्यादिना पुरैव ब्रह्मात्मना मुक्त एव स्वाज्ञानतो ब्रह्म इव भातः पु
नः स्वाज्ञानतो विमुक्त इत्युपचर्यते १ हृदयगुहाश्रयाविद्याग्रंथिभ्यः पुरैव विमुक्तः स ननुनापि अमृतो भवतीव भवति २।

म.वा.
५८

अथ स्वातिरिक्तप्रयंच विरक्तपनंतरं कामनीयविषयाभावाद् कामयमानः यो यमकामः कामयस्मान्निर्गताः सोयनिक
मः आत्मैव कामो यस्य सोयमात्मकामः स्वाप्नव्याप्तिः आत्मकामः एवं निर्विशेषं ब्रह्मस्वमात्रमिति प्रोजानाति तस्य ब्रह्म
विद्वरीयसः प्राणो पलक्षितपिंडांड ब्रह्मांडाभासाः संतीतियभ्रान्तिस्तदृष्ट्या प्राणादयस्वाधिकरणे विलयं भजंतु व
सुतो ब्रह्ममात्रभावापत्तेः स्वातिरिक्तप्राणाद्यपह्ववपूर्वकत्वात् अत्र वायं स्वाज्ञादिदृष्ट्या स्वातिरिक्तमोहे सत्यसतिब्र
ह्मैव सन्ब्रह्माप्येतीत्युपचर्यते ३ तत्र यथा लोके अहिर्यस्यां लीयत इत्यहिर्निर्लयिनि सर्पलक्ष्मि कादौ मृता

अथा कामयमानो यो कामो निष्काम आत्मकाम आप्रकामो न तस्य प्राणा उत्क्रामंत्यत्रैव सम
वलीयंते ब्रह्मैव सन्ब्रह्माप्येति ३ तद्यथा हि निर्लयिनी वल्मीके मृता प्रत्यस्ताशयीतैव मे
वेदं शरीरं शेते यायमशरीरोऽमृतः प्राणो ब्रह्मैव तेज एव ४ अशरीरो निरिन्द्रियो प्रा
णो तमाः सच्चिदानंदमात्रः स स्वराड् भवति ॥ ५ ॥

७ प्रत्यस्तापरित्यक्ताशयीतवर्तते
एवमेव स्वेन त्यक्तमिदं सर्पनिर्मोकस्थानीयं शरीरत्रयमृतमिव शेते चेत्तनवच्चलतु वा अथेतरस्थानीयो
विद्वान्सर्पवत्तत्र विद्यमानोऽपि अशरीर एव न हि पूर्वतदात्मानं जीवं मन्यते देहजीवात्मदृष्टैः परित्यक्तत्वात्
यतो यमशरीरः अतएवायममृतः तथापि प्रणतीति प्राणः प्राणादिप्रवृत्तिनिमित्तत्वात् यद्वा प्राणस्य प्राणमि
त्यादिश्रुतिः प्राणशब्देन परमात्मोच्यते यः परमात्मा तद्ब्रह्मैव किंपुनस्ततेज एव चिन्मात्रत्वात् ४ विद्वानशरी
रेन्द्रियप्राणतमोरूपस्वाज्ञानापह्ववसिद्धसच्चिदानंदमात्रत्वेन स्वेमहिम्निराजत इति स्वविराड् भवति ॥ ५ ॥

रामः
५८

स्वातिरेकेणरुष्टिसत्वे तद्वैपरीत्येन प्रथिव्यादिस्वस्वकारणे विलीयते आकाशमिन्द्रियेषु सत्त्वादित्रिगुणेषु गुणगुणे
षु गुणगुणे चित्तिस्मृतेः इन्द्रियाणितन्मात्रेषु अपञ्चितपञ्चमहाभूतानि भूतादौ विसेषबीजेतनुमहत्याव
रणेतत्त्वव्यक्तेतत्त्वसरे अक्षरं तमसि सर्वाधिकरणे साक्षिणि साक्षीतु परे देवे निर्विशेषब्रह्मणि एकी भवति तत्परस्ता

प्रथिव्यप्सु प्रलीयत आपो ज्योतिषिलीयन्ते ज्योतिर्वीर्यौ विलीयते वायुराकाश आकाशमिन्द्रिये
ष्विन्द्रियाणितन्मात्रेषु तन्मात्राणि भूतादौ विलीयन्ते भूतादिर्महति विलीयते महानव्यक्ते वि
लीयते व्यक्तमक्षरे विलीयते सरं तमसि विलीयते तमः परे देव एकी भवति परस्तान्ना सन्न
सदसत् ई ब्रह्मांडं तद्गतलोकान् कार्यरूपांश्चकारणत्वं प्रापयित्वा ततः सूक्ष्मांगं कर्मेन्द्रिया
णि प्राणाश्च ज्ञानेन्द्रियाण्यंतः करणचतुष्टयं चैकीकृत्य सर्वाणि भौतिकानि कारणे भूतपञ्चके
संयोज्य भूमिं जले जलं बन्धौ वह्निं वायौ वायुमाकाशे चाकाशमहंकारे चाहंकारं महति महदव्य
क्ते अव्यक्तं पुरुषे क्रमेण विलीयते विराट् हिरण्यगर्भे अक्षरात् पाधिविलयात् परमात्मनिलीयते ॥ ७ ॥

तत्सत्त्वेनासत्त्वेनासदसत्त्वेन वा स्वातिरिक्तं नास्तीत्यर्थः ई पञ्चीकृतभूतकार्ये ब्रह्मांडादिकर्म पञ्चीकृतभूतपञ्चके प्र
विलाप्या पञ्चीकृतभूत्यादित्कारणे प्रविलाप्य तत्सं च भूभूतं विसेषात्मकाहंकारे तमहंकारमावरणात्मके महति तत्त्व
व्यक्ते साधिष्ठानमव्यक्तं निर्विशेषपुरुषक्रमेण विलीयते तत्समक्षारोपाधारा विराडादयः स्वस्वोपाधिलयात् परमा

स्मृतिर्निर्गते ॥ ७ ॥

म.वा.
५८

विदुषः परारोपित प्रारब्धाभासक्षयानंतरुपाधि विनिर्मुक्तघटाकाशेयथापरिपूर्णकाशः पदं भजति तथा प्राप्ति
भासिकदेहत्रयाभिमानभंगं प्राप्य परिपूर्णरूपाया स्थितिस्त्रैव विदेहमुक्तिरित्यर्थः ८ यदा ब्रह्मातिरिक्तं न किंचिदस्ती
ति विदुषोऽस्य हृदयाश्रितानि विविशेषब्रह्मावरणरूपा ये सर्वे कामाः प्रमुच्यंते पन्ह वंयांति अथ सर्व कामा पन्हवानंतरं
परादेहित्वेन मर्त्योपि स्वात्तमर्त्यभावं विहायामृतोऽमरणधर्मो भवति अत्रास्मिन् शरीरे स्थितोऽपि ब्रह्म समश्नुते वि
देहमुक्तो भवतीत्यर्थः १० ईशादिसर्व वेदांतार्थज्ञानैः सुनिश्चितं ते वेदांतविज्ञानसुनिश्चितार्थाः निर्विशेषब्रह्मनिष्ठा

र.व.

प्रारब्धक्षयवशादेहत्रयभंगं प्राप्योपाधि निर्मुक्तघटाकाशवत्परिपूर्णता विदेहमुक्तिः ८
यदा सर्वे प्रमुच्यंते कामा येऽस्य हृदि श्रिताः ८ अथ मर्त्योऽमृतो भवत्यत्र ब्रह्म समश्नुते १०
वेदांतविज्ञानसुनिश्चितार्थाः संन्यासयोगाद्यतयः शुद्धसत्त्वाः ११ ते ब्रह्मलोकेऽपरांत
काले परामृताः परिमुच्यंति सर्वे ॥ १२ ॥

ॐ न कूलसर्वकर्मसंन्यासप्रयोगात्त्वमात्राव
स्थित्यैय इति यतयः संन्यासयोगादेव शुद्धसत्त्वप्रधानाः संतः ते ब्रह्मैव लोको ब्रह्मलोकः उपासकानां ब्रा
ह्मलोक इत्युक्तं ब्रह्मलोके स्थितिबहुवचनं ब्रह्मणीत्यर्थः स्वातिरेकेण यत्परमं न्यदिव भाति तस्यांतमवसानं यत्स
म्यज्ञानं कलयतीति तत्परांतकालः तस्मिन् परांतकाले सम्यज्ञाने सति तत्समकालं परममृतं अमरणध
र्मकं ब्रह्मैव एषां ते परामृता जीवन्नेव ब्रह्मभावमापन्नाः संतः विभिन्नघटाकाशवन्निस्त्रेहदीपवच्च सर्वे
ब्रह्मविद्वरिष्ठाः परिमुच्यंते ब्रह्ममात्रपर्यवसन्ना विदेहमुक्ता भवन्तीत्यर्थः ॥ १२ ॥

रामः
५८

ता

योनिर्विशेषचिदातुस्तस्य ब्रह्मैवेदंसर्वमित्यभिध्यानात् तद्वद्विषयसमष्ट्यास्य दैवैतन्यमिदाप्रसक्तौ शोधितत्वं पदार्थ
प्रत्यकरयोर्जनादैक्यात् तत्रापि सापेक्षश्रुतियुक्तिभ्यां सविशेषस्फूर्तैः सविशेषगंधासहसतासामान्यतत्त्वाभावात् तत्त्व
नहेतुं स्यात्तानात् मायातत्कार्य विश्वसत्तानि वृत्तितो जीवमुक्तिमेत्यभूयश्च भूयोपि जीवमुक्तिदशांते तत्त्वज्ञानप्रादुर्भावसम
कालं कार्यकारणरूपविश्वमायाया अत्यंतकी निवृत्तिर्भवेदित्यर्थः १३ यावदहं ब्रह्मास्मीति ब्रह्माकास्वत्तिलहरीप्रवहति
तावज्जीवमुक्तिः कदा न जीवमुक्तः प्रारब्धाभासनाशावधिभूमाजपिलाऽथ यथापवनो ज्यो प्रस्यंदतामेत्ययोमेव भवति पव
नयो म्मोनरूपत्वात् तथामुनिस्वाधिष्ठित देहाभासे कालसाल्लते अत्यंतिक देहाभिमानाभात्यरदृष्ट्या स्थिते पिवा विदेहमुक्तिं
वा

तस्याभिध्यानाद्योजनात् तत्त्वभावाद्दूयश्चांते विश्वमायानि वृत्तिः १३ जीवमुक्तपदं त्यक्त्वा स्वदेहे कालसा
ल्लते १४ विशत्य देहमुक्तत्वं पवनो स्पंदतामिव १५ ततः सत्संबभूवा सौयद्विरामप्यगोचरं १६ यच्छू
न्यवादिनां शून्यं ब्रह्म ब्रह्मविदां च यत् १७ विज्ञानमात्रं विज्ञानविदां यदमलात्मकं ॥ १८ ॥

प

विशतिविदेहमुक्तो भूतीत्यर्थः १५ असौ जीवमुक्तो मुनिः तत अत्यंतिका मिमति निवृत्य नंतरं यन्मनो गिरामप्यगोचरं ब्र
ह्मात्रपदं तत्पदमेव संबभूव विदेहमुक्तिपदवीं गतवानित्यर्थः विदेहमुक्तस्य निर्विशेषं ब्रह्मात्रतया वस्थितत्वं
ततमेव शून्यादिकालांतवादिन्यः स्वस्वभांतिविकल्पितात्मानं मे निरुत्थाह यदि त्याहिनाय निर्विशेषब्रह्मविदां सर्वविशेष
कलनापन्हवसिद्धं ब्रह्मेत्यमिमंतं तदेव शून्यवादिनां स्वदृष्टिदोषाच्छून्यसाक्षिणि सत्यपिशून्यमात्मेत्यमिमंतं तन्मते तु स्वा
पेविश्वादर्शनात् तत्र यच्छिथते सर्ववस्तु शून्यं तदेवात्मेति यच्छून्यवादिनिश्चितं तदेव विज्ञानविदाममलात्मकं विज्ञानमा
त्मेत्यमिमंतं भवति तन्मते तु यद्यदिदं त्वेनाहं त्वेन जानामि तत्तद्वा ह्यविज्ञानमालयविज्ञानं चेति तत्क्षणिकमपि विज्ञान

संततिरेवात्मेति ॥ १८ ॥

म. वा.
६०

कालः

यद्योगाचारानुगृहीतं तदेव सांख्यदृष्टीनां पुरुष आत्मेत्यभिमतं. तन्मते तु प्रधानं कर्तृ पुरुषो निर्लिप्तः निर्लेपावस्थिति
मुक्तिः यः सांख्यगृहीतः पुरुषः स एव योगवादिनामीश्वर आत्मेत्यभिमतः तन्मते तु विशिष्टाद्वैतं सिद्धांतः तदाधनं यमा
यष्टांगयोगः सुषुम्ना द्वारा स्वाभिमतेश्वरलोकं प्रविश्य तत्सारूप्यादिमुक्तिः यो योगिभिरात्मेति गृहीतः स एव शैवागम
स्थानां शिव आत्मेत्यभिमतः तन्मते तु समयविशेषनिर्वाणादि दीक्षापूर्वकं तदुपासनाशैव विशिष्टाद्वैतज्ञानतत्त्वज्ञानतत्त्व
देहांतेशिव देहसायुज्यमुक्तिः यः शैवगृहीतः स एव कालैकवादिनां काल आत्मेत्यभिमतः तन्मते तु चित्संबलितगुण
साम्यप्रकृतिकालः निमेषादिकालो विकृतिः विशिष्टाद्वैतं तु सिद्धांतः बंधमोक्षौ कालाय तौ सर्वे कालाय तन्मिति ज्ञान
पुरुषः सांख्यदृष्टीनामीश्वरो योगवादिनां १९ शिवः शैवागमस्थानां कालैकवादिनां २० यत्सर्व
शास्त्रसिद्धांतं यत्सर्वहृदयाजुगं २१ यत्सर्वं सर्वगं वस्तु यत्तत्त्वं तदसौ स्थितः २२ यदनुत्तमनि
ष्ठं दं दीपकं तेजसामपि २३ स्वातुभूतैकमानं च यत्तत्त्वं तदसौ स्थितः २४ यदेकं चाप्यनेकं च
सांजनं च निरंजनं २५ यत्सर्वं चाप्यसर्वं च यत्तत्त्वं तदसौ स्थितः ॥ २६ ॥ ५ तः प्रकृत्यन्वितचित्त्वं मु
क्तिरिति शून्यादिकालात्मवाद्यं तवैषम्यं तु निर्विशेषब्रह्मज्ञानविजृम्भितं तन्मत्तगतवैषम्यमात्रा पन्हुवतो यद्ब्रह्मविदां
ब्रह्मेत्यभिमतं देवसाम्यं विदेहरूपमुक्तिरित्यर्थः २० यच्चावाकादिसर्वशास्त्रप्रमेयगतवैषम्यां शापन्हुवसिद्धसिद्धं
रूपं यत्प्रत्यग्रूपेण सर्वहृदयाजुगं स्वातिरिक्तं सर्वसत्त्वे यत्सर्वं यद्ब्रह्म सर्वगं तं यद्व्याप्य व्यापकादिकालनापन्हुवतः परमा
र्थतत्त्वमवशिष्टं तदेवासौ विदेहमुक्तिरूपेण स्थितः २२ उदयास्तमयादिकलनाविरलचित्सूर्यत्वाद्यदनुत्तमनिष्ठं
यत्तत्तदं गतसूर्यादितेजसामप्युदीपकं यद्ब्रह्म मात्रमसन्नं हीति श्रुति सिद्धस्यानुभूतैकमानं च शब्दतत्त्वदतीतत्वम
पिद्योसते यत्तत्त्वं तदसौ स्थित इत्युक्तार्थः २५ यत्स्वातुदृष्टिभ्यां यदनेकत्वेनैकत्वेन सांजनत्वेन निरंजनत्वेन सर्वसत्त्वेना
स्वज्ञ

र. व.

विष्णुभक्त्या यत्तत्त्वं तदसौ स्थितः ॥ २६ ॥
म. वा.
६०

यो विदेहमुक्त इति ख्यातः स एव स्वास्वत्तदृष्टिभ्यां निरानन्दः सानन्दः सदसच्चबभूव परमार्थदृष्ट्या यं न चेतनः चेतो ब्रह्मसत्त्वे
नत चेतयितृत्वा संभवात् न च जडः जडा विद्याया द्वापन्वव सिद्धत्वात् न चैवासदमूर्तमानसा ग्राह्यत्वात् न स नमयो मूर्तस्व
स्वरूपश्च सुराद्यग्राह्यत्वात् किंलज्जतजडदुःखापन्वव सिद्धसच्चिदानन्दमात्रतया विदेहमुक्तो भवति शिष्यत इत्यर्थः २८ अ
जं नमाद्यभावात् अमरं नाशाभावात् अनाद्यं स्वस्य कारणाभावात् आद्यं सर्वकारणत्वात् एकं परमाद्वयत्वात् पदं मुक्त
निगम्यत्वात् अमलं मायिकमलाभावात् सकलं स्वपदप्राप्तुपायजनकत्वात् निष्कलं च स्वभावात् च शब्दो निष्प्रतियो

निरानन्दोऽपि सानन्दः सच्चासच्चबभूव सः २७ न चेतनो न च जडो न चैवासन्नसन्मयः २८ अजममर
मनाद्यमाद्यमेकं पदममलं सकलं च निष्कलं च २९ स्थित इति सतदानभस्वरूपादपि किमलस्थि
तिरीश्वरक्षणेन ३० व्यपगतकलनाकलंकशुद्धः स्वयममलात्मनि पावने पदे सौ ३१ सलिलकण
द्वांबुधौ महात्मा विगलितवासनमेकतांजगाम ३२ संशान्तदुःखमजडात्मकमेकमुपमाचंदं
थरमपेतरजस्तमोयत् ॥ ३३

ॐ गिकत्वद्योतकः एवं रूपेण यः स्थितः सोऽयं विदेहमुक्तस्तदनिर्विशेष
ज्ञानोत्तरक्षणेन मलवत्सर्वसंकल्पापन्ववान्नभस्वरूपादपि निर्मलः सन् स्वावशेषतया वस्थातुमीश्वरो भवतीत्यर्थः
३० अशुद्धमायातत्कार्यकलंकाभावाच्चुद्धः निर्मलात्मा विदेहमुक्तो सौ पावने पदे निर्मलात्मनि विगलितनानाविध
वासनं यथा भवति तथा महांबुधौ सलिलकणद्वयमहात्मा श्रीशुक एकतांजगाम निर्विशेषब्रह्ममात्रपदवीं गतवानि
त्यर्थः संशान्तदुःखं भूमानंदत्वात् अजडात्मकं जडमायातत्कार्याभावात् एकमुपमाचंदं पदस्वातिरिक्तत्वात् यदपे
तरजस्तमः निर्गुणत्वात् आनंदमंथरं स्वानंदनिर्भरत्वात् आनंदं घनमित्यर्थः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥

म.वा.
६१

तस्मिन्निदानं द्वाकाशं ब्रह्मेति ये मन्यन्ते ते ते पुरा आकाशकोशतनवो जीवन्मुक्ता अपि यत्सर्वापहवतः स्वमात्रमवशिष्यते
तस्मिन् पदे विगलितचित्तोपलक्षितस्वाविद्याय दत्तकार्यतलवा भवन्ति ते स्वत्वतनवो महांतो विदेहमुक्ता भवन्ति ३४
जीवन्मुक्ता तमे आद्यमानित्वादिगुणगणसमग्राग्रगुणाधारं सत्त्वं चित् सामान्याभिधानगुणसम्यमपि यदा विलीय
ते अपहवं भजति तदेवासौ निष्प्रतियोगिक निष्कलात्मको भूत्वा विदेहमुक्तो विद्यते निर्विशेषब्रह्मात्मनावशिष्यत इ
त्यर्थः ३६ देहत्रयापहवसिद्धे परमपावने विमले पदे विरूपचित्तनाशमिधाने सत्त्वरूपगुणसाम्यापहवसिद्धे तस्मि

आकाशकोशतनवोऽतनवो महांतस्तस्मिन् पदे गलितचित्ततलवा भवन्ति ३४ विदेहमुक्त एवा
सौ विद्यते निष्कलात्मकः ३५ समग्राग्रगुणाधारमपि सत्त्वं प्रलीयते ३६ विदेहमुक्तो विमले पदे परम
पावने ३७ विदेहमुक्तिविषये तस्मिन् सत्त्वसयात्मके ३८ चित्तनाशे विरूपारब्धे न किंचिदिह विद्य
ते ३९ न गुणानां गुणास्तत्र न श्रीर्नाश्रीर्न चैकता ४० जीवन्नेव सदा मुक्तः कृतार्थो ब्रह्मवित्तमः ४१
उपाधिनाशाद्ब्रह्मैव सन् ब्रह्माप्येति निर्दयं ॥ ४२ ॥

दिगुणान्संतिनाप्यगुणागुणसाम्यवत्तये निर्विकल्पकरूपा भवन्ति नापि मुमुक्षाश्रयणीयाश्चिर्विद्याभवति तैरना
श्रयणीयाश्चिर्विद्यापिन विद्यते न हि सापेक्षैकताप्यस्ति किं बहुना इदमस्ति नास्तीत्यादिविकल्पजातं न किंचिदपी
ह विद्यते विदेहमुक्तस्य निष्प्रतियोगिकस्वमात्रत्वादित्यर्थः ४० ब्रह्मातिरिक्तं न किंचिदस्तीति श्रुत्यर्थः संकृतब्र
ह्मवित्तमो ब्रह्मविद्वरीयान् स्वकर्तव्यार्थाभावात्कृतार्थः स्वदेहाभिमानाभावात् सदा जीवन्नेव मुक्तो भवति किमुक्त
व्यस्यं ब्रह्मैव सन् देहाद्युपाधिरस्ति नास्तीति विभ्रमनाशादपहवत् निर्दयं ब्रह्माप्येतीति ब्रह्मैव भवेदित्यर्थः ॥ ४२ ॥

व.

रामः
६१

न
अतस्त्रवणशीलं स्वाज्ञं तद्वावमनुशास्तीत्यद्वैतशास्त्रं तेन च्छवणजन्यज्ञानेन पुरातनभूतप्रपञ्चगतपरमार्थिकसत्यत्वं
दृष्टिर्नश्यत्ततः प्रपञ्चस्य व्यावहारसमत्वेन व्यावहारिकत्वं प्रतीयते. ततो मननप्रादुर्भूताच्चापरोक्षाद्विज्ञानाद्या
व्यवहारिकरूपेण कार्यसमत्वं नश्यति ततो जगतः प्रतीतिकालस्यापिलेन प्रातिभासिकत्वं स्फुरति ततो निदिध्यासनप्रा
दुर्भूतसम्यग्ज्ञानेन प्रारब्धादिकर्मत्रयनाशात्प्रातिभासिकरूपप्रतिभानाशो भवति एवं त्रिधा चात्ममायानश्यति

शास्त्रेण नश्येत्परमार्थदृष्टिः कार्यसमं नश्यति चापरोक्षात् ४३ प्रारब्धनाशात्प्रातिभासनाश
एवं त्रिधा नश्यति चात्ममाया ४४ अहिर्निर्लयिनी सर्पनिर्मुक्तौ जीववर्जितः ४५ वल्मीकेष
तितस्तिष्ठेत्तं सर्पो नाभिमन्यते ४६ एवं स्थूलं सूक्ष्मं च शरीरं नाभिमन्यते ४७ प्रत्यक्ज्ञान
शिखिध्वस्तेमिथ्याज्ञाने सहेतुके ४८ नेति नेतीति रूपत्वाद्दशरीरो भवत्ययं ४९ विश्वश्चैतैज
सश्चैव प्राज्ञश्चेति च ते त्रयः ५० विराट् हिरण्यगर्भश्च ईशश्चेति ते त्रयः ५१ ब्रह्मांडं चैव पिंडं
उंलोकाभूरादयः क्रमात् ५२ स्वस्वोपाधिलया देवलीयं प्रत्यगात्मनि ॥ ५३ ॥

तत्त्वज्ञानसमकालं
विद्वान्विदेहमुक्तो भवतीत्यर्थः ४४ यथा सर्पः स्वावारकत्वचिस्थितायांगतायामपि निरभिमानो वतिष्ठते तथा
विद्वान्शरीरत्रयं नाभिमन्यते प्रत्यगभिन्नब्रह्मज्ञानेन मिथ्याभिमतैर्नष्टत्वात् अयमशरीरो विदेहमुक्तो भवति
त्यर्थः ४९ निर्विशेषब्रह्मज्ञानात् विश्वतैजसप्राज्ञैः साकंपिंडांडसंततिः विराट् हिरण्यगर्भश्च ईशश्च सहभूरा
दिचतुर्देशलोकजुष्टब्रह्मांडसंततिरपि प्रत्यग्भिन्ने ब्रह्मणि विलयं भजते ततो विद्वान्विदेहमुक्तो भवतीत्यर्थः ५३।

म.वा.
६२

स्वांतर्बाह्यकलनायथावद न भूतापि ज्ञानी एव मुक्तरित्या न त्रासं गोदासी न तया तूष्णीं तिष्ठति विज्ञानी ब्रह्मातिरिक्तं न
किंचिदस्तीति अखंडाकारवत् स्वान्तर्बाह्यकलनां विस्मृत्य तूष्णीं स्थितो भवति सम्यग्ज्ञानी तत्र ज्ञानी वा निर्विकल्पस
माधिपरवशो भूत्वा स्वांतर्बाह्यकलनास्ति नास्तीति विभ्रमोपिन कश्चिदस्ति विदेहकैवल्यस्य निष्प्रतियोगिकस्वमात्रत्वा
दित्यर्थः ५४ विदेहमुत्पवस्थायां सर्वत्राभेदमिति विभक्तिव्यत्ययः भूतादिकालभेदः घटादिवस्तुभेदः नखकेशादिस्व
गतभेदश्च न किंचिदस्ति तस्य ब्रह्ममात्रतया स्वातिरिक्तं किंचिद्वापि न विद्यत इत्यर्थः ५६ निर्विशेषब्रह्ममात्रे व्यष्टिसमष्टिप्र
पंचारोपाधारतया जीवोऽयमीश्वरोऽयमिति वाभिदाकास्ति ईश्वरेति विभक्तिव्यत्ययः चतुर्वेदषट्शास्त्राणिकसंतिशास्त्राद
तूष्णीमेव स्थितस्तूष्णीतूष्णीसत्यं न किंचन ५४ कालभेदं वस्तुभेदं देशभेदं स्वभेदकं ५५ किंचिद्भेदं
न तस्यास्ति किंचिद्वापि न विद्यते ५६ जीवेश्वरेति वाक्येति वेदशास्त्राः क्व हंत्विति ५७ इदं चैतन्यमेवे
ति अहं चैतन्यमित्यपि ५८ इति निश्चयश्च न्योयो वैदेही मुक्तएव सः ५९ ब्रह्मभूतः प्रशांतात्मा ब्र
ह्मानंदमयः सुखी ६० स्वच्छरूपो महामौनी वैदेही ६१ ब्रह्मैवाहं चिदेवाहमेवं वापि न चिंत्य
ते ६२ चिन्मात्रेणैव यस्तिष्ठेद्देहे ६३ ॥ ७ तिलिङ्गव्यत्ययः क्वां दसः अहंत्विति वृत्तिः कास्ति परिदृश्य
मानमिदं जगच्चैतन्यमेवेति वृत्तिः कास्ति देहत्रयातीतुया अहं चैतन्यमित्यपि य एवं विधनिश्चयश्च न्यो भवति स एव वैदेही
मुक्त इत्यभिधीयते विगताश्च ते स्थूलादिदेहाश्च विदेहा विदेह एव वैदेहा ते अस्य संतीति वैदेही स चासौ स्वातिरिक्तमुक्तश्चे
ति वैदेही मुक्तो विदेहमुक्त इत्यर्थः ५९ ब्रह्माहमिति ब्रह्मभावमापन्नो ब्रह्मभूतः उद्देगजनकार्यतः करणाभावात् प्रशांतात्मा
ब्रह्मानंदमयः सुखी भूयानंदरूपत्वात् प्रत्यग्रूपेण स्वच्छरूपः करणग्रामाभावान्न ह भौरी समानमन्यत् ६१ ब्रह्माहं चि
देहमिति वाय न चिंत्यते अचिद्ब्रह्मताभावात् निष्प्रतियोगिकचिन्मात्ररूपेण यस्तिष्ठेद्देहे देही मुक्त एव सः ॥ ६३ ॥

१.व.

रामः
६२

अचेतनप्रपञ्चापहवसिद्धं चैतन्यमात्रमवशिष्यत इति भावेन संसिद्धः स्वातिरिक्तरतिप्रवेशाभावात्स्वात्मारामः सुखमात्र
 तथावस्थितत्वात्सुखासनः ॐ काराग्रविद्यो नतुर्यतुर्या नंदरूपत्वात् तुर्यतुर्यः परानंदे हीत्याद्युक्तार्थे ई ५ यस्य प्रपञ्चो
 सिनास्तीति न भाति तदाधारतयेह ब्रह्माकारवृत्तिरपिनोदेति सर्वातीतसुर्यस्तदतीति तुर्यातीतभावमापन्नोऽतीताऽतीत
 भावो यो वै देही मुक्त एव स इति ई ७ भास्यवृत्तिजाततद्भासकप्रत्यग्भावविरलो विदेहमुक्त इत्यर्थः ई ८ स्वातिरिक्तसर्वस
 ले सर्वमात्मा तदंतःपातित्वाद्दहमप्यात्मास्मि स्वातिरिक्तसर्वाभावे परमात्मतया यो वशिष्यते वै देही मुक्त एव स इति
 चैतन्यमात्रं संसिद्धः स्वात्मारामः सुखासनः ई ४ तुर्यः तुर्यः परानंदो वै दे. ई ५ यस्य प्रपञ्चभानं न
 ब्रह्माकारमपीह न ई ६ अतीतातीतभावो यो वै. ई ७ चित्तवृत्तेरतीतो यश्चित्तवृत्त्यवभासकः ई ८ सर्व
 वृत्तिविहीनात्मा वै. ई ९ सर्वमात्मा ह मात्मास्मि परमात्मा परात्मकः १० नित्यानंदस्वरूपात्मा वै.
 ११ जीवात्मा परमात्मेति चिन्ता सर्वस्ववर्जितः १२ सर्वसंकल्पहीनात्मा वै. १३ आत्मज्ञेयादिहीना
 त्मा यत्किंचिदिदमात्मकः १४ भावाभावविहीनात्मा वै. १५ ॐ कारवाच्यहीनात्मा सर्ववाच्यविव
 र्जितः १६ अवस्थानत्रयहीनात्मा वै. १७ साद्वर्तितिक विदेहवाक्यानि सप्तसप्ततिः ॥ ७७१ व्यष्टिसमष्टिप्र
 पञ्चयोगायोगाभ्यां जीवो ह मीश्वरो ह प्रत्यगहं परोह मिति यस्य संकल्पो नो वै देही मुक्त एव सः १३ नानानिपुण्यभावादा
 त्मज्ञेयादिहीनात्मा अनिर्देश्यतया अनिर्द्वंद्वभावत्वाद्यत्किंचिदिदमात्मको न भवति स्वातिरिक्तप्रपञ्चभानाभाववि
 हीनात्मा वै देहीत्यादि १५ तुर्यातीतत्वादोकारवाच्यविश्वविराडोत्रादिकलनाविवर्जितः स वाच्योकारविकल्पितघट
 दिसर्ववाच्यविवर्जितः यो वस्थानत्रयोपलक्षितस्वाविद्यातत्कार्यापहवसिद्धो भवति वै देही मुक्त एव स इत्यत्र यस्मिन्
 व्यष्टिसमष्ट्यारव्यस्थूलदेहादिवासनाविरूपविलयं याति स विदेहो महामुमिः सर्वापहवसंसिद्धब्रह्ममात्रं स एव हि

श्रुति २

म. व.
६३

आहत्यवाक्यान्यष्टोत्तरसहस्रं महावाक्यरत्नावल्यर्थं ब्रह्मच्छां होमायांगत्वेनानुसंधानं करोति विधीति पा
दोस्य विश्वाभूतानि त्रिपादस्यामृतं दिवि इति सिद्धाविद्यापदव्यापकत्रिपदीनास्ति राजमानमविद्यापद
मिति त्रिपाच्चरंतन्मात्रतयायनं पर्यवसानमिति यद्रूपमाहुः सोयं त्रिपाच्चारायणोऽस्मीति ज्ञानसमकालं वि
देहमुक्तो भवतीत्यर्थः महावाक्यरत्नावलिवेद्यत्वेन स्वगुणरूपप्रणोतियदिति ब्रह्ममात्रमसन्नहीति महा

र. व.

साद्वैतिका विद्यादिविदेहकैवल्यांतमहावाक्यान्यष्टोत्तरसहस्रं विध्यं चिदं धमुगु
ल्फोह्यविद्वेद्यजं चकः जगन्मिथ्या जानुदेशस्तूपदेशोरुदेशकः ब्रह्मात्मैक्यक
टीदेशो विद्वन्मनननामिकः जीवन्मुक्ताख्यदहरस्वनुभूतिकरद्वयः । स्वसमाधिस्कं
धदेशस्वरूपारव्यकंधरः फलभूतमहावाक्यफलो वैदेहमस्तकः एवं विध्याद्यदेहां
तमहावाक्यकलेवरः वस्तुतो निर्विशेषात्मा त्रिपाच्चारायणोऽस्य हं यन्महावाक्यसिद्धां
तमुक्तचित्तैकगोचरं वासुदेवं द्रुसंज्ञं तन्नौमिसर्वात्मकं महः इति ॥

वाक्यरत्नावलीसिद्धांतो यत्र पर्यवसतीति यन्महावाक्यसिद्धांतं स्वातिरिक्तभ्रममुक्तचित्तैकगोचरं सर्वभ
सकतया वस्तुं पारयतीति वासुः प्रत्यगात्मतद्भेदेन दीप्यते दीप्यत इति देवः परमात्मा वासुश्चासौ देवश्च वासु
देवः परमात्मा तद्भेदेन निष्प्रतियोगिकत्वं सप्रतियोगिकमनिष्टं द्रावयतीति वासुदेवं द्रु इति संज्ञायस्य तद्वासु
देवं द्रुसंज्ञं महः यत्तेजो मात्रमवशिष्यते तत्स्वमात्रतया नौमित्तर्यवसन्नो भवामीत्यर्थः ॥

रामः
६३

म.वा.
६४

श्रीवासुदेवेंद्रशिष्योपनिषद्ब्रह्मयोगिना. महावाक्यमस्तु तकिरणावलिरीरितामहावाक्यरत्नजातकि
रणमंशसंचयः द्विपंचाशत्संख्यातो द्विसहस्रमुदीरितः ॐ श्मूकरुतमपराधसंतुमर्हत्सि संतः समाप्ताम् ॥

इति श्रीमत्परमहंसपरिव्रजकाचार्यवासुदेवेंद्रसरस्वतीचरणकमलमक
रंदलप्रस्तांतरामचंद्रेंद्रप्रथितेशाद्यष्टोत्तरशतोपनिषत्सारसंग्रहभूता
ष्टोत्तरसहस्रमहावाक्यावलिः परिपूर्णा ॥ ग्रंथो विंशत्यधिकसप्त
शतं ॥ ॐ श्रीमद्विश्वाधिष्ठानपरमहंससद्गुरुश्रीरामचंद्रार्पणमस्तु।

विद्योदयो निराकुर्यादविद्यातिमिरं सदा ॥
सहस्रांशुरिवाशेषं मुद्राकिरणराजिभिः ॥ १ ॥

स.व.

रामः
६४

इति महावाक्यरत्नावलिः समाप्ता

[OrderDescription]
,CREATED=23.01.20 12:31
,TRANSFERRED=2020/01/23 at 12:47:58
,PAGES=131
,TYPE=STD
,NAME=S0002638
,Book Name=M-2445-MAHAVAKYRATNAVALI
,ORDER_TEXT=
,[PAGELIST]
,FILE1=00000001.TIF
,FILE2=00000002.TIF
,FILE3=00000003.TIF
,FILE4=00000004.TIF
,FILE5=00000005.TIF
,FILE6=00000006.TIF
,FILE7=00000007.TIF
,FILE8=00000008.TIF
,FILE9=00000009.TIF
,FILE10=00000010.TIF
,FILE11=00000011.TIF
,FILE12=00000012.TIF
,FILE13=00000013.TIF
,FILE14=00000014.TIF
,FILE15=00000015.TIF

FILE16=00000016.TIF
,FILE17=00000017.TIF
,FILE18=00000018.TIF
,FILE19=00000019.TIF
,FILE20=00000020.TIF
,FILE21=00000021.TIF
,FILE22=00000022.TIF
,FILE23=00000023.TIF
,FILE24=00000024.TIF
,FILE25=00000025.TIF
,FILE26=00000026.TIF
,FILE27=00000027.TIF
,FILE28=00000028.TIF
,FILE29=00000029.TIF
,FILE30=00000030.TIF
,FILE31=00000031.TIF
,FILE32=00000032.TIF
,FILE33=00000033.TIF
,FILE34=00000034.TIF
,FILE35=00000035.TIF
,FILE36=00000036.TIF
,FILE37=00000037.TIF
,FILE38=00000038.TIF
,FILE39=00000039.TIF

FILE40=00000040.TIF
,FILE41=00000041.TIF
,FILE42=00000042.TIF
,FILE43=00000043.TIF
,FILE44=00000044.TIF
,FILE45=00000045.TIF
,FILE46=00000046.TIF
,FILE47=00000047.TIF
,FILE48=00000048.TIF
,FILE49=00000049.TIF
,FILE50=00000050.TIF
,FILE51=00000051.TIF
,FILE52=00000052.TIF
,FILE53=00000053.TIF
,FILE54=00000054.TIF
,FILE55=00000055.TIF
,FILE56=00000056.TIF
,FILE57=00000057.TIF
,FILE58=00000058.TIF
,FILE59=00000059.TIF
,FILE60=00000060.TIF
,FILE61=00000061.TIF
,FILE62=00000062.TIF
,FILE63=00000063.TIF

FILE64=00000064.TIF
,FILE65=00000065.TIF
,FILE66=00000066.TIF
,FILE67=00000067.TIF
,FILE68=00000068.TIF
,FILE69=00000069.TIF
,FILE70=00000070.TIF
,FILE71=00000071.TIF
,FILE72=00000072.TIF
,FILE73=00000073.TIF
,FILE74=00000074.TIF
,FILE75=00000075.TIF
,FILE76=00000076.TIF
,FILE77=00000077.TIF
,FILE78=00000078.TIF
,FILE79=00000079.TIF
,FILE80=00000080.TIF
,FILE81=00000081.TIF
,FILE82=00000082.TIF
,FILE83=00000083.TIF
,FILE84=00000084.TIF
,FILE85=00000085.TIF
,FILE86=00000086.TIF
,FILE87=00000087.TIF

FILE88=00000088.TIF
,FILE89=00000089.TIF
,FILE90=00000090.TIF
,FILE91=00000091.TIF
,FILE92=00000092.TIF
,FILE93=00000093.TIF
,FILE94=00000094.TIF
,FILE95=00000095.TIF
,FILE96=00000096.TIF
,FILE97=00000097.TIF
,FILE98=00000098.TIF
,FILE99=00000099.TIF
,FILE100=00000100.TIF
,FILE101=00000101.TIF
,FILE102=00000102.TIF
,FILE103=00000103.TIF
,FILE104=00000104.TIF
,FILE105=00000105.TIF
,FILE106=00000106.TIF
,FILE107=00000107.TIF
,FILE108=00000108.TIF
,FILE109=00000109.TIF
,FILE110=00000110.TIF
,FILE111=00000111.TIF

FILE112=00000112.TIF
,FILE113=00000113.TIF
,FILE114=00000114.TIF
,FILE115=00000115.TIF
,FILE116=00000116.TIF
,FILE117=00000117.TIF
,FILE118=00000118.TIF
,FILE119=00000119.TIF
,FILE120=00000120.TIF
,FILE121=00000121.TIF
,FILE122=00000122.TIF
,FILE123=00000123.TIF
,FILE124=00000124.TIF
,FILE125=00000125.TIF
,FILE126=00000126.TIF
,FILE127=00000127.TIF
,FILE128=00000128.TIF
,FILE129=00000129.TIF
,FILE130=00000130.TIF
,FILE131=00000131.TIF
,